Mss.
743

BIBLIOTECA NACIONAL

SERVICIO FOTOGRAFICO

Autor: .... MS

Título: 743

Signatura: ....

MADRID (ESPAÑA)

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

Statutarie forane constitutionis vulgaris littera

BN

E todo fijo herede la buena de su padre e de su madre en mueble e en raiz at el padre e la madre herede la buena del fijo en el mueble ca el padre no ha de heredar la raiz del fijo que de su patrimonio alcanzo, mas la otra raiz que los parientes en semble ganaren hala de heredar el padre que fuere bibo, o la madre en todos los dias de su bida si el fijo ocho dias vis quiere. mas despues de la muerte del padre o madre la raiz torne a su raiz: Por esta cosa mando yo maguer el pariente que fuere vivo aya de heredar la buena del fijo todos los dias de su vida empero porquanto la raiz ha de tornar de fiadores que la raiz guarde e no se dañe. mas la raiz que al fijo de patrimonio le alcançare, torne a su raiz aquel dia que el finare, at, mando que los parientes que fueren vecinos e mas cercanos hereden la buena del pariente muerto. Si por ventura pariente obiere de otra partida, herede la buena de su pariente muerto: mas empero de fiadores batederos, que sea poblador de baeza por diez años. Si esto no ficiere, no herede

E qual quier de bos que en horden entrare liebe consigo el quinto de mueble = y lo al, con toda la raiz, premanesca de sus herederos, ca non es vedado por derecho ni es cosa comunal que ninguno des herede sus fijos dando a los monjes muebles nin raices = ca fuero es que ninguno non des herede sus fijos: e los fijos, sean en poder del padre e de la madre fasta que sean cassados, e fasta aquel tiempo quanto el fijo ganare, todo sea de el padre e de la madre y quanto que fallare y no aia poder de retener ninguna cosa.

apesar de ellos y los padres y las madres responderan por las fechas de los hijos =

= Todo lo escrito de esta letra es tambien del fuero de Baeza pero como no es de substançia mas de lo primero no se escriuio por los antiguos en esta obra respecto de ser conforme a leies de estos Reynos = y estar en practica que no se entienda en los muebles de el hijo pues todos los heredan los padres llanamente

Index questionum et controversiarum huius operis=

Pars. Prima

BN

1 Utrum constitutio hec loquat de avo et avia et aliis ascendentibus quamvis tantum exprimat patrem et matrem — fol. 01

2 Utrum procedat ex test.º vel ab intestato — 08

3 Utrum si aliquis moritur pupillus vel alias intestabilis habeat locum — 10

4 Utrum pater vel avus aquo bona processerunt preferatur — 10

5 Utrum requiratur quod sucesor sit natus vel saltim conceptus in vita defunti de cuius sucessione tractatur — 11

6 quid dicatur fundus paternus vel avitus vel de nobo acquisitus — 13

7 Utrum admitantur pariter masculi et femine — 15

8 Utrum consideretur proximitas stipitis aut persone ultimo decendenti — 15

9 usque ad quem gradum coniunti truncales ex colaterali linea voçentur — 18

10 Utrum filius testando potest dis ponere de bonis truncalibus in favorem coniuntorum ad quos bona perventura erant ab intestato et sipre iudicet parentum legitime — 20

11 Utrum admitantur fratres ex uno latere coniunti cum fratribus ex utroque latere coniuntis — 22

12 Utrum admitatur filius fratris simul cum patruo vel avunculo — 25

13 Utrum admitantur conçives ad hanc sucessionem — 27

14 Utrum si heres trunci mutat ante deçesum domicilium perdat sucessionem — 28

15 Utrum proximus sucesor a çivitate vel provintia extraneus potest petere stimationem fundi truncalis in quem sucessurus esset si vicinus staret — 29

16 Utrum hec consuetudo procedat in rebus alibi sitis inter conçives eiusdem provinçie vel extra intra personas extra comorantes= — 30

17 Vtrum ista constitutio seu consuetudo extendatur ad principem, Duces, Comites et marchiones —— 30
18 quid de clericis —— 32
19 quid de monasteriis —— 35
20 quid de personis ilegitimis et spuriis —— 39
21 quid de legitimatis —— 41
22 quid de naturalibus —— 45
23 quid de adoptivis —— 46
24 quid de bannitis —— 46
25 quid de Relegatis —— 48
26 quid si filius familias Repudiat sucessionem truncalem, an pater eius poterit acceptare —— 50
27 Vtrum pater gaudeat vsusfructuarium truncalium ad eius filium pertinentium in eius potestate mortuo —— 53
28 Vtrum ista constitutio habeat locum in iure patronatus —— 55
29 Vtrum coniux inops habeat partem in rebus truncalibus mariti —— 56
30 Ad quem pertineat tutella vel cura truncalium coniunctorum —— 56

Secunda pars

1 que dicantur bona immobilia Radicia et stabilia et quid de iuribus, actionibus, annuis, Reditibus, et Relequis —— 59
2 De obligatione disiuntiva ad mobilem vel immobilem —— 60
3 Si in casu quo obligatio sit alternativa Requirat actio ab herede vniversalli in heredem truncalem —— 60
4 De pensionibus et Reditibus annuis —— 61
5 De fundo Retracto —— 61
6 De pecunia destinata ab avo, vel patre ad emptionem prediorum —— 62
7 De actione competenti ad distractum Rei immobilis —— 62
8 De fundo dotali stimato, an debeat Reddi ad coniunctos truncales post mortem vxoris non Relictis filiis, vel maritus teneatur Restituere pretium —— 66
9 Vtrum Res mobilis possit per contractum statui immobilis ita vt stabilis censeatur vt in ea habeat locum dispositio huius constitutionis —— 67

10 De re concessa in emphiteosim — 69

11 De sex virtutibus — 70

12 De iure patronatus — 73

13 De sepulturis — 75

14 quæ sint bona immobilia quæ vulgo Radice dicunt — 76

15 De nobilitate et fidalguia — 76

16 an substitutus vulgaris excludat coniunctos truncales venientes ab instato — 77

17 Si substitutus pupillaris excludat coniunctum truncalem — 78

18 an substitutio pupillaris tacita contenta sub vulgari expressa admittat contra coniunctos — 79

19 an transmissio infantis de hereditate materna excludat substitutum vulgarem — 81

20 De substitutione exemplari — 82

21 De substitutione fidei comissaria — 82

22 si testator in testamento vel codicillo dicat instituo coniunctos quibus de iure tangit successio, an intelligat de iure communi vel municipali — 83

23 Utrum in hac sucessione habeat locum succesorium edictum — 83

24 Si heres institutus repudiauerit hereditatem, an admittatur succesor truncalis, aut heres ab instato de iure communi — 85

25 quod si rupto testamento agnatione posthumi an habebit locum dispositio huius consuetudinis — 86

26 Si testator patrem, aut matrem preterierit et extraneum instituit heredem stantibus coniunctis truncalibus, et bonis immobilibus, quæ penes totam hereditatem exhorbent, separantes possent habere recursum contra institutum — 87

27, Si coniuncti truncales sint ingrati defuncto, an ob eam ingratitudinem privari possint dicta successione ab instato — 90

28 Utrum sucessor ex huius consuetudinis dispositione transmittat ius succedendi ad eius heredes sine aceptatione — 91

29 Si premisso themate proxime et utrum predicta transmissio fieri possit in extraneos extraneos — 93

30 Si sucessor truncalis, qui sine aceptacione decessit sit minor utrum transmittat ad eius heredes remedium restitutionis in integrum ad aceptandum — 100

31 Utrum in ista sucessione habeat locum ius acrescendi cum distincte — 111

32 Si inter eosdem successores habeat locum ius acrescendi — 104

33 an iste ius acrescendi transmittat ad heredes —

34, an fundum quæ legatum duobus ex pluribus filiis, si unus ex duobus decesserit ab instato, an pars eius acrescat alteri legatario fratri vel sit divisibilis inter alios fratres dicta pars fundi — 102

35 an filia que renunciabit hereditati patris, admittatur ad successionem unius fratris instituti ex pluribus aceptantibus, et venientibus ad hereditatem dicti instituti ——— 109

36 Utrum repudians simpliciter videatur repudiare tam successioni truncali, quam de iure comuni ——— 109

37 Utrum possit renuntiari sucessio de iure comuni et aceptari successio truncalis ——— 111

38 Utrum possit dividere successionem aceptando unum fundum ex pluribus delatis vel partem eius et repudiare aliam partem et reliquos ——— 111

39 Si bona truncalia semel exierunt de stipite et iterum redierunt ad ipsam stipitem an primevam naturam recuperent ——— 112

40 quid si unus de familia, alij de eadem familia vendat fundum an remaneat in eo primeva natura ut emptore decedente fundum rediat ad stipitis proximiores ——— 115

41 an fundus permutatus succedat in loco et qualitate alterius permutati ——— 117

42 an fundus augmentatus vel diruptus, aut mutatus in forma sua desinit esse truncalis ——— 120

43 Cautio damni infecti interposita utrum pertineat successori truncali, aut heredi universali ——— 125

44 an fructus pendentes pertineant sucessori truncali vel non ——— 126

45 an sucessor truncalis teneatur stare colono ——— 130

Debita 46 qui teneantur soluere debita defuncti, et pro qua parte teneatur truncalis heres ——— 131

47 Si bona truncalia sint obligata vel pignori data quis teneat luere et soluere debita ——— 132

48 pro qua parte attingat onus legatorum in codicillis relictorum vel in testamento sine heredis institutione ——— 133

Tercia Pars. S. 134

1, De quo iure sit hec sucessio ——— 135

2 que actio competat sucessori truncali ——— 136

3 an competat remedium, l. fin. C. de edicto Divi Adriani toll. ——— 137

4 quas exceptiones reus possit obiicere contra sucessorem ——— 139

5 de exceptione prescriptionis ——— 140

6 De articulis utriusque partis ——— 140

7 De testibus, de auditu, cum fama si probent descendentiam ——— 142

8 De eodem magis in specie — 143
9 Deprobatione huius fori Consuetudinis observantie in Villa Civitate et Castro — 143
10 Deprobatione Contrarij Usus — 146
11 Si iuramentum primi successoris preiudicet sequenti in gradu — 147
12 Si instantia cum defuncto gestat transeat in successorem truncalem — 148
13 Si truncalis successor teneat ultra vires hereditarias si non fecerit inventarium — 149
14 Utrum Arbiter teneat sententiam proferre secundum hanc municipalem Consuetudinem — 150

2

Principio quærit Litera huius Constitutionis spetialiter loquit de patre et matre, nunquid habebit locum in atto et alia, a calys ascendentibus in succesione decendentum =

Primo Pater et mater excludunt a filiorum successione sub nomine patris vel matris non sub nomine ascendentium; ergo non excludunt ceteri ascendentes veluti quando de matre sub nomine matris disponit et non sub nomine cognationis; l, Tutellas ff de capitis diminuti,

1 Secundo Verbum patris prolatum a lege non extendit ad avum in ea rubrody, l, lege ita cavet § hoc cg ff de ritu numptiarum, l, sic eleme ff ad l, Julia de adulte sed hic Tractat de exclusione patris, igitur ad avum non debet fieri extensio sicuti non fieret in causa odiosa

2 Tertio Pater et avus sunt diversi, quia differunt in nomine apelativo l, siquis in fundi vocavulo ff de legatis primo, l, anullo, C, de ferys. Diversitas nominum significat diversitate affectuum, l, si idem, C, de codicilis, sunt etiam diverse generationes ut in authentica de non alienado § emphiteosim collation segunda.

Sunt etiam diverse personæ, quia anima unius, quæ est pars formalis hominis ut in clementina prima, de suma Trinitate et fides catholica. non est pars alterius. Preterea differunt secundum comunem usum loquendi, quia diversis nominibus appellantur, ergo qui possitum in uno non idem intelligi

3 tur in alio. Separatorum namque separata non fit illatio, l, Papinianus exuli in principio et ibi Bartulo numero secundo notabili ff de minoribus, l, final et ibi Bartulo ff de calumniatoribus =

4 Quartto sicut se habet forma testamenti Ita se habet forma legis authentica de nuptiys § disponat Collatio quarta sed si testator suo testamento carens filiys exheredat patrem et premoritur, Pater, Remanens que avus admititur avus ad querellam, l, siy qui ff de inofficioso testamento, l, siquis filium

Ceo l. pater filiu ff eo vvi § fin: sic ey ista consuetudinaria
statutio solummodo excludit patrem vel matrem a filiorum succed. n. videt.
alius exclusus immo admissus. cum eis pater nichil obstet

5 ~ Sicut exheredatio hominis n. stg dt. nec porrigit ad preteritum.
de quo n. e facta mentio: nec exclusio legis. cum pariter, utraque sit
odiosa. l. prima § sed si incertus vers. quemit. ff de ventre in
poss. mitt.

6 ~ 6° excludere aliquem ab heredit. legitima e exheredare illum l. qui vo
lebat, ff de hered. inst. l. pater fam. IIIº ff eo. ubi exheredes. l. 3ª
C. de lib. preter. vl. exhered. ubi dicit. quod quia alienus sit a subs
tantia testatoris dicit. exheredatus. exheredatio aut n. vallet
nisi nominatim fiat. l. prima 2ª et 3ª ff de lib. et posthum. sic sta
tutum n. videt. privare vl. fallere allium nisi quem nominatim privat

7 ~ 7° exheredatio facta ab uno gradu n. extendit ad reliquos gradus
l. 3ª § filius ff de lib. et posthum. l. 1° Ceo.
Sed exheredatio vl. exclusio huius modi ab hac consuetudine facta
specialiter et expresse fit a primo gradu. ascendentium igt. n. porrigt.
ad allios gradus. suffragat. l. gallus. § instituens et per. tot.
l. ff de lib. et posthum. ubi exhereditio filij n. extendebat. ad nepo
tes nisi expresse caveret. et sic e. 2ª

8 8. facit. l. 2a. § videndum ff. ad Sen. tull. ubi matre prohibita ius suum vendicare ceteri quasi mater non esset ad sucessionem venirent de iure communi admittuntur. Sic ergo in nostro proposito patre et matre prohibitis ad sucessionem filiorum ceteri qui supersunt de iure communi admittuntur hoc est abus et abia.

9 9. iste est casus omissus a bista decisione remanet ergo sub dispositione iuris communis. l. si cum dotem ff. solut. matrimonio. l. commodissime ff. de lib. et post. preterea lex non dixit. si voluisset expressasset. l. illam C. de collat. cap. ad audientiam de decim. l. si serbus § non dixit. pretor ff. de acquiren. here. cino in l. quod favore C. de legibus = Aimon Crabeta consil. ibi nº 10: molina de primo hen. cap. 4. nº 3. Gutierrez praticarum q. 67 nº 7. lib. 3º = Pa-racio. consil. 63. nº 8. = Gratus responso 19. nº 21 = vide infra. fol. 26 = nº 62.

10 10 Statutum corrigens ius commune non debet extendi. l. si vero § de viro ff. solut. matrimonio. l. precipimus in fine C. de appellat. cap. ad audientiam de decimis ista constitutio est correctoria iur. communis igitur non restringi debet. l. quod quid. astringende ff. de verborum obligat. l. 3a § hec verba ff. de neg. gest. = cap. et cum dilectus et ibi Abbas et communiter DD. de consuetudine notat glossa in clementina. dudum § verum verbo de iure = Cancerio lib. primo variarum cap. 1º nº 12 et seqq.

11

facit. l. emancipatum ff. de senat. l. qui se patris C. unde liberi. ubi dignitates et subcausis inter nepotes et abos sine patris medio pervenire possunt.

12 prevalet. per authen. matri et abie C. quando mulier officio fungi pot. ubi ad hoc quod abia admiteretur ad tutelam nepotis

fuit

fuit facta de eâ expera mentio ac specialis per viri o
per legis dicta quia si sub nomine matris non contineret.

13° Licet verum sit quod indefinita equipolleat universali. l. si pluribus
ubi Bar. de leg. 2° quod cedit tamen ex interpretatione et non ex propria
significatione. l. si ex ribitis ff de servi. verba predicta Bar. in d. l. si
pluribus ideo non habet locum in statutis quibus stricte et proprie
et non interpretative verba debent intelligi. l. 3a § hec verba
ff de negot. ges. cum alliis proxime allegatis = Cancerius variarum
tom 1° cap. de 5 n° 38 et segg.

14 non omittam dictum bal. i. l. testamentum i. finalibus verbis C.
de test. quod statuta tantum disponunt quantum loquuntur et non
amplius = postremo confirmat ista pars authoritate bal.
qui in propriis terminis ita tenet in l. quod vero ff de
legibus et refert Jacobum idem tenentem hiis tamen non obstantibus -
contrarium verum puto ut patet ex segg =

15 Primo legaliora fundamenta pro 2a parte adducta et uno solo ictu
inpugnabo. et contra istam confirmabo = numquid pretextu militis
habebit pro exheredate legitima. l. sicut certi. l. sicut in cetero,
C de test militis. et id. ipsum previlegio allegando l. 1a ff eo. nihilominus
pretextu legis pro legitima exheredata habere debet
et exheredatum bona mente ob provisiones non habet querelam l. multi
ff de liber. et post. l. filius matris C de inoff. test. querella non debet
concludere quod quasi non sane mentis esset testator pietatis officio ab
usus instar de inoff. test. in pario id aut non post dicis legis vel statutum
quod fundatur in bono et equo et iuridica ratione capere aut

lex dicta 1a =

lex dictante ratione scil. familie vel parentele conservande, causa et ꝑ
pter comune vtilitatem vt in evidenti aliis; premissi cessaret igitur
querella, et eius argumentis licet assimilemus exclusionem vel pretiri-
tionem statuti exheredationi, vel pretiritioni hominis quibus longe differunt =

16 ~ 2° probat per similem quem ponit. Bar. in l. liberorum ff. de
verborum signi et in l. 2ª § vulgo ff. ad tertull.: Bal. in l. maximum vi
tiu. C. de liber. pre. et exhere. quod si cabet statuto quod stantibus
masculis filia femina non succedat nihilominus excludit ne-
potes ex filia = ita tenent. Peregrino. de fidei com. artic. 25.
n° 21. sesse decision 254 n° 14° parte 3ª = farinat decision 354 n° 6.
parte 2ª. Marta, voto 31. fusario de substitut. quaestione 402 n° 12 Giur
ba decision 31 n° 31 = ratio dictorum est quia eius modi statutum
habet duo capita vnum exclusiuum et aliud inclusiuum. quo secundo
capite includuntur agnati ex tacita dispositione que ex illo ablatiuo
exstantibus colligitur: vt in l. fidei comissa § quamque esset ff de
legat. 3° et inclusio vnius est omnium aliorum exclusio, l. quod
in herum § de quis prius ff. de legat. 1° et in nostro casu
militat potissima ratio quia non dum tacite sed expresse
coniuncti truncales vocantur, ita quod licet avus non, debeat
excludit ex capite quod constitutionis litera dicat patrem et ma-
trem, non admittunt ad bona truncalia filij excludit
tamen ex alio capite quo statutum differt sucessionem stipitis
coniunctis, quod inquit Bar. notabilia esse et induci posse
ad similes questiones = vide Gutierr. practicar. questionum lib. 3° cap.
73, n° 17, Ther. de maiorat., Molina, Velazquez, Firaquel.,
Alexan., et alij ab ipso laudati,

17 ~ 3°, ratio huius consuetudinis, scilicet familie conservande cognationis
ve et publice vtilitatis amplianda ciuitates et reliqua que
premissi omnia in eodem casu inesse patet, et eadem dispositio.
mens enim et intentio statuentium attendenda est licet constitutio
per singulas personas vel gradus non disponat expresiom
exempla certam regulam necexem plorum

rum

rum positio extinguit legis mentem l. damni lasin ff de damno infec. nec ab ipsa mente recedere licet, tam si n[on] eadem cum verborum figura l. n[on] dubium C. de legib. Glosa 2a. sufficit legis mentem habere licet verba deficiant l. si fraus ff de legi. l. adigere §. quamvis ff de iure pa. l. de precatoria ff de adi. legat. l. 3a §. conditio ff de reb. dub. quod quid neg. ex menti legis &. ex lege &. sunt id quod ex verbis, l. nominis et rei §. verbum ex legib. ff de verborum signi. praeterea n[on] extensio seu restrictio seu inclusio dicit l. huius sollis, C. de reb. dona. per dd. et Bal. in rub. C. de naut. feno. l. data opera in 6 col. C. qui accu. n[on] po.

18 Si statuentes de hoc interrogati fuissent verisimilit. idem respondissent. ergo idem iur. gl[os]a in l. tale pactum §. fin. ff de pac. ubi communit. dd. Gomez variarum tom. 1o cap. 5o n. 32 versi. 2o confirmat. Araquel in rep. l. si unquam C. de reb. dona. n. 55 = idem dici solet de testatoris dispositione in uno casu facta q[uod] extendat. ad alium de quo testator verisimiliter idem posuisset. l. lucius § fin ff de liv. et post. Gom. ubi supr. cum alliis dd. nec omnitto in hoc proposito q[uod] altras dicet. de abo et nepote i. l. filius habeo. ff. ad macedon. et i. l. iusta interpretatione ff de verbor. signi ficat. et in l. filii eo t[itul]o. l. liberorum in fin. ff de verbor. signific. et cap. 2o eo. et q[uod] Bal. deius fundam[ent]a in l. si quis C. ad tertull. q[uod] si dicat statutum quod fratres, patrueles excludant matrem, [illegible] nens, de amita, sub hominum a patruelib. excludit. amita.

19 — 4o statutio hec bis verbo. parentes describit. niu ma la raiz que los parientes en cem de ganaren. et iterum mandolo que el pariente que fuere vivo — sed verbum parentes comprehendit abum et proabum et supra. l. appellatione parentes ff de verbor. signi.

20 — 5o dispositum in uno correlativorum dispoint in altero l. 1o C. de caput. ... lib. 11 gl[os]a et dd. i. authen. praeterea. C. unde vir et uxor. et ig... Bar. i. l. fin.

7

+ Cancerio Variis tom. 1° cap. 6° n° 5° etiam in gentalibus vi

l. quo. C de ind. vid. tol. et etiam Bal. in l. 3a in fin. C de sacros. eccle. Salice in l. 2a C de nox. ... + Sic stante predicta consuetudine intelligitur idem in nepote quod in filio ut in cap. 1° §, hoc autem notandum in usibus feudorum, quod idem in avo

21 6° commune inducam argumentum si vinco vincentem te etc.; nam si pater excludit avum et stipitis coniunctus excludit patrem; ergo coniunctus trunculis excludit avum ut supra in l. de accessionibus ff. de diversis et temporibus prescrip., l. equissimum ff. ad Trebellianum

22 7°, dispositio huius consuetudinis potest esse utilis tam avo quam alliis iure ... ut puta simonat. nepos a dictis abus. vel avia materni et patre tunc. avus et avia preferunt patri in bonis ... ex altera linea provenientibus. ... fabor et odium, et equale damnum et commodum merito sicuti equalis ... ad utrumque casum argumento l. desiderii commu. C de transac. et l. 2a C. de pactis et l. si pater C de inoffic. test.

23 8°, addo predictis in 1° puncto supra scribentium communem ... in l. pater filium ff. de inoff. test. l. si is qui eodem; qui stendunt dictam l. pater filium ad avum contra opinionem Azonis ut ... DD. ibi maxime Bal. in Repet. in 6a col., addo preterea que dixi in 2° puncto l. cum emancipati et ibi Bar. ff. de colat. bonorum, ubi dicit quod quando alicui aufert hereditas contemplatione alterius videtur illi hereditas auferri cuius contemplatione aufert. et affectioni in hoc casu cum expresse nostra constitutio coniunctis trunculibus defferat subcessionem, addo ulterius l. 2a § a frate et quod ibi notat ff. si quis aliquem testa. prohi. ubi dicit quod si excludit proximior in gradu sequen. se etiam videtur exclusus

24 9, quando Rubrica ē generaliter nigro ñ debet restringi p nigrū
spetialius loquens DD, notant in l, 1ª ff Si certu petat, Paul, decas consil
334, Vl, n° dicit q si Rubrica statuti dicat q filia dotata ñ sucedat
siuero in nigro dicat q filia dotata ñ sucedat matri nec alijs ma
terne de patre autem nihil disponat q dictu statutu habebit lo
cum etiã in patre cum Rubrica sit generalis, Alexan, in dicta l, 2ª,
licet Iason teneat contrarium ibi sed cum paulo et Alexan, tenet Re
gerar, in singulari 6° Da Iasone Rubrica igit nrē for generalit
loquit de lheredamients delos hijos y delos parientes, ñ debet
25 restringi aut limitari in nigro licet spetialit loquat.

10, Concludunt igit ex autoritate Bar, in l, liberorum supra alegata
et in l, 3ª §, videndu ff ad tertulia, et consil, Angeli 389, Bal, in l, ne
26 cemus 2ª col, ff de negociis gest, deniq Paul, et Alexan, in l, ellam, C, de
colla, postremo l, minime ff de legi, Iason et alij plures quos refert in
l, de quibus ff de legibus in 6ª col,

Secudo, principalit querit vtrum ista constitutio procedat ex testamento
vel ab intestato vel simili; Respondeo q mero iure ex test° et ab in°
27 pcedere pot, quia Ius subcedendi ē de iure positiuo gola in l, 1ª ff de
acquire, ver do, pot nam l, vel municipalis quem excludere a subcessione
etiam omniu de familia licent sint de illis in quoru bonis debet legiti
ma que et minuitolli q pot, q statutu ē ff fin, de consue, vbi consuetu
dinem maiorem rem habere dicit q statutu. DD, in l, Sanximus C, de nup
tys et p canonistas in c° Rainucius de test Angel, in colut 104 et ista
questionem decidit Bal, in l, fin, col, 3ª verso quent ab baleat C, de pac
tis Bar, in eadem l, in 2ª col, Bal, in l, epri C, ut in po, legator. Alexan con
sil, 151 in 1ª 2e concludentes omnes q si statutu diceret q nec ex test° nec ab
intestato mulier nupta extra ciuitate subcederet ñ valet statutu, quia
da bonos mores ex tolleret liberam testandi facultatem nisi statutu contra
rium respiceret puta in mobiles ut in presente causa allegat, l, 1ª, ñ licere
habi metroco, lib° 11° et l, certa forma de iure fisi, que iura optime fu

çiunt, largius autem Iason in l. fin. C. de pacti. nihilominus Licet ex test.o etiam procedere potuisset tamen, ex consuetudine ab intestato reaquiratur, ita quod tienzar lib. 2.o practicarum q. 97 cum alijs pluribus aut hor. Sicut de quacunque alia dispositione inter bibos palam et semordicus tenendus et ut in l. minime ff. de legi. praeterea legatibus fuitur probabo.

28 Primo per textum in autentica ex testamento C. de nuptijs ubi dicit de boluto requisitorum in 1.o matrimonio ad eiusdem Monii liberos intelligit ab intestato et non ex test.o quia dispositio testatoris et lex et ita ibi dicit Alex. et Angel. in l. 1.a § hoc autem ff. ad treuel. in 3.a col. versi. hoc autem fallit.

29 Secundo pro hac dicta et obseruantia facit quod cardenalis notat in clem. quia contingit de religio. dom. versi. octabo quero quod si epi et capituli hordinamentis disponat quod omnes panni cericei qui super defunctorum offerunt sint eclesie pro paramento altaris maioris deinde contingat quod testatrix quae altare construxit in eclesia ordinavit quod panni quia ponunt super eius sepulcrum sun cericei quam alij essent sui altaris concludit quod testatoris voluntas preferat ordinamenti epi et capituli de cuius obseruato per dictam autem et alia iura in proposito allegata

30 Tertio facit quod omnes originarij beatie fuerunt milites armatae mi litie ut a maioribus per certo audiuimus millites autem potuerunt libere de futura sucesione pasici ad libitum l. Licet C. de pactis et ita statutum obseruandum est

31 Quarto confirmat hoc per glan. in l. pater § Iulius agripa ff. de legat 3.o et per notata a Iasone in l. si filius familias § dibi delegat l. 15.a col. versi. ad confirmationem. quae notabilia sunt =

Quinto facit Bal. Bar. et DD. in l. fin. C. de pacti. l. stipulatio hoc modo concepta ff. de verborum obligat. scilicet quod pactum de non sub cedendo iuramento confirmatum intelligit ab intestato et non ex test.o arguto sic porto de pacto et statutum. V.e Tiraquel. de primo ge. c. 6.a n.o 13.o et aductis a Ia sone in dicta l. stipulatio hoc modo concepta.

BN

32 Tertio deinde querit q si aliquis morit pupillus vl. alias intestabilis vtrũ habeat locũ huius Ↄsuetudinis dispositio. de hoc e. questio bulgaris an apelatione intestati comprehendat illi qui testari n. pot de q. p. textum in l. 1. ff. de suis et legi. here. et ibi Bar. et DD. et in l. fin. ff. qui pe. facto. l. vl. singulis ff. de bulga. et pupila et in l. cum antiquioribus C. de iure deli. et in § 1º insta de heredi. que abintesta deffe. latissime p. Alexa. in l. generaliter C. de insti. et substi. sub condi. fac. de quare DD. plures faciunt distes quas n. resfero considerans q huius Ↄstitutionis litera ex testam.º vl. abintestato. de testamenti vl. intestamenti verbum nullum d. sed simplicit loquit et indifinite, de l heredamiento de los hijos y de los parientes, qua quidem succesione nihil refert q decedat intestatus, vl. intestatus ut in l. 2ª ff. de suis et legi. here. et clare probat liter. in s. 11 fils ocho dis vez quiere, et facit l. fin. § pen. ff. qui pe. tuto. vbi pupillus dicit intestatus etiã si apponat in Ↄditione vbi verba in forma specifica et pprio significato summit sollet. qui heredi. vl. inciuiis ff. de Ↄdi. et demo. Angel. consil. 104 p. Paulo in dicta l. cũ antiquoribus = vl. gutierr. lib. 3º practicar quest. 76 per plures numos et lib. 2º q. 95 = Rojas de success. cap. 30 et velazquez in l. 6 taur. gla. 11 Acebedo in l. 1 tt.º 8 lib. 5º Recopilat. nº 89. matienço i vlt.ª fin.

33 Quarto quia de altra et nepote dictũ e questiones aliquas superioribus Ↄsequentes diferamus. querit. pater filio dedit fundũ ab eo de nobo acquisitũ, qui morit nepote relicto dimũ nepos mortuus e abintestato, vt n. nunquam iure Ↄsultri Ↄtingere sollet glo. in § item bor dius insta quibo n. e. pmi. fa. testatum nec non literas scienti. vt in l. discretis C. qui testa. fa. po. dubitat q inter ipsos ut in l. possideri ff. de ac. pos nunquid fundus iste redeat ad auum a quo processit. tamquam ad truncum et stipitem, aut p.tinet ad matrem defunti. n. facit dubium quia respectu avi qui petit ad sucesionem admiti n. pot. dicta trunca

tis fundus quando quidem non ab ipso derivat vel quesivit, ut feudorum usus in cap. 1o de feudi succ. §. hoc quoque et § fin. nihilominus tamen huius modi successionis ad avo devenire pronuntiatur est per istam l. ubi dicit, mas salvaiz torne a sun raiz, ideo ergo reversio est de aliquo idem est de eius principio l. non ideo et ibi Bar. C. de heredi. instit. porro si descendentes ab intestato ex isto avo vocantur sanguis ex sui parte coniuncti, sic etiam ipse avus qui est principium. confirmat hoc quod optima exempla quae adducit Iason in § affinitatis insti. de emptione, ut est si maritus et uxor sunt affines, quia affinitatis initium habent. facit etiam l. familiae ff. de verbor. significat. ubi dicit familiae appelatione et ipsi familiae principi continetur et regula authentica multo magis, C. de sacrosa. ecle. et cap. cum inconctis de electione

34 Quinto quero numquid in hac succ. de rebus avitis requiritur quod successor sit natus vel saltem conceptus in vita defuncti: videtur quod sic probatur per literam huius constitutionis, un heredi del parente qui fuere viuo: idem de iure communi in l. si quis filio exheredato §. sed hoc ita ff. de iniusto rupto et a l. titius cum seqq. l. item pretor ff. de suis et legit. quod procedere nisi per viam transmissionis ab alio successore facta, ut per Bar. in l. si quis filius C. de inoffi. test. per Bal. in l. in persona C. de fidei com. Bar. in l. 2a C. de his qui ante apertas tabul. Bald. in l. qui se patris in fin. C. unde liberi. de quo suo loco ff ponimus nec omittam quod Bal. in dic. l. qui se patris in fin. consulit advocatus ut sit cautus articulando de conceptione successoris in vita defuncti quia certis temporis conceptionis non presumitur cum sit facti l. mater C. de probat.

35 Consequenter queritur plane habemus de iure quod nati intra decem

BN

mentes admittit ad legitimam hereditatem l. in ttº § post diem ff de suis et legit. hered. et in l. gallus § 1º ff de lib. et post. dicunt tamen philosophi quod anima intellectiva non venit corpori, ante quadraginta dies, ut refert Salicet. in l. pen. C. ad l. Cornel. de si. et Bar. in l. divus ff de extraord. crimi. ponamus, igitur quod facta computatione a die nativitatis Petro usque ad mortem defuncti, de cuius successione tractatur, forsitan qui nunc succedere vult stetisset, tunc intra quadraginta dies non dum completos; post quos anima in humanum corpus infundit, nunquid admitteret ad successionem videtur quod non, quia litera dicit herede el pariente mas cercano que fuere bibo. sed anima est pars fortior hominis sine qua non, vivit ho, ar. in l. 1º de rer. divis. huic accedit dictum Bal. in l. uxoris abortu, C. de post. here. insti. vel ex he. et in l. cum inter veteres, C. de fidei com. liberta. quod qui est in utero

35 non dicitur homo maxime in statutis et cum hec tractemus consuetudinis et statuti materiam, ideo tenendum videbatur. nihil ominus contrarium affirmo plura superius allegata, que indistincte dicunt quod natus intra decem menses succedat nec quid si in consideratione esset si adhuc iam infusa corpori fuisset, vel non, tempus illud 4º dierum tolleret ad decem mensibus, quapropter deberet, l. diceret infra octo meses et viginti dies et hoc in iure non reperit, imo contrarium disputant in dicta l. gallus § 1º et dig. in l. 3º mense ff. de statu ho. quid si nascatur post decem menses et duos dies. nec obstat quod constitutio ista requirat quod tunc temporis vivat. nam embrio prius est animal, quam homo ut aseruunt philosofi et medici et habet animam sensitivam prius quam intellectivam ut refert Cardi. in clementi. 1º § porro, de sum. trin. et fi. ca.

36 nec obstat quod diximus quod venter propie non sit ho. quia sperat esse et in ipsum anima est vivens et in favore liberis pro homine reputatur ut ibidem dicit Bal. in l. imperator ff de statu hom. potentia ordinata et proxima actui presumit esse in actu cap. 1º extra de offi. cio hordi. denique procul dubio est quod si talis venter non exiret in lucem non succederet, in lucem nec aliquem efectum induceret, ut in dicta l. uxoris, abortu, et circa abortibus filius vide l. 13 fauni et militaris

37 Sexto superius dictum est de ascendentibus et descendentibus admittendis vel non ad stirpem truncalium successionem. Deinde dubia aliqua inter collaterales subitis sunt quaesita. Aliquis descendens stabilia aliqua reliquit et a se ipso noviter acquisita. Relicto filio qui etiam in eisdem bonis truncalibus successit, postea ab intestato decessit matre viva nec non patruo vel patrui filiis qui fratres patrueles defuncti vocantur. Numquid fundus ille ad matrem defuncti aut ad patruum vel fratres patrueles pertineat? Respondeo quod dictus fundus non dicitur paternus nec avitus, ideo ad matrem universalem filii heredem de iure communi pertinere dicitur. Cessat namque qualitas et formalis causa statuti seu consuetudinis. Text. in cap. 1 de feud. success. § hoc quoque et § fin. ubi Bal. exemplum ponit verum. Fuerunt olim duo fratres, etc. Nec non potest dici fundus paternus vel avitus nisi quando persona cui succedit et successor ipse cum fundo illo in quo succedit procedat pariter ab uno trunco, de quo Alex. per Bal. in l. 2a ff. de stip. divis. 2a col. Alex. in cons. 30 prima pars 3a col. et in 5o volum. cons. 1 et sequen. et facit l. pronunciatio § familiae ff. de verbor. signif. Iason in preludiis feudorum n. 86. etc. pater fa. moritur quot quot capita ei subiecta fuerunt singulas familias incipiunt et proprie frater non dicitur de familia fratris. Gutierrez cons. 13 n. 12 nam quilibet fratrum

37 constituit propriam lineam. Et licet lato modo de eadem familia omnes dicantur qui de eadem gente et domo progeniti sunt ut eadem l. § communi iure, nil obstet quia successio haec non sub familiae nomine vel titulo sed sub nomine stirpis vel trunci, quo ad personas et quo ad bona sub verbo patrimonii, defert.

38 Nec obstat etiam quod in feudo succedunt fratres et ceteri agnati usque ad septimum gradum ut in tit. de grad. suc. feudi quia tunc non succedunt in feudum quia paternum, sed ex pacto vel ex consuetudine

aut ex con-

at ex concedentis domini reformatione ut per Alex. in consi-
liis supra allegat. preterea facit gl. singul. in cap. is qui de
sepultur. lib. 6° in exemplo de patrus aut fratribus sepultorum no
vis eligentibus ut n. dicat. maiorum quoad alios collaterales =
ut infra fol. 76 n° 32.

39 Secundo predicta facit quod dicit Angel. in l. fin. C. de Verbor. signif.
quod si testator dixit volo quod bona mea deveniant ad coniunctos de patri-
monio meo, ut comprehendantur omnes illi qui comprehenderentur familiae
appellatione. Bar. nichil ominus in l. prima ff. ad sillaman. in princ.
dicit quod omnes descendentes ab uno stipite continentur appellatione
domus. et sic videtur quod si persona quae admitti vult ad successionem
descendit ab uno stipite cum defuncto admittatur licet non proveniant
ab antiquo stipite vel superioribus defuncti. facit etiam quod nostre
constitutionis litera videtur tamen requirere quod defuncto bona
pervenerint de eius patrimonio quod idem est quod ab hereditate patris.
ut in l. in quantitate patrimonii. ff. ad l. falcid. § fi. in
l. sive generaliter ff. de iur. dot. etc. quod ad pedem literam huius constitutionis
heredad de patrimonio quod est el fixo alcanso dicitur quae ex donatione
successione dispositione vel paterna filius acquisivit. Verum de
uno stipite omnes illi dicuntur qui ab eodem stipite descendunt. unde
sequitur quod huiusmodi bona quae in nostre questioni termini ex
patris successione filio pervenerunt redire debent ad radicem et sic ad
patruum defuncti. vel ad eius fratres patrueles cum inter eos omnes
de uno stipite domo familia gente et gente appellantur ut supra
et Barbatius late in l. cum acutissimi. C. de fidei. com. de ferat. que
decisio fortasis et litere consonamenti adheret aparet et si
nunc denuo consultus forem nescio pro qua parte responderem pre-
sertim quod pro utraque stringet tex. in l. pater filius § lullius agripa
ff. de leg. 3° a contrario sensu nam ibi non successit lullia soruna Iulij patrui
magni; quia pretextum de non hereditando fuit nudum unde sicut causa fuerat
ut permaneret in familia ad eum rediret secundum cum hac de hac re dubitatum est
quia primus pro vero existimabam ita respondi et causam defendi n. quod
in praesenti causa fuerit articulus et pro vario de eo quod in huiusmodi re utilitatum
fuerit quod plures ad bocati curiales etiam in testes adducti depoluerunt

45

primam partem in usu observari. Et ita fuit iudicatum et hoc iure utimur et minime sunt immutanda que certam interpretationem

40 habuerunt maxime de sententia principis que vim legis habet l. fin. C. de legibus et in l. stili quo de hoc iubet alegare de las fazañas de Castilla non obstante quod sunt aliqua opposita quod contrario abutitur de qua Re pri[illegible] sum consultus. Set nihil minus ab hac conclusione non discedo ut supra nec obstat ad l. pater filius § Julius agrippa que me et Reliquos multos movere Respondere scilicet quod argumentum a contrario sensu non semper est validum ut notat in l. 1a ff eius cui est man. iur. precipue in l. l. Sce-

41 bole Scebole qui solet quod quibus ex ponere de facto et eas cuncta discedere iuxta facti contingentiam licet idem sit in potiori casu; et patet in pro eiusdem l. ubo ignoraberint et in l. cum quis descedens § in plura ubo maxime. Vide Roxas de suc. cessionibus ab intestato cap. 3o vide Cancerium Variarum tom. 1o cap. de
1o allios numeros

42 Septimo. Vim primcalis succesio pariter gradad in masculis et femines l. in suis uniusque inter DD plura nomina que in iure notat et Relictis variis argutis abusu lo quendi notatis per Bal in l. peto § a fratre de leg. 2o Angel in l. fin. C. de verborum sig. = Veritas est quod masculi et femine pariter admittuntur quod de lex vel statutum loquitur indistincte per l. maximum vitium C. de lib. preter. Vide ex hiis et notata per DD in cap. 1o de iure patro = Vide infra fol. 40 quod 20 ubi iudicatum est plures de admissione feminarum sine controversia aliqua =

43 Octavo litera huius l. post nam quod lex apellari licet ubo lapsum sum. Abb. in cap. 1o desponsal. 2o notabili et in l. si ecundum l. civitates C. de iure Rei publice lib. 11 = dicit mas la Razon que al tronco de su patrimonio al concorre torne assi la Razon los parientes que fueren vivos y mas pin quos hereden la buena del pariente muerto = querit quod ista proximitas conside

raxi debet

4 2/3 rari debet. Respectu stipitis hoc est respectu principalis persone
unde omnes successerunt. et respectu nunc defuncti de cuius successione
agitur. pro declaratione maioris exempl. quidam relinquens fundum
de quo queritur descessit superstitibus forte suis quatuor filiis
inter quos divisione facta dictus fundus ad unum eorum per-
venit qui decessit relictis filiis ex quorum divisione ad unum
eorum etiam pervenit prefatus fundus qui moritur ab
intestato sine liberis quivitat. utrum iste fundus per-
tineat ad reliquos scilicet patruus seu patruos primi de-
functi filios videlicet quondam avi et trunci ? aut ad
fratres defuncti scilicet stipitis nepotes. porro si primus
locus attendatur respectu capitis qui fuit avus filii eius id est
+ patrui sunt in proximiori gradu et preferuntur fratribus defuncti.
qui in secundo sunt gradu. vel saltem omnes in stirpes admittuntur. in §-
ita demum de hereditatibus que ab intestato deferuntur quod constitutio ista sen-
tire videtur ubi mas la raiz torne a su raiz. siue qu[e] redit ad radices
et caput qui est avus debet ad eius coniunctos seu proximiores seu
4 3/3 descendentes pertinere. attendendum est regula horodo scriptum l. cerbus
pluribus § fin ff. de legat. 1° et ad proximiora relatio fieri solet. l. fin.
C. de here. institu. = contrarium tamen est verum quod hec successio primo pertinet
ad fratres et proximiores nunc defuncti ex eodem stipite descendentes.
tex. nota. in cap. 1° de natura success. feudi, ubi dicitur quod illi qui sunt
de linea ultimi descendentes preferuntur in feudo paterno illis qui sunt
ex allia lignea licet omnes ab uno capite descendant. secundo quia istud
verbum raiz ponitur hic pro parentella vel familia comprehendens omnes personas
in ea coniunctas. et non unum tamen hoc principium caput quod patet ex
4 4/3 communi usu loquendi cui standum est + l. cum de lanionis § asinum de fundo
+ l. hueros § quod tamen instruc. tum ex propria constitutione ubi dicit mas la raiz torne a su raiz
capitulo de legat. 3. l. tabern aquel dia que el finare C. mando quellos parientes vivos mas cercanos
ff. de supelec. l. capit. l. talis heredes la buena del pariente muerto. ecce qualiter sub appellatione
scriptura ubi dd. de legat. 1° huius verbi raiz comprehendantur plures persone
Cobarrub. lib. 3° var. alie proximiores. alie remotiores. si igitur
de cap. 5 in fine. Cancerio
Var. lib. 1° de cap. 5 n° 41
tom. 2° de cap. 1° n° 160 [44] idem est dicere buelua a la raiz que res redeat ad eius-

D.127

Parentela debet ad proximiorem defuncti pertinere successio et non ad
proximiores alii = Castillo de maioratu lib. 3. cap. 19 quoted. 3 hover. n. 140 =
Tertio quia in ipso stirpite proximior est pater nepoti quam alii ambo
sunt defuncti et tractatur de successione nepotis reditura ad stirpis
coniunctos. patri ergo competit proximioribus patrui qui sunt
eius filii et fratres defuncti quam alii s. defuncti patrui. demum
probatur ex ista lege ubi: mando que los parientes que fueren vibos
y mas cercanos herede la buena del pariente muerto. si ergo
debent esse heredes defuncti nunc debent esse proximiores eius et
45 coniuncti = petro barbosa in l. post dotem ff. solut. matri. n. 74 referens
casus in terminis huius questionis = l. pater familias ff. de pri-
vileg. creditorum. l. si duobus servus ff. de legat. 2. l. si servo meo
ff. de legat. 1. paulo de castro in l. quod satis. C. de bonis que liberis,

Quarto adduco que notat Bal. et reliqui in authen. post fratres C. de
legi. hered. ubi dicit quod nepos patrui idest filii fratris preferat alii patruo
sui patrui, licet ambo sint in tertio gradu transversalium tamen
unus eius precit inferius linea transversalis alter supra. et ista deter-
minatio est. si huius questionis exemplis in remotiori gradu ponatur pro re facit.

46 Denique post additionem successorum desinit esse hereditas predecessoris et
eius bona effecta sunt patrimonium ultimi possessoris de cuius hereditate
et successione nunc agitur. et non patris ut habetur l. sed si plures § filio.
ff. de vulgar. et pup. ergo eius proximiores atque debet § proximi-
orista de legiti. agnat. succes. non obstat contraria quia relatio
tunc temporis fit etiam ad remotiora qualiter non potest quae proce-
dere et potius est attendendus hominis intellectus, quam scriptura l. talis.
in princ. ff. de heret. insti. aliqua referunt in materia Alex. et Iason in l.
1. C. de succes. edicto. sed quia omnino positum [illegible] ea omittam
nec tamen pretereo quod huius nostre factionis plerique locis
aliis specialiores usus et consuetudinis observari solet de qui-
bus stabilibus possessionibus ad maiorem natu sive de eodem genere
ad antiquis parentibus defuncti proximioribus licet ex eodem genere
47 omnium. pro quo accedat non satis laudata Ioan. fabr. referendo, in § ex.

non scripto-

ex n. scripto in ista de iur. natur. genti. et civ. cui oppositus? Ioan. andr. in add. ad specul. in tit. de test. et Angelin l. 3a ff de test. moderni in l. hac. Cod. DD in cap. licet de voto q n. solum unius civitatis sed etiam unius parentelae consuetudo succedendi servanda est ita in maioratibus et reliquis communiter dividendis = Castillo ubi supra cap. 19 = Gan. ma decis. 9 n. 2 Afflicti decis. 127 de Sio concil. 183 n. 3. Cancerio tom. 1 cap. 1 n. 44 et aliis - Miers de maiorat. 2e p. 4 q. 19 n. 28

48 Nona questio est usque ad quem gradum consanguinei hii cales ex collaterali linea ad istam successionem vocentur. Videtur quod ad proximiores ex eis tamen natos arg. l. cum ita § in fidei commisso ff de legat. 2 sed ibi in legato familiae hic in successione transversalis ab intesto ideo aliter videtur igitur ff ius extendi usque ad quartum gradum tamen hec est que de vinculatio inter originarios cives; sed prohibito extra familiam alienandi n. excedit quartum gradum, gl. et Ang. in autent. de restit. fidei. Co. per Iasonem in l. voluntas C. de fidei. Co. sed hic loquitur in successione iure sanguinis delata que latior est quia de iure naturali et communi quam successio speciali iure familiae, vel ex prohibitione testatoris, et sic praeterea possemus usque ad quintum gradum porrigere et ulterius limitare successionem hanc exemplo iure patronatus liberti, ut in § mult. hs insta de success. liber. quando quidem successio ista sumpsit initium cum eius patriae libertate armahometorum dictione et iugo. Verum tamen iura libertorum singularia sunt et n. atinent ad sequentiam. l. ius singulare ff de legibus

Conveniens est igitur ut successioni feudali hanc nostram assimilemus cum utraque ex consuetudine procedat et premissi que feudalis successio inter collaterales ex feudorum consuetudine usque ad septimum gradum stendit. ut in tit. de his qui feud. dar. pos. § quias videndum et in tit. de feudo marchie. duca. et comi. ita et in tit. de success. fratr. et grad. succ. in feud. porro consuetudo hec diversa res est et materia et forma. consuetudo etiam est stricti iuris que n. stendit. ad casum similem Bar. in l. 2a § siquis hoc interdictum ff de lib. actuque

49

privat

privat
Et cum iste casus indecisus sit per consuetudinem relinquitur determinationi iuris communis ut in § si tamen cap. de eo qui obtinet de feudi cogni.

Superest quod ad decimum gradum successionis extenditur cum sic ferramus ut in § fin. ende de success. cogna. vel ad duodecimum gradum de iure par. lib. 2. 6 # 13 p. 6

his tamen non obstantibus credo extendi ius multum successionis inter collaterales etiam in infinitum gradum. nam si hec successio pervenire non potest in transversales acquirentis bona immobilia de quorum successione tractatur ut sup. in quarta 6a diximus et si de feratur inter collaterales nunc defuncti. Sunt tamen omnes descendentes ab illo capite et stipite unde omnes processerunt et sic successio agitur inter stirpis descendentes et per consequens in infinitum ita tenent DD et referens tenet sequitur Bal. in cap. 1o de feud. marchie quod dicit est notabile quia possibile est quotidie accidere in successionibus illustrium comitum et baronum qui ab imperatoribus habuerunt feudum sunt iam quingenti anni quod si sentesimo sit gradu quia feudum est paternum et idem dicendum asserit in regno seu regum success. quia si moritur tota domus regia et staret unus de sanguine antiquo puta de domo borbone et non esset alius proximior dato quod esset millesimo gradu tamen iure sanguinis et perpetue consuetudinis succederet in regno francorum. sic cum ista consuetudo ius sanguinis respiciat quod est perpetuum ut ibi dicit Bal. nec est facta limitatio aliqua per consuetudinem usque ad certum gradum nec per literam huius constitutionis permanet succedendi ius in perpetuum quo ad Bald. in preludiis feudorum in 6a col. et facit quod dicit Bart. in l. huius § si proinde ff. de legat. 3o quod prohibito alienationis realis extendit in infinitum et in l. peto § a fratre de legat. 2o et in l. pater filium § feudum de legat. 3o. arc. canon. consil. 26. incipiente non

50

n̄ servato hordine vvidiat q̄ si testator legabit predia filiis quos grababit ut post eorum mortem predia devenient ad antiquiorem sui generis debent eodem modo i in infinitum devenire ut fecit Barba in 2a p. de Consil. 27 et in 3a p. de Consil. 167 et 114. Alexan. in l. filius familias § divi ff de legat. 1o molina de primo gen. lib. 1 cap. 21 n.o 15 ubi additionator.

51 Decimo quia de ascendentibus et descendentibus collateralibus ut abintestato successi superioribus dixi nunc querit nunquid filius testando possit disponere de bonis truncalibus in favorem suorum coniunctorum truncalium ad quos eadem bona pervenitura erant sin testatus decessisset aut si pater venire posset contra testamentum et dispositionem filii petendo legitimam que sibi debet de iure comuni in huiusmodi bonis nulla alia si fortasis vel pauca bona reliquisset testator filius, dico patrem vel matrem minime posse filii dispositionem infringere. primo quia ille potest rumpere

52 testamentum qui potest abintestato succedere l. 1a § pen. ff de contratab. et l. gallus per tot. ff de liber. et post. sed in his bonis parentes abintestato n̄ succedunt, obstante consuetudine nostra, igitur n̄ possunt rumpere testamentum in quo filius disponit secundum dictam consuetudinem. 2o legitima dicit respectu intestati unde qui nullum ius habiturus est abintestato n̄ dicit debere ei legitima, cum querit C. de inoff. test. sed pater n̄ habet abintestato ius legitime in dictis bonis truncalibus per statutum etc.

53 Sexto quia maximus vitius est si aliud ius servaremus ex testamento et aliud abintestato, l. maximum vitium C. de lib. preter. vel ex he: sed abintestato parentes n̄ succedunt vigore consuetudinis, ergo nec ex testamento et voluntate testatoris.

54 quarto quia nullus pot de functo imputare, q intestatus vel intestatus decessit hoc solum etiam si inde functi bonis habeat legitimam l. post hunc ff de inoff. test. exheredatus vel preteritus debet in querella defere q iniuste et 3a pietatis officius et quasi n. sane mentis testator fuisset vita de inoff. test. in quo vero qui testando de bonis suis disponit 2us l. consilius vel p. primus iuris communis vel municipalis, ut hic n. pot dici iniuste, sed eque disposuisse ut in dicta l. Gallus, q qui eosdem de familia instituit heredes, quos iure tudo ab intestato admittit excluso patre, n. videt insane disposuisse, neceius test. poterit impugnari.

55 quinto facit l. 2a ff de iniusto rupto et l. hac consultissima §. si quis autem C. de test. ubi dicit q vallet n. solemne test. in quo venientes ab instato instituti sunt et tollit 1us solemne versiculo, eo nanque casu, qui lex, pbat q test. vel alia voluntas, qua venientes ab instato instituunt si aliquo iuris defectu pahat saltem valleuit tanquam voluntas ab instato et vere quadrat huius constitutionis dispositioni, cui n. obstat gla in l. si filius qui in potestate ff de lib. et pos. quam in feraunt Alex et Iason in dicto § si quis autem, que dicit q tunc 1us test. solemne rumpitur p 2us minus solemne in quo sunt instituti venientes ab instato cum 2us test. erat imperfectum sane omnibus solemnitatibus vel numeri testium, secus si prave pretertiones ut quia in illo erat filius preteritus, et ita videt q vitius et defectus pretertiones n. purgat ex eo q instituant venientes ab istato, quia ditta conclusione gla e textus expressus, ubi Bar. et Frandeanet in l. si duobus § si prius ff de bon. pos. s. tab. et facit quest. Bar. in l. fin. ff ad Textus Bal. in l. maximus vitiis C. de lib. prete. Paul. de Cas. in l. fratres C. inoff. test. et Iason in l. fratres eo test. idq Paul. in l. titia seio § fin. ff de legat. 1o et l. Itta ff ad l. fal. l. si filius fam. ff eodem Bal. in l. posthumus § si quis ex his ff de inoff. test. ita tenerem in hoc casu quia videt

56 sic disponere lex Tauri 6 ibi los ascendientes legitimos in fine= clausula nanque in fine posita refert ad omnia precedentia quando nulla ratio reddi pot quare magis referat ad unum quam ad allud 3a in fin. C. de lib. prete. l. et sip pretorem § deinde ff quibus ex causis maio. l. coheredi § qui patus ff de bul. et pupil. doli clausula ff de verbor. ob.= Bartolo in l. fin. ff de rebus dubiis= n. 1o=

57 idem etiam dicendum puta, ut parentes quibus integra legitima bonorum filiorum relicta non est ne possunt agere ad suplementum legitime contra coniunctos transversales quibus eius mri bona sunt rrelicta per superiora fundamenta, quibus accedit per argumentum l. qui debitam ff de rei vindi, et tenet in principio Ja. Angel. in consilio 105, licet Salic. videatur tenere contrarium in auten novissima C. de inoffi. tt.o in q. 11, referens allios autores verum ipse non aprobat penitus, sed speculandi causa est disputat. actiones agendi ad suplementum sucedit loco querelle l. omnimodo, l. si quis filius C. de inoffo. tt.o sed querella non competit per fundamenta supradicta, et addo Bal. in rrepe, l. pater filium ff de inoffo. tt.o in questione utrum frater preteritus faciat partem matri agenti ad suplementum et dominus Salic. ubi supra tenet Alex. in l. gallus §, si tamen et rrespondit ad eius fundamenta non obstet quod supra dicxi in 2a questione principali, quod ista consuetudo non procedat ex tt.o quia illud est verum nisi si voluntaria testatoris dispositio concurrat cum consuetudinis dispositione ab instato per iura supradicta. in summa hoc verissimum puto de iure sed quia alliquibus doctorum visum est si de bene tilata causa fuisen consultus ita iudicarem sed consulerem in futuro casu quod talis filius faciat tts quo ad legata particularia absque universalis heredis institutione si voluerit prefere coniunctos transversales, qui subadiret per l. heredi, tt.o 2o, l. 1a lib. 5o ibi heredan los parientes mas propinquos que segun costumbre de la tierra abian de heredar = vide quod in fradicam in 2a questione principali est 27

58 Undecimo queritur utrum ad hunc consuetudinis sucesionem fratres ex utroque latere coniuncti simul cum fratribus ex uno tantum latere coniunctis aut si utrique coniuncti preferantur ut in authen cessante et authe. post fratres C. de legiti. hered. et authen. itaque C. communia de sucess. et in l. 5a 26. tt.o 13 partida 6a videtur quod si bona venniant ex linea qua omnes coniungantur quod simul admittantur licet unus ex utroque alter ab uno tantum coniungantur latere per notata per Bal. in l. 1a C. de legiti. hered. ubi dicit quod quando non considerantur iura agnationis et cognationis simul ad secho unius ad alliud non tribuit ius ut in feudis in quorum sucessione non atenditur linea materna et ideo nil patrocinatur eius ad secho et sic sucedit frater coniunctus ex uno tantum sicut utrique coniunctus eo tenet

tenet in c. 1° de gradib. succ. in feud. et in tit.° de succes. feud. vn. feu. n. aliter tu hic n. considerat. ius agnationis et cognationis simul q. pro quia excludunt. pater et mater a succes. filij in bonis truncalib. qui proximiores sunt et magis coniuncti qua hi qui per hanc constitutionem vocant. in iure agnationis. Vl cognationis set attendit q. sint de linea et trunca. stirpe et ita qualitas pariter concurrit in uno qua in altro sequit. q. aliud particularis super veniens ab extra et inconsiderabile, n. debet acquirere prelationem. Secundo facit q. dicit Bar. in l. luci. in fen. ff de vulg. et pap. et Bal in l. in tit.° Verso quinto querit. C. de test. mili. Vbi dicit Bar. quidam habens duos filios de prima uxore et duos de secunda eos instituit et ad inuicem substituit unus repudiabit utrum admittat. ille solus qui utrumque coniunctus est et qua bis dignus teneat q. sic. + ipse Bar. tenet est in d. l. luci. immo q. omnes admittant.

+ in l. coheredi § qui discretus eo tit.°

Sexto adduco aliud dictum Bar. et eius rationem in l. re coniuncti ff de legat. 3° in pe. col. Vbi dicit q. si pater decessit duobus filijs relictis ex vna uxore et duobus ex altera si unus repudiat et dubitat, an in iure accrescendi preferat utrumque coniunctus an omnes pariter admittant, et ait Bar. q. omnes pariter admittunt, ratio est quia coniunctio legalis, que est causa iuris accrescendi n. contingit ex eo q. plus et pluribus mod. sint consanguinei et sibi in vicem sucessores, sed contingit ex eo q. simul vocant. vl eadem ratione admittunt, idem tenet Bal. in l. iam hoc iure ff de vulg. et qui ideo quando ratio et causa sucedendi n. est ipsa agnatio vl cognatio set alia est potior causa ut in nostro casu videlicet q. sucessor procedat ab eadem radice illa sola attendenda est et omnes pariter admittunt = quarto facit l. 1a §, si quis ex nepotibus ff de coniungen. cum emancipa. liber. eorum si filius emancipatus habet duos filios ad quos simul pertinet hereditas avi, si unus ex nepotibus repudiat eius pars accrescit alteri fratri, n. patri, hoc est alij filio eiusdem avi necetiam accrescit eorum patri. licet sit ei magis coniunctus, quam ipse pater, quia isti fratres eadem ratione vocant. et consideratur magis eadem sucedendi ratio, quam sanguinis coniunctio = quinto si sic si statuto caveatur q. stantibus agnatis n. subcedant cognati, tunc agnati in bitantur ad sucessionem pariter ex uno latere tantum, quam ex utroque coniuncti

l. prima de legi. hor

l, 2ª C, de legi here, et ig[itu]r dicat q l, illa ho die corectasit p[er] aut[enticam],
cesante C eodem e verum quia de eodem iure autenticorum e sublata di-
ferentia agnationis et cognationis, ut in eadem l, dicit Bal, si tamen
statutum rediret ad ius antiquum deberet intelegi 3 leges antiquas
ut ibi p[er] modernos maxime per Bal, in l, 1ª § locum aut[em] C de cadu-
cis, et facit ratio eiusdem Bal, in l, qui patri ff, de acquire here-
quo in simi p[ro]posito ad ducit, an ratio illius l, sit unio iuris a
credendi ex pupillari sustitutione, respondit q n, et in hoc facit
quia ius acrecendi e ibi evacuatum p[er] aditionem, idem notat in l,
quidem collegio C de iure delib, et in l, 2ª §, sui aut[em] C de caducis tollendis, Pau-
lo, Alexan, et l mola in dicta l, qui patri, et in simili casu An-
52 gel consil 119 incipienti statuto, videre tamen civitatis = quibus
omnibus n, obstantibus contrariis credo de iure verum p[er] alegata
supra de auten, cesante auten, post fratres C de legit, here,
et in autentica itaq[ue] comuni, de succe, et ita tenet in ex
presso Petrus de ancharrano in c[apitul]o de canonum statutis, verum,
ocurrunt alie questiones extra de constitu, refert Alexan,
in addi, ad Bal, in dicta autentica post fratres ubi ponit
nostrum casum et aserit deberet statutum intelegi 3 ius comune,
ut prefferat utrinq[ue] iunctus, et a tenent moderni in l, cum ita
§ fin, ff de legat 2º et cum ista constitutio dicat que los pa-
rientes que fueren mas cercanos hereden la buena del pa-
riente muerto. hic fit mentio de parentesco quod idem e quam
cognatio vel agnatio. item fit mentio de subcesione
et proximitate in quibus utrinq[ue] coniunctus prefertur et e
casus omisus ab statuto vel consuetudine, igitur remanet
in dispositione iuris communis l commodissime ff de liber, et post
c[apitulum] oberbus § ex tenuit de feudi cogni, facit q notat Paul, de cas,
in l, fin, C, de verborum signi, dicens semel alegase, illum textum ad
publicam questionum quidam legavit predium fratribus suis sim-
pliciter iste habet plures fratres, quosdam ex p[ar]te matris et patris alios
ex p[ar]te patris alios ex p[ar]te matris textus dicit q ex quo testator legavit
fratribus simpliciter veniunt et preferunt fratres utrinq[ue] coniuncti,
et refert et sequitur Jason ibi, col, fin, nec n facit q in re tactum no
tat Juan fab, in § si plures instu de legi, agna, subce, sumpto eo
q de iure dicat cum de contraria consuetudine n apareat = n obstat i[n]
fundamentis de his que dicit Bal, in l 2ª C de legitimis here, super feudis,
quia in sucess feudali linea materna e expulsa secus e in hac con-
suetudinaria sucesi quo procedit tantum in linea materna quo paterna
et cum in utraq[ue] sit equalitas et vocantur ad sucess proximiores sub voce et
proximitatis nomine sequitur q e proximior et coniunctior qui ex utroq[ue] latere quo qui ex uno
coniungitur = 2º n, obstat dictum Bar, et dd in dicta l, lectum et in l, ian hoc iure

60 quia dis p° huius l, pcedit abinstato, ut supra dixi in 2° E. Vero substitutus pupillaris subcedit extt° extt° et pater pot substituere filio impuberi extraneus, sicut, Iuntus, Bar, in l, in rre Iuncti ff de legat =

3° Respondeo q p ius acrecendi subcedit patri et n, fratri, et apud pa trem par e afecto et primitas ad filios, ita solvit Bal, in dicta l, tam hoc iure utimur ad l, 138, si ex duobus de coniun, cu emancipa, l, eius, dico q ibi n, subcedit fratri repudianti set atruo et acrecit magis alis fratri quam patruo, quia patruus erat disiunctus re, fratres vero iuncti et alia e iunctio que causat ius acrecendi, alia que causat ius sucedendi ubi dicit Bar, preterea n, obstat l, 1a C de legiti here, et q ex se argumentati sumus, quia illud fortasis pcedere potuisset si statutus vl, consuetudo ons poneret, q stantibus agnatis cognati n subcedant ut p ius antiquum erat dispositus; set in uto casu e diversa disp° de coniunctis truncatis in stabilitra bona sucesuris ab antiquis l, incognita, nunc noba et specia lit introducta nullus habens rre gresus, ad iura antiqua, e igit quid diversus et speciale circa q quid quid n, reperit specialit dispositus n, debet expedire p ius antiquus et correctas l, set p ius comune ut inc° obertus in q extremus de feudis subce, ad 6us fundamentus respondeo, q illa disderato Bal, comunit n tenet, que tamen vera esset n, concludit in proposito, et patit instantias. Ultimo respondeo ad l, fin, ff ad Trebel, que p contraria p de duci pot, et secus e in substitutione facta a testatore, qui parem habet dilectione ut dixi, vl, q in illo textu inest alia ratio ex illis verbis ei et ex eis. Sino, consil, 89 bolumine 4° de iure e istam ultimam p̄s teneo = Antt° gomez i l. 8a tauri n° 7 et 9° = matienzo i l. 5a tt° 8 lib. 5. Recopilat G 1a e a n° 6. et 7° = covarrubi. in epitom succes n° 7. Hello fernandes in dta l. 8a n, 4. et 5° = gomez arigo ibi n° 19 = Velazquez ibi = G a 3. n° 2° = menes in tra ctatu de maiorat de 2a e p 97. n° 8 =

61 Duodecimo querit an filius fratris in ista sucesione admitat simul cu patruo vl, avunculo e dicendus e q sic p auten, cesante C de legitimis here et in autenti, post fratres eodem, et utrum in stirpem aut in capita e fuit int Azon et Acursius tam in allodijs, que in feudis comunis opinio e, q sucedat in stirpes et n, in capita, et hoc quando subcedunt cu alijs patruis ut dicit Bal, in tt° de natu, suce, feu, et in tt° de gra dibus, suce in feu, et ubiq comunit p dd et e l, 5a tt° 13 partit. 6a

atamen e l, tauri

atq; est l. Fauni 8a ? ... q. filius fratris n. admittat cu fratre
imo solus frater facit Bal. in l. cu ita § fin. ff. de legat. 2o ubi dicit
q. si legatu relinquit familiae quo casu proximiores de familia
vocant, et sic deinceps ordine succesivo ut in l. pet. § a fratre
co ff. l. fin. C. de verboru significatione etc. in huius modi succe
sione n. admittit filius fratris cu fratre p. alegata iura quia
intus n. considerat afectio, sed iuris disp. sed ubi considerat afectio
quae maior est ad fratre quae ad fratris filiu, nec n. proxitas gra
dus quae prior in fratre est quae in eius filio n. subintrat filius
in locum patris alegat l. 3a § si duo ff. de lege tuto. ubi ipse Bal.
dicit q. regnu defert naturali hordine n. autem iuris hordine in
terpretationibus iuris civili et nepos n. representat p. sonae patris
in regni successione nam q. si nepos representet patre suu et quae
deret afectio personarum abstipite nati procederet cu imita succesivo
personaru dicit nam q. litera herede aparente mas p. pinco que
fuere vecino videt. q. filius fratris n. admittat cu altro fratre
ad istam success. pro quo facit q. notat Alex. in l. luk § quesitu
ff. de legat. 3o idq. habet Raphael cum ind. l. cu ita 3a q. ubi
et Iasin in l. si fratre C. de succe. edicto, in 3a col. referens alli ...

62 Sed his n. obstantibus teneo primam partem, quia statutu et consuetu
do meo q. specialiter p. ius n. est, debet intelligi secundu
ius comune et iuxta illius difinitione, ut in l. sicu dotis ff. sol.
matri. l. commodissime de lib. et pos. cap. oberto § de
feudi cog. l. 2a C. de noxali, ut nec n. sicut ... in dubio videt.
testari ius commune et ita abinstato defert hereditas inter
cog. successores ut Bar. notat in l. heredes mei § cum ita ff. ad
trebell. et in l. ius iurandi § si heres ff. de oper. liber. idq;
debet pre sumi de statuto ut in dubio disponat
iux ius commune nisi homing consuetudo ita debet
intelligi ut minus derogat iuri comuni, cap. cu dilec
tus de electione n. obstat huic parti alle
gata doctrina Bal. quia loquit. q. 2do fratris filius venit iure

ut l. voluntatis C. de fidei, Petra de feudi cog. ... Marian Antoni Variar lib. 2o resolut. 11 no 16 = Molin. de ritu nuptiarum lib. 3 q. 54 no 6: Farinat decis. 131 no 2 tom. 1o Barbosa axiomat iur. 39 no 7 = vide supra fol. 3, no 9 =

987

Concessionis vel ipsemet videtur dicere et Bar. in auth. post fratres C. de legi. here. secus est si proveniat iure successionis tunc namque observari debet forma succedendi data a iure communi. sed nostra distributio disponit quod ubique herede quamque adeat successio et quae directa instituta de hered. qui ab. de ser. C. de legit. heredi. hac quippe tenet Iason referens alios DD et ibi hic in l. si avus C. de success. edicto 3a col. et hoc iure utimur.

63 Decimo tertio quia hunc Constitutionis litera dicit mando que los parientes que fueren vezinos mas cercanos hereden la hacienda del pariente muerto si por ventura mas cercano pariente obiere de otra partida herede dando fiadores et pactis et quod extranei a predicta Civitate et eius territorio ad hanc [illegible] successio non admittitur nisi prefata cautione prestita quod tamen dico dicit Aretinus fortasse seu alterius provincie [illegible] ubi idem viget forus et constitutio utique admitteretur ad eandem successionem absque eo quod prestet cautionem de commorando beatis perdecenium vel econtra tenore partes affirmatus; primo quia in habentibus similiter factis est eadem ratio l. 2a C. non [illegible] lib. 11. et in eadem ubi quemadmodum naturas factus [illegible] l. si unus § quod [illegible] ff de pactis nam inter similes idem est iudicium l. leges ff de legibus atque in consuetudinario iure l. de quibus ff eo. sicuti non attendit mens legis sed et mens consuetudinis l. 2a C. que sit longa con. notat glossa et Bal. in 4o de feudi cognit. preterea facit quod notat Bal. de [illegible] territorio in l. atque C. de iure dotium et quod notat Bar. et Alex. in l. si convenerit ff de pignoratitia actione nec non [illegible] paritas l. de fidei commissis C. de transac. l. si pater C. de in off.

110

ttt, ulterius equitas edicti ff. quis ... iuris cx hinc inde potuit ad invicem subcedere nihil omnino in subcedendi abintestato spectre ultro citro q reciprocatio fit l. lege 12 tabu. C. de legitimis here. de inque citemus Cig. in l. fin. C. de longi temp. pres. et Bar. in l. 1a C. de metropoli berito lib. 11. q provincia appelat 2s comuniter vius loquendo, licet plures sint civitates intra habentes diversas et separatas iuris ditiones et ita confirmari videtur p l. de stro Ca quae sub una clausula comprehendit simul omnes civitates et oppida a quibus predictus fiscus de radice ad radicem observabat facit etiam l. provinciale ff. de verbor. obliga. et q notat Bal. in l. sin. speciali C. de testamentis.

64 Decimo quarto tam dictis quod si extraneus ab eadem civitate et provincia vult admiti ad tales casus sucesiones causa debet de commorando in civitate p decenium. querit si erat civis tempore sucesionis et post eam acquisitam forte vult discedere a civitate et provincia? respondit vel si debeat inhabitare p decenium aut ammittere sucesionem. videtur quod sic. quia hoc q sit civis requirit forma ab statuto et non dicit aliquid fieri nisi durat factus, requirit namque perseverantia in factis l. penultima C. de his quibus ut indignis, et l. alia, et in l. si parte § verum ff. de in rem. ver. et ibi p glosam quae aducit plures concordantias, et quia cesante causa l. cesat eius dispositio l. adigire §. quamvis ff. de iure pat. contrarium tamen credo verum de iure p textum et ibi DD maxime Bal. in l. peto §. frate ff. de legat. 2o ubi dicit q qualitas acquirendi legatum ut puta q legatarius sit de familia sufficit tempore acquisitionis adesse et licet postea ceset non facit cesare legatum. ex quo infert, q si causa e conmisa canonico et incapit cognoscere quamvis desinat esse canonicus durat conmissio de quo per Bal. in l. tutellas. ff. de capi. dimi. et p DD in cap. statutum de rescriptis lib. 6o. facit etiam tex in l. si cognatus ff. de reb. dubi. intelligendo verba illa in civitate aut manneant, non provincia nec p civilitate. status et liverstatis ut DD intelligunt. Aduco in proposito, determinationem Bal. in l. si mater C. de suis et legiti. hered. in fin. dum loquitur de mediolaniensi statuto=

dis ponenti q mulier nupta extra territorium mediolani n[on] succedat in eius territorio modo quod mulier mortuo patre immisceat se hereditati paterne deinde nupserit eius quod mulier n[on] decadit ibi Bal. q predicta mulier n[on] amittat hereditatem paternam iam quesitam allegat l. si postea ff unde liber. nec n[on] allego l. in substitutione ff de vulgari et pup. et q[uod] que ibi refert Angel. de legato relicto sub conditione si vidua fuerit et q[uod] quas referunt ibi Alexan. et Jason =

quibus n[on] obstat quod qualitas in mutat[ione] quia sufficit adesse tempore requisito ff in l. si quis heredem C de institutione et substitutione sub condi. fa. l. patre furioso ff his qui sunt sui vel alie iur. l. qui furere ff de statu ho. l. Iudex ff de iudi. l. in delictis § extran. ff de noxal. et allegata l. in substitutione ff de vulgar. et pup. et q in simili notat[ur] q[uod] modernos in l. si ita neque ff de verbor obligat. Alexan. in l. 2a § veteres ff de ac. poss.

65 Decimo quinto proxime dictus quod extraneus a civitate et comitatu adhu- ius in fiscalis successione n[on] admitti, nunc quero, an extraneus ille saltem poterit vel iure tunc alii radicabiliter stabilis extimationem petere ac exigere? non memini per 30 annos, et ultra quibus huiusmodi causis vacavi hanc speciem in controversia vidisse, ideo omnes iuris autores perscrutam quorum omnis opinio est ut valeat legatum de re immobili facta forensi prohibito acquirere ex forma statuti quo ad extimationis effectum, si absque delicto vel culpa acquirentis prohibitio fiat. ita tenent Ja. de are. Bal. Florian. Alexan. Jason. contra Baz. in l. apud Julianum § constat ff de leg. 1o. idem tenent Imola et paullo de Cas. in l. filius fam. § si quid alicui coll. 6 de Anchar. et Imola in c. incip. e. filius de testamentis Albe. de Rosa in 2a p. de sta. q. 2a col. 2a Ac igitur, cum extraneus excludat a dispositione huius institutionis sine eius dolo vel culpa, saltem poterit vel iure tunc alii extimationem consequi.

Contrarium credo de iure verius. quia predicta procedunt in delictis

testatore

testatore, hec vero casus ab instato quod aut, qui habetur ab instato suce-
dere per legem vel statutum Regni posit ex tmatione nulli dubitantum puto
esse standum litere huius distitutionis arg. l. n. aliter de lega. 3° in l.
de quibus ff de legibus ubi si id quod non apareat tunc ius quo urbs
66 romana utitur servari oportet premisso quod ius romanum
approbat statuta populorum ad literam in l. omnes populi ff
de ius titia et iure l. 3ª § hec verba ff de negotiis gestis l. ser-
bi vestri ff de noxalibus. preterea facit stantia quam predixi
in 2° § principali huius tractatus et in 10° § supra cadem et
dicam inferius de instituende heredes quos de iure pertinet
subcessio quibus omnibus generalis et in di finita dispositio regulat
contra istius distitutionis literam et inter subcessionem in rebus
aydicalibus ex testamento vel ab instato stat notabilis diferentia
nec non quotiens per locorum statuta stantibus masculis filiis
feminis non subcedunt excludunt etiam ab stimatione here-
ditatis per textum et ibi DD in § ceterum instit. de legi agna
subce. l. fidei comissa § si servos ff de legat. 3°

67 Decimo sexto, quero nunquid hec disuetudo procedat in rebus aly-
bisitis inter cives et venaz vel e contra de rebus stantibus in ipsa urbe
inter personas extracon morantes, expedito hoc per Bar. in l. cunctos
populos C de summa trinitate et fi. ca. et in l. omnes populi ff
de iust. et iu. considerantem an statuti verba disponant circa res
aut circa personas et cum huius l. verba dicant, vuelva la raiz
tronco a su raiz, et sic realiter sequitur quod procedit tam quo ad
res sita intra territorium vel provincias, a quocunque posidente cive vel
extraneo, dum tamen si extraneus vellet subcedere prestet cautionem
predictam. Anchar. in cap. canonum statuta in § 12ª cum Alex.
et Bal. tenet indistinte quod serbetur statutum vel disuetudo loci
ubi bona sita sunt non adhuita distinctione an verba conferant
in persona vel in rem, id est Bal. in l. sin specialis C de testis et
67 omnes scribentes in hoc conveniunt = et statutum observatum in
civitate principali stenditur ad villas eiusdem iuris dictionis
et opida (castis ve) ex eo quod bona alibi cita tunc talia stement.
l. ex vico ff ad municip. l. in ecclesiis C de epis. et cler. Menochio de iure 363.
Aviles cap. de 19 correctores n. 83 Menochi. lib. 1 de arbitr. q. 99 n. 21 et con.
sil. 89 n. 18 lib. 1. Gregorius in l. ex ea C de postulan. Megia in prac. materia
patris conclu. 1ª n. 75 = Mieres de p. 1. q. 58 n. 216 et segg. et ita iudicatum vidi
in Regia Curia granatean. 1652 in quodam lite me patrocinante
de civitate de Andujar et calatilla villa eiusdem civitatis in cuius territorio
68 bona erant cita =

Decimo septimo dudum legi Hispanie quondam generosorum fays appellatum

68 fuisse in usu, quo fortasis spectabat queda demagnatibus spectra ibi statuta vulgo fertur, qua propter cu dubitaret aliquis n, im mento si varones, comites, marquiones et duces hac municipali l, omnes pariter comprehendant, respondeo quod in hijs quibus ex speciali concessione principis certa subcedendi forma data e vel primo geniture etatis aut sexus habita contemplatione respective seu privilegij principis vel inmemoriali consuetudine observandus e ad ipsius adunguem ut in regula generi per speciem derogatur. et per ea que dixi supra in c 18º principali in fine. in reliquis vero omnibus bonis extra maioratus, et speciales vinculationes et submissiones omnium e par dicto l, 9 fori, adeo quod etiam ad principem extendatur, si ultra ea que sunt regalia princeps immobilia inea provintia possideret de quorum subcessione ageretur, intra venientes ab intestato. bone namque et naturales consuetudines ligant principem et eius consuetudinarium ligat ipsum principem Bal, in c 1º §, fin, de his, qui feu, dare, po, et in c 1 §, 1º de natura feudi et quod dicitur in principe de, l, observatione in l, digna vox C de legibus idem e de tali consuetudine que vincat l, cum illa habeatur fil, l, de quibus ff de legibus. preterea hec consuetudo prout ex certa cientia principis, et fuit per eum expresse aprobata, et n, decet principi sum vene fitia revocare ut notatur, c p e q, de lecho de consagui et afini, et cardinalis in dicto 2º. nan incaulisito consideraret, magis persona que dignitas principatus. arg l, si dicta, ff de adopt, que Abbas, in c e ex literis de probat, col, 5ª Bal, in l, siquis ad declinandum C de episcopis, et clemens col, 13ª, licet extra propintam recidisset, idem etiam dicendum puto in fisco ut comprehendatur ista consuetudine, puta si ex defectu propinquorum venistrationis hereditas fisco delata sit in qua hereditate inveniuntur aliqua bona inmobilia ab alio stirpe provenientia ex quo coniunctus aliquis remaneret, qui quidem fisco preferri debet namque utitur communi consuetudine l, venditor § si constat ff communia prediorum utitur etiam ficus iure communi, l mochis, ff de iure fisci, necnon, arg a contrario, quod recte procedit in materia subcessionis l, e quanis ff ad trebel, nan cognatus quilibet intra gradum iure per missum volens subcedere excludit ficum, sed quo lateralis troncalis excludit ceteros cognatos; igitur excludit ficum =

69 Ulterius queritur si aliquis commiset delictum propter quod eius bona fisco aplicanda forent. an bona inmovilia troncalia veniant in confiscatione stantibus coniuntis ex eodem stirpe. videtur quod n, sicut de bonis vinculatis vel, restitutioni subiectis dici sollet, l, statius florius §, cornelio felici ff de iure fici. contrarium tamen e verum, quia in his bonis dominus plenum proprietatis dominium quod habet et libere potest alienare ea, ut predixi in 2º c, sed confiscatio e voluntaria alienatio vel saltim ex consequentia

delicti

delicti cap. cum 2ª leges de hereticis l. post contractum ff de donationibus

Decimo octavo dubitatur, si clerici comprehendantur hac constitutione sicut laici videtur eos comprehendi per theoricam dd et Abbas in cap. ecclesia sanctæ mariæ de const. col. 4ª versi. circa hoc. ubi dicit quod ubi l. habere pot per modum et in modum non pot dici pure iudicialis clericus secus ubi simpliciter afert aliquid in modum. ex quo in textus quod clericus institutus heres tenetur facere inventarium et dicit quod leges disponentes in contractibus locati, deposito, emptione, venditione et similibus ex quo non contradicunt canonibus sunt servandæ quo ad ecclesiasticas personas adducit cap. 1º de ope. novi nuntia. ubi demolitur ecclesia, prohibetur ædificata contra nuntiationem novi operis inductam, per legem ciuilem, et tunc eo respectu, l. potest esse pure iudicialis. sed potest esse fauorabilis si clericus vel ecclesia ageret contra laicum tenent Ioan. andre. et hostien. in cap. ecclesia. ut lite penden. ideo cum ista constitutio par damnum et commodum afferre possit comprehendere debet clericos active et passive. facit Bar. in l. cunctos populos. C. de summa trini. qui dicit quod statuta laicorum indistincte facta et disponentia in his quæ competunt clericis ut singulis et non ex privilegio, si continent utilitatem et honestatem ligant clericos ac etiam in curia ecclesiæ sunt servanda. sed hæc consuetudo disponit generaliter et indistincte in hiis quæ clericis possunt competere non ut clericis sed ut singulis civibus ergo comprehendit clericos. confirmatur hoc ulterius equitate tituli quod quisque iuris necnon ratione l. de fidei commisso cum similibus C. de transac. præterea lex debet esse omnibus cap. cum omnes de constitut. cap. de cap. erit autem lex distinc. 4ª item quia dicta positio ista est realis non personalis habet namque principalis consideratio de re immobili ty calli ut rediat ad radicem. sed secundo dispositio est circa res afficit clericos ut in allegato cap. 1º de novi oper. nun. per dd in l. dedit. C. de contrahenda emptione et in cap. constitutus de in integrum restitut. ubi clericus utitur consuetudine laicali. item ius canonicum in defectu canonis recurrit ad ius ciuile cap. de si in adiutorium dist. 10 cap. 1º de nov. op. nun. sed ubique loci specialis viget consuetudo vel statutum imperiale seu regia lex intercedit cum consuetudo vincat leges l. de quibus ff de legib. omnino cum consuetudi

nariij

onariis est ius civile et observandum ex imperiali legis dispositione
ut in dicta l. omnes populli et dicunt seniores quod et ad illud erit sicut regulis=
nec per contra calisdict aliqua superioritas iudicis secularis in
clericos. quia huius modi civilia iura non ligant clericos et ecclesias
ex sua virtute vel authoritate sed ex approbatione iuris canonici itaque
eius ius canonicum poterit appellari vel censeri. quia omnia nostra
facimus quibus autoritatem impartimur. l. 2a C. de veter. iur. enucleand.
et in cap. si apposita dice de preben. in 6o. praeterea siquam
firmitatem habent inferiorum consuetudines et statuta hanc non
habent ex eorum potestatem nullam namque penes se retinuerunt,
sed totam potestatem in imperatorem populus Romanus transtulit
§, sed quod principi placuit, de iure nat. dicit gl. quod omnes dd. se-
cunt. in l. fin. C. de legi. quod potissime a verum dicitur de ista con
suetudine quae ex aprobatione et iussu principis certa scien-
tia introducta est, ut in dicta l. fori et in l. tauri continetur.
premisso igitur quod ab ista consuetudinaria l. disposita aregula
l. videtur tertium. Respuendo patet differentiam illam quae plenius et dd. fa-
cere inter l. imperiales et inferioris status suffragari supra
dictis quia non debet una et eadem res duplici iure censeri cum
quiedem ff de usu cap. videlicet quod ex parte clericorum unum ius de ex parte
laicorum diversum servetur. item sub ce... abintestato sollet esse iure
a proca ut quem admodum quis succedit ita ei succedat, ut in
1 l. lege 12 tab. C. de legi. hered. et in l. nam et si parentibus
ff de inoff. test. contra predicta tamen faciat alia communis
theorica doctorum in cap. de ecclesia sancte Marie et cap. que in
ecclesiarum de constitut. et cap. 1o de novi oper. nuntia. et cap. de con
stitutis de in integrum restitut. et in auth. hic casa et irrita C. de
sacrosanctis eccles. et in l. cunctos populos C. de sum. trin. ubi dicitur quod
si lex civilis vel statutum disponit precipiendo licet contineat fa-
vorem clericorum non stetur. adeos ex defectu iurisdictionis et
potestatis. sed ista constitutio precipiendo disponit licet
clericorum favorem contineat non est stetur de qua dicit noquela littera
mandolo etc contradicit etiam dictum C. gen. in l. 2a C. quest.
longa consuetud. ubi ait textu querit numquid consuetudo
populli consuetudo liget clericos et dicimus quod non duabus
rationibus una quia duos sunt populli et duo iudices. l. in
eadem ff de assessoribus inde est, quod nichil habent commune cum
ecclesiis plebeis ut C. de episcopis et clericis l. placet alia quia clerici sunt maiores

res Respectu

rres pecti laicorum C. de su. tri. l. 3a. Sed statuta minorum non ligant maiores
sicut patet in plebiscitis, quae non ligaverunt patres vel nobiles nisi facta
concordia et voluerunt nobiles quod plebiscita apud eos observarent. Instit.
de iure nat. § plebiscitum eodem quod signus etiam Henrichus in cap. quae in ec-
clesiarum de const. distin. 1a, qui ponit eas demum alias elegantes rationes.
Quod quidem verum esse inquit de consuetudine, quae sola est inter laicos, nam
generalis consuetudo quae aequaliter observatur inter clericos et laicos bene
ligat illos. pro quo rre. fert Inmola in cap. cum dilectus, de consuetudine,
et ponit rationem, quia talis consuetudo quae communi omnium statuum consensu
tam clericorum quam laicorum est inducta, merito ligat omnes. allegat
argumentum dicti § plebiscitum, idem rre. fert etiam Abb. in cap. cum causa de re
iud. in 1a col. et stat responsum ad contrarium sign. pro predicta =

2 Alii consueverunt distinguere aliter aut statutum in sua vinculum ante
clericatum vel post ut si caveatur statuto quod primo genitus succedat patri,
nam si secundo genitus fiat clericus post illud statutum, ligatur illo sta-
tuto ita notat Joan. Andre in Regula sine culpa, de Regul. iur. si tamen
tempore statuti secundo genitus erat clericus non deberet privari successione
paterna hinc dd. addiciunt aliud exemplum, si caveatur statuto quod stan-
tibus masculis filia non succedat. vel quod stantibus agnatis usque ad ter-
tium gradum, utrum monialis femina vel cognatus clericus intra illum
gradum constitutus in sacris comprehendatur statuto ut rre. fert Abbas
in cap. quod clericis col. 8 de foro compet. et in allegato cap. de ecclesia
sancte Marie in fin. ut monitus distinctione Bar. in l. fin. C. de
pactis et Bal. in l. de nobis. C. de epis. et cler. quia illi termini non fa-
ciunt ad causam et communiter non tenetur quod Bal. dicit ut per Abb. in
dicto cap. de quo clericis, et in Repet. § ceterum insita de legiti. agnat.
suc. per Jan. de Fano in col. 16. et Jason in l. fin. C. de pactis. nec si leam
Salicet. in auth. cassa, et irrita, col. fin. ex namam distinctionem agentem
diversa tamen consideratione, utrum inspiciamus statuti vel consuetudinis
initium, sed tempus delate successionis, et tunc sit clericus vel non, quam
quem insurgit Henrichus in cap. tanta, qui filii sint legitimi in fin.
nam quod talem consuetudinem vel statutum clerico praeiudicare per optimas
rationes idem tamen praedictus repetitor in dicto §, ceterum a
diciens alia fundamenta in summa, cum haec consuetudo sit ge-
neralis aequaliter disponens referens per commodum vel damnum
approbata a principe ex certa scientia tolerata
per ecclesiam antiquata et praescripta in titulata
nomine et privilegio fori debet esse communis clericis et laicis.

235

73

Decimo nono proxime quaerit quid dicendum in monasterio. puta aliquis ingressus est monasterium, qui ante professionem non fecit testamentum, quid bona immobilia truncalia pertineant ad monasterium aut ad proximores de stipite. Respondeo, distributio haec procedit ab intestato tamen, ut praedixi in 2º principali videlicet quando defunctus nec expresse nec tacite disposuit, praeterea quam lex municipalis disponit, sed in hoc casu ius disponit pro tali monacho, ut in autentica si qua mulier et ante ingressi C. de sacrosan. ecclesie. quinimo est tacita donatio et dedicatio, quae cuique liberum est facere actu inter vivos vel ultima voluntate. principaliter vel ex consequentia ut praedixi in dicta 2ª superiori. ideo cessat exegesis ad stirpem et monasterium succedit monacho in quibuscumque bonis mobilibus et immobilibus indistincte facit etiam quia monasterium succedit loco filij, in c. in 1ª sententia de probationibus et ubi adest filius, qui succedere possit non est locus nostrae distributioni, ut praemissi et ipsamet distributio dictat cui non obstat, quod in monasterio non concurrit qualitas illa succedendi, quod non sit truncalis successor, nec in eo dextrahat genus et parentela, ut inferius dicam = quapropter exemplum alleud addidit. filius quidam patrem, seu matrem relinquit, et fratrem monachum vel alium iunctum ex stipite, a quo bona processerunt monachum sub regula cuius monasterium acquiri possit, numquid monasterium loco fratris vel iuncti monachi succedat in bonis immobilibus truncalibus quibus frater si in seculo remansisset successurus esset, excluso patre vel matre superstite ex alio trunco, videtur quod talis monachus nec per se nec eius monasterium admittatur ad dictam successionem. primo ex defectu potestatis legislatoris, quia non licet civitatibus condere statuta, quae porrigant ad personas vel res ecclesiasticas, tex. in c. ecclesia Sanctae Mariae de const. et in c. bene quidem 96. distin., et per alia iura et fundamenta, quae in praedicentia est pro hac parte adduxi. 2º ratione l. cessante quam praemissi de causa finali huius distributionis superius agens, quia effectus non cadunt in monachum, qui non est capax dominij rerum immobilium. sed in paupertate promanens. pauperes autem cum sua paupertate pro se dicunt C. ad l. Iuliam ma. l. quisquis. quorum personis parentelae dignitas non servabatur nec eorum proles esperare licet. ideo ex eis cessat spes et ratio statuti vel distributionis. 3º quia ea quae competunt iure sanguinis non transeunt in monasterium, glosa in c. scripsit 28 C. 2ª,

74

Bald. in l. Deo nobis C. de episc. et cleric., et in l. data opera C. qui accusa-

n. 90

nu. po, 10a col. ut in Regno et ducatu, commitatu et baronia, sed suc-
cessio ex ista consuetudine iure sanguinis defert. ergo non transit
) 5 in monasterium. quarto, quia successio ab intestato reciprocari so-
llet et debet, l. ne et si parentibus, C. de inoff. test. l. lege 12 tabularum,
C. de legit. her. quod fieri nequit terminis propositis, quia monas-
terio non potest alius truncalis coniunctus succedere: ergo cessat
equitas succedendi = pro contraria parte faciunt rationes
sequentes. prima quod consuetudo hec potest esse favorabilis monas-
terio ut patet et previlegium concessum in genere laicis comprehen-
dit et personas et res ecclesiasticas, de rescrip. cap. quae dilecti,
et ibi notat inferri, anglus in novella cum xii missionibus ibidem.
Secunda quia ubi personae demonstrant et monachus comprehendit,
qui status non mutat, sed mutat in melius, quoniam ad dignitatem
ascendit, in auth. de monachis in principio, et per ascensum dignita-
tis non amittit auctoritas vel agnatio ff. de sena. l. pe. et ff. ad mu-
nicipalem, l. filij et C. quod met. ca. l. ad insidias, notat in l. deo nobis
supra alleg., Bar. in specie dicit in l. 1a ff. ad municipa. quod monachus per in-
gressum monasterij non desinit civis. ut non teneat ad munera persona-
lia est nisi civis previlegiatus, quod est textus fundamentalis, sed est quar-
ta, quod in materia successionis iuris dispositio est indiferens inter
clericos et laicos et etiam religiosos in l. deo nobis, C. de epis. et cle.
quinto ratio sumpta ex mente statuti rationabiliter coniecturata
presumendum est, nisi de statuto, quod non minus volluerit favere personis
religionis quam laicis quia magna ratio est que pro religione facit,
quam cunque in antiquis suis regnis dispositionibus omitti sollet
ff. de relig. et su. fune. l. sunt personae enim, nec non sunt minores
onerati, imo favorables, et rei publice utiles et deo servientes, et seculo
ff. de iust. et iure l. 1a § plebiscitum, et in favorabilibus dispositionibus
non in diferenter considerantur cum prebende magis meritos quam minus
meritos, l. iura ff. de legi. et in l. leges, C. eo. sexta ratione quia sta-
tuta recipiunt intellectum a iure communi in l. 2a C. de nova, et ff. de
dc. et ob. l. 2a § idem iuris. sed hoc dubium, quod monachus sit admittendus
ad succedendum iure sanguinis non obstante religione, et professio
prosit potius quam obsit in dicta l. deo nobis, et in auth. de sanctis
epis. § nullam et 18, est 1a concl. stat. et ca. ea. est ult. cap. f. pe. sponsus igitur
est ita intelligere nostrae consuetudinis dispositionem, ut ad truncalem succe-
ssionem admittat etiam monachum, et eius loco monasterium acqui-
quirit, et ita fuit consultum gravium dd. ut refert Lapus. Abbas
in allegat. cap. 1o tit. de succ. ab intesto non obstant rationes in contra-
rium sumpte videlicet 1a de defectu potestatis legislatoris per no-
tatum a Bar. in l. cunctos populos C. de suma tri. et de dinc. que in ecclesiarum

de Iisi scilicet statuti singulari dispositione ingenere porrigit ad ecle-
siasticas personas praesertim in suis favorem ut per Bal. in l. cunctos
populos. minus obest secunda ratio, qua exigit irratione
cessante presupposito quod ratio huius consuetudinis sit conser-
vatio dignitatis et familiae quidem in individuis consistit et pro-
pagatione filiorum quod non cadit in monacho propter votum paupertatis
et continentiae, sed haec ratio multipliciter tollitur. quia monachus
retineat dignitatem et civilitatem retinet quoque indubio easdem affectionis
causas. nec in eo cessat ratio praedicta, nihilo magis obest quod
acquisitio dictorum bonorum stancaliorum non potest in esse monacho
ratione momentaneae possessionis quia si monachus est eius modi
regularis quae potest habere bona in communi et actu habent et
habitu saltim sufficientia bona ad sustentationem mo-
nachorum. eadem bona quilibet eorum dicit habere
ex monasterii acquisitione per participationem et eorum
6 istis ex quibus potest videri quasi dominus sicut uxor dicitur
domina domus et familiae ratione communicationis illius. l. cum res,
C. de iur. dot. l. adversus. C. de crim. expilat. hered. nec nocet
aliud ut fundamentum quod ea quae competunt iure sanguinis
non transeunt in monasterium neque illis est verum in his
quae de se non sunt transmissibilia in monasterio de
consuetudine vel ex vinculatione quorum monasterium
est incapax ut in regno. secus est in his, quae iure hordinario
et communi competere possunt. ita dicit speculat.
in tit. de statu mona. § 1. vers. 12 et ita dicunt DD.
ad ultimum contrarium respondeo quod illa
regula de repraesentatione ab intestato verificatur
affirmatur in terminis paribus ut in l. nam et
si parentibus ff. de inoff. test. in terminis vero
disparibus secus. puta si unus de descenden-
tibus haberet liberos alter vero non set eius quia causa succe

sione

Successionis sit liberior, eveniet quod nepos excludet abus a success. filij, eius quod nepotes patris et tamen si pater predictus super vixisset succederet patri. et non nepos nec abus nepoti, praeterea dicta regulla non verificat. negative probat. in l. 1a C. de secundis nup. et in l. quis quis C. ad l. Iul. maje. et in l. deo nobis C. de epis. et cler. nam licet mulier, transiens ad secundas nup. olim non succedebat tamen succedebat ei: quia casus non exceptus remanet sub regulla. et ita solvit dictus Iapus. Abbas in dicta allega. cap. 1o de success. ab intestato

239

#

Vltra hanc q. 22 Cancerius Varias tom. 2° cap. 1° n° 185 et segq. ubi negat posse succedere filios spurios et alios qui non sunt legitimi — Celso Hugo consil 88 — Roman consil 92 n° 6 — ibi Ludovicus Roman consil 400 —

Vigessima quaestio est. Secunda statuto procedat in tertio persona illegitimorum? Respondeo quod si nati sunt ex damnabili coitu excludunt omnino prorsus vere facto ut in autent. Licet, C. de natu. libe., in fin., et in autent. ex complexu C. de in. nup., l. 11a tit. 8° par. 6a et in l. 9a Tauri, ibi est de filio clerici vel monachi, l. 12 tit. 3° lib. 1° Recop., et de his nulli dubium quod sint excludi, nec aliud posset induci per consuetudinem vel statutum, quia non esset moris, et irrationabile esset cap. 1° de consti. lib. 6° Bal. in l. ex qua, col. 8a C. de fidei co., et in l. cunctos populos C. de sum. trinit. col. 7a et in l. 1a de iure annulorum, # Si non autem sunt filii naturales servaret dist° l. fin. dicto tit° et partita, quae optime distinguit circa successionem naturalium coniunctim inter se in successione universali ab intestato et idem erit observandum in successione ista cum aliud non sit cautum per dictam consuetudinem, ut incipit obertus § extremus de feudi cogni., ita quod naturales non excludunt legitimos nec parentes nec cum eis admittuntur, sed quod hi solli respectu sunt cum naturalibus ex alio stipite succedunt in bonis truncalibus quia eandem stirpem coniungunt cum prelatione ceteris naturalibus. Confirmatur

78 hoc quia in dubio legali non continentur bastardi l. ex facto § si quis rogatus ff. ad Trebel., Bal. in dicta l. cunctos popu., alias in l. cum acutissimi C. de fidei co., 2a col., Ad. in l. generaliter C. de instit. et substit. sub con. fa., preterea quod haec statutio et consuetudo disponit per verba iuridica appellat namque bona de patrimonio seu familia seu descendentia et per verbum herede, quae sunt verba iuris, ut l. hereditatis appellatione, l. pecuniae § hereditas, l. bonorum appellatio ff. de verborum signif., quae verba iuris non ita cadunt in bastardis, Bar. in l. tutelas ff. de capi. dimi., per hoc verbum Ruiz designat familia vel parentela procedens ab stirpe cum iuris ordinem et gradum prerogativam et coniunctionis vinculis ut superius dixi in principali confirmatur

Vtrum q

Utrumque scilicet quod naturales dicant de domo, et casato, et quod admitti
59 possint non stantibus legitimis vel parentibus, quod notata per Bal,
in l, lege iulia, ff de ritu nup; et quod possint ferre arma, et signa
sue cognationis dicam inferius cum de nobilitate agam, non om
mitam Bal, in l, 1a C, qui accus, non poss, in 12 col, denique quo ad
successiones ab intestato ut supra et hoc iure utimur = addo quod
hodie sine dubio admittuntur filij naturales in hac successione
Castille in defectu legitimorum quia ut supra dictum est questione
attenditur ad personam proximum ultimi descendentis ab intestato
et quomodo cumque consideretur filius naturalis non invenitur
exclusus immo admissus tamquam filius qui est persona imme
diata respectu patris l. 2a ff de gradibus §1o mit[a] eodem
Castillo de ... cap 15 no 50 maxime quando in hac successione preferitur
linea et regulatur per iura sanguinis et naturales sunt de san
guine et familia = flores de mena practicarum de a cap 16
no 9 Garcia de nobilitate gl 21 no 33 Cancer. lib 1o practi-
carum cap 1 no 31 et ita vidi practicari in Regia Curia granate
an, 1651 in quadam causa ubi concurrebat soror naturalis cum matre
intestate filij et fratris ab i: ex quo bona radicia
descendebant. unde fuerunt prolate prima et 2a sen
tentia in favorem dicte sororis = et hoc anno in altera causa
patrocinante me fuit determinatum in favorem alterius
sororis naturalis cuiusdam intestati minoris per iu
dicem ordinarium et ita fuit confirmata = in prima et
secunda instancia in eadem Curia = inter matrem intestati
minoris et dictam sororem et pri vigna patris a quo bona
radicia descenderunt ex quo videtur quod frater
naturalis succedit fratri suo legitimo ex parte patris
in bonis truncalibus ex parte patris ipsius provenientibus: et sic utitur =

42

80

Cancerius lib. 2° Var. cap. 1° n. 185 et seqq. gan. me. dec. 12 n. 2 et 3. fraquello in l. si l. si unq. n. 17. gutierr. in ead. § fi. § sui n. 186 insta de heredy quali. et dif.

pregessimo l. quomq. principaliter depersonis dicas et decessario qbg tamq. n. tota materia deducit parlat dicam portiq. de legitimis et naturalibus tractavi de legitimatis. ideo quesiti an in his procedat hec consuetudo sicut in legitimis. Respondeo quod si legitimatio fit per subsequens matrimonium idem est quod in legitimis quia tanta qui sint legi quod procul dubio est. Si vero legitimatio fiat per rescriptum principis aliter videtur per l. fin. et ibi dd maxime Bal. et Salice C. de hiis qui ven. eta impetram. quia verba debent intelligi maxime in statutis naturaliter et proprie non civiliter et ficte vel improprie. ex quo notat. quod si quis recipiat emphiteosim pro se et filiis suis legitimis non intelligitur per legitimatis quia non sunt naturaliter legitimati sed ex privilegio et fictione. Unde Paul. de castro in ead. l. dicit quod ex communi usu quendi legitimatus per rescriptum principis non venit appellatione legitimi sed usus communis, idem est de consuetudine ut notat Cyn. in l. 2a col. 4a C. que sit longa consuet. et fabro §. ex non scripto in stit. de iure na. ideo in consuetudinis dispositione legitimatus non comprehendit appellatione legitimi. Secundo probat quod arg. a simili ut in l. leges et l. de quibus ff. de legi. sed naturales filij etiam legitimati non succedunt in feudis ut in c. naturales si de feu. fuerit contro. inter do. et ag. in ulibus feudorum quia successio feudalis procedit precipue in rebus patrimonialibus vel aliis, ut ista, ergo casus similis. de quo per Salic. optime in l. etiam C. de appella. et Jasonem in l. generaliter §. cum autem C. de insti. et subst. sub cond. fa. Sexto facit quod dicit Bal. in l. quotiens C. de Rei vendi. et in l. cum quam C. de fidei co. quod si dicat consuetudo quod primo genitus succedat in omnibus bonis. modo quidam habeat primo genitum naturalem, et secundo genitum legitimum deinde illum naturalem legitimavit, quod nihil ominus secundo genitus preferat idem tenet Angel. et Paul. in l. gallus §. quid si tantum ff. de li. et po. et est communis opinio sic in hoc proposito stante dicta consuetudine quod proximus tantum calis succedat, si proximo genitus sit le-

gitimatus

gitimatus n, debet obstare legitimis qui p dicta constitutione in
vitant ad successionem. quarto quia due specialitates n, possunt
81 concurrere circa idem in l, 1a C, de dotis promissione, item generalis
dispensatio n, extendit ad casum provenientem de iure spirituali, in c,
si de filiis presbiterorum lib. 6o et cum ista successio sit de iure
spirituali et de iuris communi et legitimatio sit dispensatio et pri
vilegium speciale igitur n, possunt simul concurrere nec spiritualis
dispensatio extendit ad hunc casum specialem, ut in dicto c, si,
quinto legitimatio est privilegium in l, 1a et 2a C, de naturalibus
82 sed privilegium debet intelligi sine preiudicio tertii, hoc
est ceterorum legitimorum l, 2a §, publico ff, ne quid in loco pub,
sexto legitimatio est iuris primevi restitutio, a quo in re
omnes legitimi nascebantur, in autem quibus modis naturales effi,
legi, §, sit igitur colla 6a Bar, in l, is qui p emptore ff de
usucap in 4 col, Bal, in l, eam quam C, de fidei co, sed
restitutio fieri debet sine alterius preiudicio in l, 6, C,
83 de sen, pa, sic hec legitimatio, que est natalibus restitutio pre
iudicare n, debet legitimis venientibus ab intestato de iure
communi, quibus n, obstantibus, puto de iure verius legitimatos
p rescriptum principis simul cum legitimis, et ut legitimos
succesuros in predictis bonis feudalibus. primo ptex in
autem, quibus modis naturales effi, legi, § sit igitur licentia colla
6a, ibi nichil a legitimis filijs differentes nec macula
illegitimitatis p venerationem principis exulabit sic q legitima
tus a legitimo differre n, videtur ut eleganter tradit Sa
licet, in l, generaliter, § cum autem C, de insti, et subs, sub con,
fa, secundo quia legitimatio extendit se ad statutum cum
legitimatio sit verus status legitimatorum, licet n, sit ve
rum principium, ut inquit Bal, in l, cum acutissime C, de fidei
co, et in l, eam quam col, 3a vers, item fuit questio et late per
Iasonem in dicta l, cum acutissime a quo plerasque fundamenta

utraq parte colligi possunt, et tenet ista partem = ad textum de §
q videtur ista doctrina limitatam esse per legem 12 tauri et vide
gomez ibi nº 68 et 69 tello hernandes et cifuentes. Costa in l. gallus
§ et quid si tantum de liber et posthum. 2ª de materia in l. 7 tt.º 8 lib. 5
fa 4 vide infra in fine huius questionis =
Sexto facit quod ait Jo, an, in tt.º de succe ab intesta in fi, et Bar et Bal,
84 in l, gallus § et quid si tantum ff de li, et po, Bal, in l, ns ita de vus
ff de adop. et in fine Isti, C= Sali, in allegata l, generaliter, per
Paul, et modernos in dicta l, cum acutissime, et l, eamque et in l,
sed si hac § patronum ff de in ius vo, Canoniste in cap. tanta de co,
per venerabilem, qui filij sunt legi, Anguel in conal, 71 inci-
pit arbitrer et arbitrator et conal, 75 incipi per rei formationem
pupilli, et hec comunis est sententia Ddm. dum modo legitimatio
facta sit ante mortem eius de cuius sucessione tractat. esset
nam alijs iam ius quesitum per supra allegata in 1ª de § quidem
falleret si tamen princeps illud faceret de plenitudine potes
tatis ut in l, 2ª de natalibus resti tuendis ff = et per Bal, in
l, nam ita de vus ff de adop, confirmat. prefata conclusio per l,
tauri, 12 que dicit, quod legitimatis per rescriptum principis
non, succedit stantibus legitimis in sucessione ascendentium. Firm
mat igitur regullam in contrarium ut in alijs colatera
libus coniunctis habeat locum successio legitimatorum, cum legitimis,
a quibus non, differunt. ad contraria fundamenta respondeo.
non, obstat primum de l, fi, C, de his qui ve, eta, imp, quia
lex illa loquit in hominis dispositione, secus est in dis
positione, l, ut in dicta l, gallus §, et quid si tantum et in l,
filio ff de lib, et posthu, non obstat etiam consuetudo
feudalis quia est casus specialis, et non, debet tradi ad
consequentiam, in l, ius singulare ff de legibus, neque argumen
85 tum a simili in materia consuetudinis procedit quando
arguitur per simile eiusdem materie, secus si in
alia materia, ut notat Bal, de feudi cog, in,
§ primo. Ad textum fundamentum respondeo, quod aliud est in primo

genitura

86 genitura, quæ ē dignitas et acquirit ius etiā in vita patris Bal,
in l. liberte, C. de op. li, et l. cū antiquioribus, C. de iure deli,
in 8ª q. per Enrichū in c. tanta. qui fi. sunt legi. Vnde
filius Regis appelat Rex in vita patris, ut in c. fi. 24ª q. 1ª, et
aliud ē in agnatis seu cognatis. et in eorū successione, qui n. habent
succedendi ius in vita sui coniuncti. Dā hanc solutionē videt sentire
Salic. in l. quoties; C. de rei vend. sed loquitur sub dubio et n. a fir
matiue et istā teneo ut certā et verissimā. ad regulā de duabus specta
litatibus, respondeo, q. procedit quando ambæ spectitates procedunt
ex vno, et eodem fonte; sed hec ad diuersis procedunt, quæ limitatio
ē cōmunis p. DD. ad cap. fi. de filiis presbiterorum dico q. succedens
87 ex consuetudine n. succedit ex preuilegio nec ex dispensatione, quia
consuetudo ē ius cōmune vbi illa loci viget, ut in l. de quibus de legi. et in l.
omnes populi ff. de iust. et iure eandē sol. ponit Bal. in simili proposito
in l. 1ª C. quando n. pe. par. in 3ª col. ad cetera opposita respondeo
q. in hoc casu n. ē ius quesitū cū n. sit delata successio. et ideo
cesiat responsū contrariū. ita asserunt DD. in dicta l. gallus § et quid
si tamē et in locis supra allegatis denique quoad legitimatos
per dationem curiæ certū ē q. n. extendit ista consuetudo per tex. in
autem, quibus modis nat. effi. sui in § filius vero collat. 7ª demū cū iam
diu ad huius questionis discēptationē deuenirem quorū agro superiora
n. leviaria deceperam multis post annis reperi consiliū Alexa,
q. mihi ultro se obtullit in 2º volumine cons. 229 vbi hec et
alia argumenta rationes, solutiones continent hanc
meā partē concludentes, et eandē. Alexa. in consil. 139 volum. 1=
vel Aceved. in l. 10 tit. 8 lib. 5º Recopilat. molineus in cōsu
etud. parisien. tit. de materia feudal. § 8. glo. 1 matienço
in d. l. 12 tauri. menchaca de success. creatione lib. 3º
§ 27 molina de primogeniis cap. 3 et cifuen
tes et Roxas de success. ab intestato cap. 15 et 23=
et cancerius variarum tom. 2º cap. 1º n. 185 ~~et seqq~~ vbi plures
DD. adducit et plures DD. laudat in n.ª statuto=

45

98 Succesivo 2º querit numquid filius naturalis, qui de iure comuni succedit in duabus unciis ab intestato soboli legitima non extante, ut in autem licet C. de na. li. succedat etiam in duabus unciis horum bonorum? Vel si successor truncalis teneatur alimentare dictum filium naturalem? ut in dicta autem in fine, aut si huius modi onus tamen sit universalis heredis, aliorum bonorum iurium et actionum:- Dico filium naturalem duas uncias habere debere omnium bonorum defuncti quecumque sint bona dicit nam dicta auth. licet paterne substantie, sustantia autem sumitur pro toto patrimonio et hereditate ut in l. nam quod, cum sequentibus ff. l. cogit ff. ad treb. et facit l. par. l. 8ª tt. 13, in 6 par. ibi de todos los vienes de su padre, et necnon, hee due uncie pertinent iure sucesionis, quo iure acquiritur ius in re l. cum heredes ff. de acq. poss. deinde hoc non videtur ex pres. mutatum, ideo stare non prohibet l. precipimus C. de appela. preterea statutum debet intelligi et limitari secundum ius comune in l. 2ª C. de noxalibus, et legum correctio evitanda est, imo spedit iura iuribus concordare l. 1ª C. de inoffi. dotis, c. pen. cum ex pediat de elec. nihilominus quo ad alimenta credo utrumque succesorem teneri pro rrata bonorum cuique debet competentium ab intestato, quia debentur ex obligatione et vinculo naturali, quo casu omnimoda equitas ob servari debet, tum quia tex. in dicta autem licet dicit idem procedere quicumque fuerit heredes. Utrisque alimenta prestare debet arbitrio iudicis et tanguit in dicta l. par. quidem iudicis arbitrium in eo versabitur, ut in specta qualitate personarum et bonorum quantitate distribuat, non igitur immerito iudex imponet alimentorum onus cuilibet pro rrata bonorum sibi competentium sive in mo vilium, sive in mo venientium sive truncalium, sive comunium: postremo quia onus debitorum nihilo magis incumbit sucesori truncali pro rata bonorum arg. tex. in l. hunc querit ff. de peculio § potest, et dicta latius in est. 59, que suo loco proponemus = ad vertendum est hic quod istam sententiam procedere post in casu quo tractetur de alimentis pro filium naturalem quia ut supra dictum est succedit in bonis truncalibus quo ad proxima et hoc iure utimur.

89 Vigessimo 3º querit: i ita consuetudo procedat inter coniunctos iure adoptionis, teneo quod non, per tex. in l. fin. C. de his qui ve. eta. im. petra quia verba debent intelligi naturaliter quam proprie non civiliter, et sic ex tex. in c. adoptivus si de feu. fuerit contro. inter domi. et agna. ubi dicit quod filius factus per adoptionem non succedit in feu. et ibi dicunt glo. et DD. de filio arrogato, quia impossibile est quod fictio naturalem veritatem inducat in aliquo subiecto l. filio, quem pater ff. de lib. et post. l. in rebus § fin. C. de iure dotium l. in rebus. Sed quare non quia hec successio ad naturam sicut feudum. porro filii arrogati non faciunt conditionem illam verificari si sine liberis decesserit ut in l. fidei commissum ff. de condi. et demo. et lega. 2º l. si ita quis § si, ex quo inferunt DD. quod si aliqui concedatur emphiteosis pro se et liberis non comprehenduntur adoptivi species in tt.º de locato §; nunc aliqua Bal. in dicto cap.º adoptivus facit § per adoptionem
90 instat, de legi. tima. agna. succe. et in dubio non est recedendum
Cancari tom 2º cap. 2º de nº 120 a propria significatione verborum, + l. 1ª § si is qui natus ff. de exerci. l. non aliter de lega. 3º, ideo non fit extentio statuti ad dictum casum cum cap.º cum dilectus de consue. DD. in l. 1ª et 2ª C. quae sit longa consuetudo, quod autem hoc procedat in simplici adoptione. nisi fiat principis autoritate ea lege et conditione ut arrogatus possit succedere agnatis eius iuxta communem vel ius municipale ut notat Bal. in cap.º adoptivus si de feu. fuerit controver. inter do. et ag. sed nunquid poterit quis adoptare filium suum naturalem, ut in eo concurrat utrumque vinculum naturale et civile, patet quod non, ut in auten. quibus modis, natu. efficiat legi. § nos vero colla. 6ª. notat in l. legem C. de natu. libe. Alex. consil. 2º volumine 2º nº 229 = vide Gomez in l. l. 9. 10. 11. et 12. et aut hor. laudatis in fine q. 1, supra 19 =

91 Vegissimo 4º querit sententia illis verbis, Herede pariente que fuera uno mas cercano. utrum ubannitus propter aliquod delictum, qui proximior

47

est tunc ac defuncti quorundam bonorum in modo Vltimo, quorum defert Successio ab intestato possit Succedere in eius modi bonis. Respondeo quod non, quia talis bannitus amisit iura et previlegia civitatis et non potest succedere ex titulo facto secundum dicta Statuta civitatis Vel ex eius previlegio spetiali l. sin spetiali C. de ttis iudicis etiam dicat de hereditatibus quae deferunt ab instato ex forma Statuti eiusdem civitatis, ita singulariter dicit Bar. et DD in l. 1a C. de here. insti. idem Bar. in incipienti statuto Civitatis Lucanie Alex. consil. 26 et consil. 55 Volumine 1o Paul. de Cas. consil. 23 incipienti omisso hordine. et hoc inteligo verum si tali bano per petuo exilio condenatus sit Vel deportatus ut in l. 3a 4a 5a titulo 15 parta 4a Bal. in dicta l. 1a C. de here. insti. Vel si sit perpetuo condenatus ad triremes Vel in perpetuum exilium missus extra montes civitatis, quia cum civilitatem amisit et propter suam culpam et delictum in eadem provintia Vivere nequeat nec admitti debet Vt civis, ut exprese decit in dicta l. fori et post Bar. in l. ex facto in fine ff de here. insti. et in l. eius qui in fine ff ad municipa ad uextendum tamen puto ad Verba Bal. in l. 1a C. de here. insti. col. pen. et in adictione ad Specu. in titulo de iuris di. omnium iu. in fi. et in l. fin. C. si annon conpe. iu. et DD in Cleme. pastoralis de re iudi. et Bar. in l. qui Vltimo ff de penis. qui dicunt quod licet condennatus ad mortem in presentia eficiat Servus suplicii secus est in ausenti damnato ex forma Statuti, quia antequam sit conprehensus et in laqueum redactus liber existit, quod quidem obrare Videtur supradictis, sed non obstat, quia nondum sit Servus pene banum tamen consecutus est effectum et propterea quod bannitus est licet in nomini bano dumpatit mortis condemnationem sunt alii effectus, quae ex sententia bani inducunt Vltra mortis condemnationem. Videlicet quod ejectus a bono publico et iuris protectione et ammittat civilitatis iura ut ex Bal. in locis ut supra colligitur = Vide Acevedum in l. 3a titulo 4o lib. 5o no 4 et seqq. et in l. 2a titulo 10 lib. 4 Recopilat. ubi bannitus iura Civilitatis ammitere si in sententia exprimatur non alias l. 3a cum seqq. titulo 18 parte 4 Curtio iunior. Consil. 282 =

92 =

93 Deinde querit' Vtrum fiscus admittat' ad istam sucessionem tali casu
aut alij coniuncti in eodem vel sequenti gradu. hec est glosarum
et doctorum in dicta l. 1a de here. insti. et in l. siquis mihi bona
ff de ac here. et in l. 1a § denatu. lib. et in § legari inst.
de lega. et in l. ne similiter ff de in iust. Rep. vbi loci omissa
contrarietate glosarum et doctorum comunis oppinio et conclusio est quod
pars illa deserta accrescat venientibus abintestato, aut cohere-
dibus et non fisco, nisi indignitas causaret' cerca eamdem sucessionem
ut doctores ubi supra et Bal. in l. eamque § de fidei Co. col. 4a
verss. hec faciunt tene et tractat hanc questionem Aceued. in l. 3a tt.o
4 lib. 5. Recopilat. n.o 5 vbi adducit cautela ad propositum = vide
in dicta l. 1a tt.o 10 lib. 4o =

94 Quid autem dicendum est dubia, an sicut banitus non succedit alijs sibi
coniunctis, ut predixi, posset ei succedi in dictis bonis truncalibus
ab alijs sibi coniunctis Bal. in dicta l. 1a in fi. refert Bar. dicentem
quod sicut banitus non succedit quibus statutum, ita nec ei succedit. quia per-
dit iura passiua sicut actiua. sed ipse Bal. tenet contrarium et
stat potissima ratio, quod in succedenti cessat odium condemnationis,
et ratio statuti, porro, qui propter delictum heresis fuit condemnatus
ad perpetuum carcerem per inquisitores heretici prauitatis, vel pro aliud
delictum per iudicem ecclesiasticum in eandem penam condemnatus non potest
ad huiusmodi sucessionem peruenire, quia hec sucesio procedit res-
pectu persone et familie, que omnia per delictum et condemna-
tionem amittit l. quidam l. qui ultimo ff de penis, Bal. in l. 1a
2a col. § qui non pos. ad lib. peruenire licet receptus sit in gremio
eclesie et demoret' in prouintia donec a Papa et Rege his-
panie restitutionem impetrabent. non obstat quod dicit Abb. in
cap.o tue de penis quia loquit' in diverso casu hic namque am-
misit ciuilitatem = vide Acevedum vbi supra n.o 5 = et 6o = et
in dicta l. 1a tt.o 10 lib. 4 n.o 4 et 5. 6.

95 Vigesimo 5o, quidam fuit relegatus, vel deportatus in absentia
vel banitus iusta legem regni interim alius sibi coniunctus decessit
in cuius bonis immobilibus truncalibus,
alter coniunctus ex eodem stipiti in eodem

BIBLIOTECA NACIONAL

Vt, primo honorz gradu ob alterius condemnationz solus successit, de inde hauita fortasse concordia cum acusatore comparuit in iudicio petens anullationz et Reuocationz sententiae in absentia latae deniq moderatione penae factae remansit in ciuitate, vtrum q Vintia. numquid possit petere ac extrahere predicta bona ab alio contumaci, qui ea fuerat consecutus. Respondeo cum distinctione, aut sententia Reuocata est ex causa nullitatis, quae Redit sententiam a retro nullam et consequenter non fuisse lata ut in l. nulla differentia et ff de authoritate tutorum: aut forma processus fuit solemniter obseruata rite et Recte sententia lata et iudex non potest eam Reuocare, ut in l. quod iussit ff de Re iudicat. nec obstat quod notatur per DD in cap. ex literis. de constitut. et per Bar in l. si quis adulterij ff ad l. iul de adult. scilicet quod cessante contumacia cessat eius pena nam per leges Regni non imponitur pena delicti propter contumaciam, sed Ratione delicti. quod patet, quia vltra contumaciam requirunt prefatae leges Regni probationem delicti, et si reperiatur innocens, quod absoluatur, ut in dictis legibus et pracmaticis continetur. Stante igitur in suo Vigore dicta sententia Requirit solius indulugentia principis, ut in legibus hordi, titulo de los perdones lib. 1o tit. 11, sed si facto Reuocata fuisset non noceret iuri alteri quesito = aut sententia fuit conditionaliter prolata, et tunc locum habet decisio Bal. in l. 1a C. de here. insti, in fi. col, Versi; 2o quero, quod pendente conditione non priuatur a iure succedendi; sin autem huiuscemodi condenatus pure Restitueretur a principe, minime posse Recuperare bona alijs acquisita per notata in l. fi. C. de sent. pass. et Restitu. et in l. gallus §. et quid si tamen ff de lib. et po. precipue per Bal. ibi et in l. 1a C. qui non po. ad liberta. peruenire,
96. et dixi latius supra, captiuis autem sua iura seruari actiue et pasiue ex fictione l. Corneliae et iuris postliminij palam est

97 Vigessimo 6° quaeritur si filius familias cui delata est alicuius fundi truncalis successio noluerit acceptare successionem immo eam repudiaverit, numquid pater eius poterit acceptare et sibi acquirere iuxta tex. in l. cum, C. de bo. quae li. videtur quod pater minime possit talem successionem consequi 1° per l. qui liberis § haec verba, ff. de vulg. et pu. et ibi Bar. et DD. ubi dicitur quod substitutio generaliter facta non extendit ad personas quibus non cadit eadem assertio, et ideo contemplatione non transit in successorem dignitatis licet facta sit sub nomine dignitatis, quia facta fuit contemplatione certae personae; sed successio ista truncalis defertur contemplatione certarum personarum quibus certa qualitas inest, videlicet quia procedunt ab stipite, quae quidem qualitas cessat in eius patre ex alia linea procedente,

98 — ideo repellitur a successione = Secundo quia iura commodi seu privilegii conferentia sunt reducenda in quantum possunt ad minorem lesionem iuris alterius ut in l. 2ª § si mererito et § si quis a principe ff. ne quid in loco publico. sed praedicta constitutiones confert commodum et privilegium successoris de familia in praeiudicium parentum defuncti, quibus debet legitima iure communi, et filiorum luctuosa est hereditas non debet enim in eorum praeiudicium tale privilegium extendi. esset namque iniquum et absurdum ut parentes defuncti excluderent per parentes coniuncti ex altero stipite a quo bona processerunt. ubi quem non est discooperiendum altare unum ut alterum cooperiatur, l. si, et ibi Bal. § sed et si quis C. communia de legat. l. sinautem § si, ff. de aqua plu. arc. ad idem facit tex. et ibi Bar. in l. assiduis C. qui po. in pig. ha. praeterea privilegium personale non transmittitur in alium l. sordidorum C. de excusa. mune. lib. 10. sed hoc est privilegium personale quia competit ratione certae qualitatis inhaerentes personae ideo non transmittitur in patrem cui non obstat quod possit dici reale, quia tractatur de rebus immobilibus truncalibus. quia quando unadispositio potest simul

99 considerari realis et personalis potius iudicatur personalis, l. titie textores ff. de legatis 1° et ibi Bar.

et moderni Abb, incq̃e ex parte, et primi de off.º delegat, necn. di. q.º
l, cū n., solū C. de bon. quelibet Otinet quando subrrogationē, sub
rogat. namq. pariter loco filij Repudiantis, ut ex ead. l. pa
100 tet, et ita ibi notant DD. sed subrogatus debet ēē eiusdem
iuris et Odtionis, cuius ē ille, in cuius locū subRogat.,
et debet ēē talis, qui a principio potuisset ēē ut in l. para
bolani C. de epis. et cle, l. si eum §. qui iniuriam ff. si quis
Cautionib. et Parexa de instrumentorū editione tt.º 5.º Reso
lutione 6.ª n.º 35 thomo 1.º Marbello de magis trat.ib. c.ª 21
n.º 81 et sequentib. deinde si filius ē in iuste exheredatus,
et repudiat querellā, pater n. potest eand. querellā intētare
quia iniuria ē personalis filij ut filij, ut Oiunit. q.
DD. in dicta l. cū n., solum, sed ista sucesio et eius actio
ē personalis filij ex eo, quia ꝓcedit ab stipite, q. cessat
in eius parte, q. ei n. Opetit. nihilominus pater excludit.
ꝓ coniunctis, quando habet locū ius accrescendi in l. n. ꝑ nu
101 mero C. ad orfitian. et in l. 1.ª C., qu. do n. petētiū partes,
et ē Omunis Oclusio DD. in dicta l. cū non solū. sed si forte
stant alij Oiunti, qui pariter ab eod. stipite ꝓcedunt,
et equaliter ad istā sucessionē admittunt. inter eos habet
locū ius accrescendi, quia quando aliqui admittunt. in
102 Representationē alicuius, ē inter eos talis Oiunctio, q. si ali
qui deficiunt accrescit alijs et ceteris preferunt. l. si ex
duob. § si quis ex nepotib. ff. de vulg. et pupill., ff. de bon. possess. contra tab. emancip. ꝓ eius § cū filius.
et successores Ouncales admittunt. in representationē sui stipitis
et in eo Oiungunt. et sunt vna et ead. Ratione admiss. me
rito igitur alijs preferunt. et per Oseqūens patri Oiuncti Re
pudiantis. huic accedit q. notat Bal. in l. in Re Comunis
in 12 col. ff. de legat. 3.º, id. in l. 1.ª C. quan. non ꝑ. par.
in 8.ª col. quod ius Omune disponens de iure accrescendi tra
hit ad statutū, quod disponit de iure succedendi, sed ad
minus per ius accrescendi excludit patrem. vt dixi et
tenent Omuniter DD. in l. cū non stij. q. id. in q.e
ista. quib. addo l. de emancipatis in VI. sen
autē n. superstint C. de leg. heredib. fortius

induco

203 in lucco, tunc temporis pater excludit sustitutus, quando filius instituit contemplatione patris vel non supposita naturali affectione substituti, Bal. in l. cum proponas C. de here. instit. Salicet. in dicta l. cum non solum C. de bonis que liberis et ita limitant gl.a et ita DD. in hoc casu, puta si mulier instituit maritum filium fam. et ei sustituit eiusdem mulieris fratrem quia instituto repudiante non admittit eius pater eidem mulieris socrus, sed frater sustitutus verum in his, qui sub appelatione trunci vel familie vocant inest tacita sustitutio gradatum usque ad ultimum l. cum ita § fi. l. cum pater § libertis ff de legat. 2.o quibus personis inest a fecto statuti vel consuetudinis qui que preferunt in successione parentibus defuncti, que excludunt patrem repudiantes cesat namque statuti ratio ut in l. ad di gere § quam vis ff de iure patronatus. Ulterius arguo sic
204 Testator non habet maiorem potestatem quam lex habet l. nemo potest ff de legat. 1.o imo supra modum reputat, quod potestas testatoris equiparat potestati legis. § disponat in autentica de nuptijs, etiam si privilegiato fauore disponat ut in milite, cuius voluntas spetialissimo fauore testator fruat l. 1.a C. de test.o militis. Sed testator potest precipere quod hereditas nec eius usus fructus ad patrem pertineat ut in l. filijs matris C. de inoff.o test.o ~~test.o~~ autem exapit C. de bon. matat. Bal. ibi col. 1.a Si igitur hoc procedit ex dispositione testatoris expresa vel presunta multo magis ex provisione legis. Sed ista constitutio dicit. <u>ca el padre no ha de heredar la hazienda del hijo que el de su patrimonio alcanco.</u> merito igitur hec prohibitio legis debet intelligi tam in casu renuntiationes que in casu mortis, sicut intelligit in prohibitione testatoris, ut notat Bal. in dicta l. cum non solum in 1.a col. pre sextum quia pater admittit loco filij ex tacito sub intelectu legis, qui non sollet admitti contra parentes defuncti, ut in l. precibus C. de impub. et alijs. et pater quum dicta l. cum non solum vocat ad successionem non dicit heres filij, sed loco eius subrogatus heres defuncti, notant communiter DD in eamdem l.

33

105 Postremo videtur hanc conclusionem definiri Bal. in repet. l. 1. § de sacrosanctis eccle. col. 13 ubi dicit quod si filius familias pauper renunciat relicto pii pater eius dives non potest acquirere ex dicto § l. cum non solum, cum in eo cesat qualitas legati vel relicti. Concludo igitur quod si filius fa. repudiat sucessionem sibi delatam in bonis sruncalibus primo acrescit aliis vocatis. 2o sequentibus in gradu si de eodem stipite superesent. 3o parentibus defuncti competit ultimo patri tali succesoris repudiantis heredibus vero ab intestato deruare omnino exclusis. que quidem conclusionem approbant omnes ex supradictis, et aliquibus et petralius suo loco proponimus. denique non obstat supradictus textus nisi similiter modo dicte legis cum non solum ubi dicitur quod hereditas castrensis repudiata per filium potest per patrem aceptari et ei acquiri pleno iure, ex quo videtur quod lucrum delatum filio eius contemplatione et privilegio acquirat patri repudiante filio, quia ibi filius non habeat coniunctum, nec substitutum tacitos, nec expresos, prelatos, seu aceptatos a lege vel testatore, vel elegantius per ponderari potest 2a glossa et ibi Bal. quod ibi ius patrum succedebat loco antique occupationis iure peculii, quod hodie cesat ut in iuribus ibi allegatis

106 Vigesimo 3o consequenter quesitum est numquid pater gaudeat usu fructu rerum promotionum sruncalium ad eius filium spectantium, dum filius maneat in potestate, vel eo mortuo. Videtur quod sic primo per tex. in l. cum oportet § debo. quod h. pater namque habet usum fructum in bonis maternis, et ex alia quacumque causa acquisitis ex adventicia causa. 2o per tex. in l. fi. § de usu fruc. ubi expre se dicit tex. quod usus fructus acquisitus patri per filium non interrumpit morte vel capitis diminutione filii, sed manet in capite patri, utque si pater dum filius vixerat qui bona sruncalia ex parte matris haberet

Retinebat

~~31~~
54

Rectinebat Vsũ fructũ; quod e morte sua qui bis eius modi bona pertineant ad filij defuncti fratres Vl, quintos, destipite, remanet integrus Vsus fructus patri. facit quod tex, in l, quod sibi. C, de bo, qua li, Vbi dicit, quod lucra nuptialia ex materna, liberis Vementia morlus nepote Redeunt ad aVum maternũ, et sic ad Radicem, Vnde pro cesserunt, Vsu fructu tamen aVuo paterno Reservato. ex quo dicit Bal, quod si filius fa, possit testari Vl, disponere ex forma statuti, Vl, Vigore consuetudinis de bonis adventitiis, non pot patrem priuare Vsu fructu. quarto facit gla, notauile in l, quod quid C, de bo, ma, et ibi Bal, qui dicit, quod non solum Vsus fructus bonorum maternorum debet patri Viuente filio, sed etiam eo mortuo, donec ipse moriatur, Verum tamen pro solutione

107 huius est. sic distinguo, aut dicte Res truncales quae Veniunt ex morte fratris, Vl, ceterorum discendentium, ita quod pater nihilominus est heres aliorum bonorum, et tunc pater non habebit Vsu fructum in rebus truncalibus per tex, in autem, item here ditas C, de bo, qua li, Vbi dicit, quod cum pater pro pretatis habet consortium, non Retinet Vsum fructum in filij portione. sed in hoc casu pater habet consortium proprietatis in here ditate filij cum heredet Reliqua alia bona preter truncalia. quod in eis non debet habere Vsum fructum, nec Respectu filij defuncti, nec etiam Respectu alterius filij Viuentis, qui in dictis bonis succedit, ad idem facit tex, in autem de functo C, ad tertul, Vbi dicit quod pater et mater, fratres, et sorores simul admittebantur ad hereditatem filij, et tunc pater non habebat Vsum fructum in ceterorum por tionibus, qui simul cum eo admittuntur. quod quidem littera huius constitutionis aperte dicere Videtur ibi mas la Raiz que el fijo de su patrimonio alcanço torne a su Raiz aquel da quel finare,

108 probat etiam a contrario sensu inquantum dicit quod pater habeat Vsum fructum rerum in simul acquisitarum, quod non patri

argumentum a contrario sensu validum est in iure = l. 2 § huius rei ff de off. eius cui mandat. l. qui testa do n. 2 § mulher ff de testam. cap. cum apos tolicas in fin. et his qui fuerit apelati. sin con sensu capitulo = cap. cum Vrum de Regularibus = Bartulo: in l. omnium po pulli n° 61 ff de iustitia et iure =

monialum et truncalium. quod argumentum Validum est tam in l, quam stante Bal, in l, conticulam C, de epis et cle, col 1a. aut ille qui succedit in dictis bonis truncalibus est decatris colateralibus, et post acquisitis sibi fundum truncalem pater eius gaudebit Vsu

55

fructus dum filius steterit sub patrie potestate per l, cum opportet supra allegata, que indistincte loquuntur in quibus aunque lucris ad ventitus, et cessat in hoc casu ratione supra dicte, quia ipse pater non habet consortium proprietatis. aut iste filius fa, demonit in patria potestate, et subdistinguo. Vel coniunti truncales non super sunt, ad quos debeat successio redire vigore consuetudinis, et statuti iuris comuni, vel super sunt stirpis successores, et statim ad eos redit successio pleno iure, ut litera huius constitutionis asserit. et probat iuridica ratione,

109 quia coniunti truncales sunt inter se ad invicem substituti allege, ut in l, cum pater § libertis ff de legat 2°, et sunt prelati per statutum argumento l. cum acutissimi C. de fidei co. quia genus successores excludunt patrem Bal, in l, cum ponas C, de heredibus insti.

110 Vigesimo 8°, quero nunquid constitutio ista, que loquitur, et procedit in bonis filii, contra parentes, ut excludant fratres alios ab stirpite coniunctos, si habeat locum contra patronos in bonis liberti? puta dominus titium servum, manu misit, et eius filios, qui omnes fuerunt, sub eius dominio et potestate titio mortuo ad eius filios fundus quidam paternus pervenerit unus fratrum liberto[rum] postea mortuo ab instato. dubitatur utrum iste fundus redeat ad fratres vel, ad patronos? Respondeo, quod presuposita etiam quadam opinione Iuanis in gla, in s titutam, de ser, cogna, § 1° scilicet, quod de iure comuni patronus excludit fratres liberti, que opiniones fert Iuan fabro, et comunit dd dicendum est, quod de iure isto municipali frater prefert patrono in dicto fundo truncali, ratio est, quia parentes excludunt patronos per dictum §, et in titulo de successione liber, § sed nostra, et cognatus vel, agnatus truncalis, excludit parentes, ergo a fortiori vincit patronos

111 Vigesimo 9° quero quando coniux superstes inops habere debet partem de qua in auth. praeterea C. unde vir et uxor et in l. 5 tit. 13 p.ta 6a debeat etiam habere quartam bonorum truncalium procul dubio teneo quod sic quia dispositio dictae authenticae procedit quoad ascendentes et collaterales indistincte ut ibi communiter per DD. ideo si illud remedium competit stantibus liberis multo magis stantibus alliis quibus cum heredibus non seueri de stirpe et trunco sunt et facit quod dixi supra q. 22 = et gregor in dicta l. parte Albar. de coniectura mentis defuncti lib 2 § 1° n° 29 = idem tenet cancerio variarum tom. 1 cap. 9 n° 66 = cum Celso hugo consil. 4 et quia in catallonia viget simile statutum loquitur in propriis terminis = non obstat cap. 1° de inuestitura de re alliena fa § fin. quia illud est in re prohibita alienari quod secus est hic =

112 Vigesimo querit quis praeferatur in tutella vel cura pupilli vel adulti qui habet bona truncalia ex utroque parente et concurrit mater et avia materna aut agnati ex linea paterna vel cognati qui vocarentur post mortem pupilli ad successionem = istam questionem ponit Salicet in authent. matri et aviae col. 3a et tenet quod mater praeferatur. idem in l. fin. C. de legitim. tutor. quod dicit esse speciale in matre et avia sed in alliis agnatis vel cognatis secus quia quos statutum praefert in succedendo non onerat eosdem in tutella subeunda idem tenet Bar. in l. 1a § 1° ff de legitim. tutor. et Alexan. in addit. ad Bar. = vide Dec. consil. 16. vol. 1° Cassaneo in consuetud. burgun. rubri. 6a § 4° in gl. super verbo la femme ubi allegat bor.; et Decius allegat tello in l. 6a taur. n° 35 vide Anton. gom. in l. 14 taur. n° 10 et in terminis huius questionis

Gutierrez de tutel. et curis p. 1ª cap. 2º nº 10 et, cabalcano, corneo. hon bebeo Decio sosino et alijs pluribus ═

═ Secunda pars ═

1 Mas la Raiz torne a su Raiz ma inquit D. Petrus Ventanez qº vidit, quæ sint bona Radicia ꝑ tractare. q. inde sº ad partita ru legis accedamus. ait nanq. l. 1º tt. 18. in 2ª pa. Raiz segun lenguaje de españa es llamada toda cosa que no es mueble asi como dezimos en las leies del ttº antecedente scilicet in l. 1ª et 2ª, quibus sonat tex. insti. de inutilibus stipu. in lº, ibi siue mobilis sit siue soli, et in l. vsu fructu legato ff. de vsu fructu, et in l. a diuo pio § in venditione ff. de re iudi. idem est de iure bo. stauile, quo plerunque vtimur, ut in autem de alienaz. et ꝑ mutam. re ecle. § ut autem colla. 2ª et ibi notat Angelo, ve cap. 1º de cognitione feudi, et ibi Bal. = Greg. lopez in dtis libus. tractat ve ═

2 Primo querit iura, actiones, nomina debitorum, vtrum mobilia, vel immobilia censeant? ac de illis regresus ad radicem vel, tricum dandus sit, quia inter plura iura sunt, l. rem in bonis ff. de ac. rer. dot. l. qui actiones ff. de regu. iur. l. moventium ff. de verbor. signif. l. quintus § argento de auro et argent. legat. et in l. iubemus. C. de sacro sanctis ecle, et innumerex. dd. laudatos ab alexander in additione ad bar. in dicta l. moventium Aymon. Crabet. in rubri. 6ª ff. de legat. 1º, nº 102 conclusió fuit, qº actiones iudicant res mobiles aut inmobiles ratione qualitatis rei, quæ in actione deducit licet in veritate actio nec sit mobilis nec immobilis. sed 3ª genus de per se l. a dibo pio §. si in venditione ff. de re iudi., quam Juberonis ff. de pecu. § pen. proinde quando in aliqua dis posit. actiones per se existunt n. veniunt appellatione mobilium vel immobilium; sed si debemus alicui parti asimilare ꝑcedit qº supra dictum est ita tenet speculator in tt. de fructibus et inter ec versi item querit et in tt. de restitut. expolli. §. 2º, bar. in l. 1ª § si aduer. transa. et in l. pt. ff. de auctor. tutor. bal. et salicet,

indicta l.

in dicta l. iubemus Alex. in dicto § in venditione, cum propterea si Statuta vel consuetudo specialiter de rebus mobilibus et immobilibus disposuisset adeo quod actiones per se censeri possunt, tunc non extenderetur Statuti vel consuetudinis dispositio ad actiones. Ioan. Andrea in addit. ad Specu. tit. de feudis, et in tex. versu item quaeritur. Laguna Abb. in allegatione 91 tit. dett[illegible] in fi. sin autem dispositio consuetudinis vel Statuti eius modi esset ut actiones necessario applicandae sint vel uni vel alteri parti, applicantur illi cum qua propiorem habent similitudinem. Bar. in cons. 50 et in dicta l. 1a C. si adversus venditionem. Iac. Alex. in dicto § 1o venditione exemplo est dicit lex, quod bona immobilia minoris non possunt sine decreto alienari, sine decreto iudicis mobilia possunt vero alienari. et de nominibus nihil est dispositum iudicatur quod veris ut equiparentur mobilibus aut immobilibus prout qualitas rei in actione deductae exegerit = Vide Menochio de praesump. lib. 4 praesumpt. 129 n.o 31 et sequen. Bar. exemplificat in dicto consil. 50. sed cum ista sit consuetudo disponat quod dictis mobilibus et immobilibus, ut mobilia ad parentes, immobilia ad coniunctos ex quo cales pertineat titulo successionis eo modo bonorum species, quae extra haec sunt necessario uni debent vel alteri parti adhaerere, nec possunt per se stare, nec aliud debet textus haeres in actionibus succedere. sequitur quod adiudicant his cum quibus maiorem et apliorem habent similitudinem et qualitatem rei quae in actione deducitur = de quo etiam per Iasonem in l. stipulatio hoc modo concepta in fin. ff. de verb. oblig. et hoc tenet notabiliter Abbas in cap. nulli de rebus ecles. non alienan. = Bar. et Alciato in l. mo[illegible] ff. de verbor. significat. Aufrerius in addit. ad capell. tolosan. q. 315. Tiraquell. de retractu lignagier § 1o gl. 9a n.o 15 = quibus dicendum videtur, quod si quis habens actionem ad aliquem fundum vel aliam rem radicatam stabilem, moreretur relictis filiis, qui nondum actionis effectum sequuti sunt, et unus filiorum decedit succedunt in eius parte alii fratres ab illo stipite procedentes excluso parente superstite ex alio trunco =
3 — nam quod actionem habens ad rem, rem ipsam habere videtur l. qui actionem ff. de regul. iuri. Tiraquell. laudato a Puteum

69

practicar, lib, 3° c. 85 n° 3, ubi de hac materia p toto capitulo aducit

Valiqua fundamenta p utraq parte. p contraria dici posset, 1 si

derandy fore q aut loquimur in actione personali competenti ad

rem immobilem, que tamet si proveniat ex contractu patris, vl,

avi, est ius reale, sed personale, adheret namq persone ut in l,

quia ergo casus de petitione actio personalis sequitur fundus; sed

debitorem obligatus in l, fidei, lo, § tractatus ff de iuditiis et in

l emptorem, cum similibus c locati preterea si dominus fundi

nuq quis penes patrem vl, avum stetit, sequitur q nullo tempore

fuerit res avita vl paterna, nec afecta ab ipso trunco vl, fa

milia ut constitutionis ratio locum habeat, q mansit namq

in debitoris dominio qui si vellet poterit aliis tradere, ac in

alium dominium transferre l, quotiens c de rei vendi,

cui oppetulat littera dicte constitutionis, ibi la heredad

que de patrimonio alcanço, sed n, dicitur acquisita res, vl eius

dominium sine traditione, l, traditionibus c de pactis. aut

competeret rei vendicatio, que contemplatione dominii dare

sollet et tunc censet res immobilis et trucalis, et ad trun

cos truncales pertineret, quambis ipsa rei vendicatio,

in quantum in iure consistit, incorporalis res est, et per consequens

nec mobile nec immobile quiqq nihilominus teneo

primam partem et communem opinionem, et n obstet, quod actio per

sonalis n, sequitur fundus, quia satis est q actione ipsa fun

dus consequatur, potentia namq proxima actui censetur

adeo ut in l, si rec, § si, ff de legat, 1° et ibi Bar. nec desunt

esse patrimonialis, quia nondum fuit in dominio patris vl,

avi, quia sufficit q proveniat ex patris, vl, avi sucesione pa-

trimonii, namq idem est q hereditas ut in l, in quantitate

patrimonii ff ad l, fal, et in l, sine generali ff de iure,

do, per glosam, nec nocet q n, acquirat dominium. sine tra

ditione, quia etiam dicitur acquisitio actionis personalis

ut c, per quas personas nobis acquirit, et de hac, here

ff unde plene vides satis facti verbis legis, ibi que de patri

monio alcanzo et eius rationi, et hoc verum puto = vide Ma

tienço in l, 6a tit° 6° gl°, 1a, n° 84 et in l, 5a tit° 11 gl° 1a n° 33 tiraquel, de

retracto lignagier §, 1° gl° 7a n° 19, Antonio pinelo in Rubrica

c de bon, mater, 1a parte n° 24 Gutierez, lib 3°, c. 85 n° 5° = et Aben

dan: ad ll, tauri in. l. 6. gl. 11.

6 Secundo, quero si obligatio et disiunctiua, et ex ea orta actio que vulgo appelat alternatiua veluti ad fundum vel equum, vel centum nun- quid iudicabitur res mobilis, aut immobilis? preterea cui que per- tinebit scilicet heredi universali de iure communi, rerum mo- bilium, et immobilium non patrimonialium. aut successori trun- calis? distinguo. aut electio est debitoris aut in regulla in alternatiuis, de regu, iu, et staduy et determinationi Bar, in l, si sic § si quis ita ff. de legat 1°, scilicet utrum debitor vellet rem mobilem vel, immobilem tradere, et pendeat ab euentu solutionis vel, traditionis, que distinctio communiter tenet per mo- dernos, aut electio et creditoris iusta distinctionem glo. Bar, et Doctores in l, Iulio, ff. de legat 2°, tunc temporis sub distinguo, aut qui primus acquisiuit acciones, elegit in vita, vel, eius heres, cui succedit (debet) namque, ut dixi obligatio et eius actio procedere a patre vel, auo, ut sit patrimonialis) et stat eorum ele- ctioni. Aut nemo eorum elegit, et queritur et iterum in quem transeat electio in successorem truncalem, aut in here- dem de iure communi. Regulla est quod electio transit ad heredes

7 de iure communi, ut in l, si quis a filio § si quis plures ff. de legat 1°. quod autem ab illo dixi etc. in successores truncales, procul dubio essent plures specialitates coaceruare, et eodem fonte coltinuatas Itra l, 23 C, de dot, promis, quia inde necaliena puto in huius modi specie et articulare, et quod vare usum et consuetudinem. quod non, memini me vidisse, et ideo a iure communi non discedam, ut pertineant prefacte actiones ad heredem universalem de iure communi in hoc ultimo cassu, prioribus autem partibus status illis obtinentibus, quem predixi.

8 Sexto rursus quererit in cassu quod electio spectat successori truncali 2a distinctionem in primam etc. premissam. utrum sit necessaria actionis cessio ab herede universalli in successorem truncalem? respondeo cessionem non requiri. quia posquam in heredem primum fuit electio semell transmissa deinceps fuit transmissibilis facta in reliquos successores ut notat Bar, in dicta l, si sic § fe, preterea induco argumentum Bal, in l, ex legato C de legatis in 1a col, ubi dicit, quod ubi ex solo titulo sine traditione transfert dominium rei corporalis ibi vielle dominium transfert in incorporalibus sine quasi traditione, igitur et sine cessione, que est emue

qui e modus quasi traditionis in corporalibus utilis actio transit, de mg successori trunccali competit dicto ex statuto vel consuetudine, ut notat in l. de quibus ff de legibus, et facit quod notat Bar. in l. servus legato § heres ff de legatis 1°

9 Quarto de Redditibus annuis et pensionibus, quid dicendum? communis conclusio e, quod censentur res immobiles l. iubemus nulli C. de sacrosanctis eccl., l. hac edictali C. de secundis nuptiis, l. 1a §, cum autem de rei uxoriae act., dum fiscales redditus sint longo tempore duraturi vel in perpetuum Bal. in c. 1° de feudi cogn., cap. 1° de pace tenenda et in l. privilegia de sacrosanctis eccl. Bar. in l. sciendum ff qui satisd. cogant. limitat tamen hoc ut procedat quando pensiones sunt super rebus immobilibus vel mobilibus as tructis ut in l. longe ff de diuers. et tempor. prescript., et per glossam in dicta l. hac edictali = Mieres de maiorat. 1a parte q. 40 n° 15 Parladoro quotidianarum lib. 1° C. 3° § 8° n° 2° Iraquel et Jenello ubi supra Castillo de usufructu cum multis cap. 41 n° 6° Gutierrez practicarum q. 83 per tot. lib. 3°.

10 Quinto communis sonus hispaniae e, quod coniunctus rem immobilem extraneo coniuncto venditam pro tanto pretio retrahere possit intra novem dies modo quidam emit fundum et paulo post mortuus relictis duobus filiis quorum alteri dictus fundus vel fuit legatus vel additus in portione hereditaria, et statim defunctus e intra novem dies relictis matre eius vel avo, seu avia materna et altero fratre tamquam quidam proximior venditoris intra terminum iuris praefixum retrahit predictum fundum oblato pretio, quero ad quem pertinet pretium an matri, vel, avi, qui supersunt heredes ab intestato de iure communi hispano aut fratri secuti si fundus ipse retractus non esset ad eum pertineret tamquam patrimonialis rei immobilis ab eius stipite procedens. Hanc quaestionem in simili casu ponit Bal. in l. ea demum C. de collat. ex cuius definitione teneo dictum pretium ad venientes ab intestato de iure communi pertinere per l. 2 § ed quo que ff

decollat. bon.

de collat bon, quia istud ius Retrahendi originem habuit in vita patris et trahit Retro, et fingitur Res non vendita huic sed proximiori, qui in emptione praefert. quandoquidem Retractus non est nobus contractus, sed circa eumdem contractum praelatio, ideo nec noba gabella debet, nec primus emptor tenet de evictione, ut notat in l, dudum C, de contrahen, emp, et in cap, restitutus de in integrum restitut, et ibi DD Bar, et Paul, de cas in l, in concedendo ff de aqua, pluv, arcen, l, in dem, C eod titulo

11 Sexto quaerit, an pecunia destinata ab avuo vel patre ad emptionem praediorum dicat Res immobilis? Respondeo mobilem iudicandam per singularem doctrinam Bal, in l, cetera § fi, ff de legat 1°, quae vera est et communis contra Raphael ut ibi pulcre per Jasonem et Alex, in l, 2a § quaesitum ff ad Trebell non obstat l, 3a tit° 26 partita 4a, quia loquitur in casu speciali de feudo ut in cap 1° § extremius de feud, cogni,= ita asserit Gutierr. practicarum q 86 lib 3° et alia de hac materia vide Mantica de coniecturis lib. 9 tit 3 n° 2 = et melius Boerio. decis 209 ubi utraque opinio =

12 Septimo quaerit utrum actio competens ad distractum et ex distractu illo Rem immobilem consequendam patrimonialem vel avitam cui competat: proximiori truncalis aut heredi ure communi puta minor vendidit fundum sine tutoris autoritate vel curatoris vel domum maiorum contra l, lex, quae tutores C, de administra tut, aut si in venditione sit laesus ultra dimidium iusti precij, vel si in venditione est pactum appositum legis commissoriae. posset dici, quod proximiori supra § 5a, quod cum istud ius competerit defuncto et ex eius facto et eius vita, et ad Rem patrimonialem immobilem consequendam merito pertinet heredi, cui si in bonis defuncti talis fundus permansisset competeret. scilicet de stipiti proximiori per l, Rem in bonis ff de acqui, Rerum, domi, et l, qui actionem de Regulis iur argumento l, 2a § hi quoque, ff de colla bon, ubi per pendit, illud ius habuit originem ex facto defuncti

Ut eleganter notat Bal. in l. ea demum C. de collat. verus de hac re de quolibet premissorum exemplo separatim agendum videtur = De primo quidem id est de minore vendente fundum paternum, distinguo aut venditio facta est sine causae cognitione, et decreti interpositione ceterisque solemnitatibus pretermissis, et ideo nulla est venditio, tunc temporis heres truncalis rei vendicabit fundum l. ex predictorum l. si predium C. de prediis minorum, pretium autem quod defunctus percepit tenebitur restituere universalis heres de iure communi, si ad eum pervenit vel hereditas locupletata, quia causa redata est ad non causam l. 1a ff de condictione sine causa = eadem conditione potest a dicto heredi universali pretium condici per emptorem. Si tamen emptor auxilio doli exceptionis retinet donec ei pretium persolvat, ut in l. si predium supra allegata et truncalis heres pretium solverit, poterit repetere ab universali herede actione cessa ab ipso emptore ut in l. inde possit ff de rei vindicat. et in regula possessore de regu. iur. lib. 6o Bar. in l. apud Iulianum § si titius ff de legatis 1o = Sin autem venditio est aliqua, sed competit restitutio propter lesionem ut in l. si quidem C. de prediis min. tunc sequenda est dict. Bar. in dicta l. si quidem nam si iuest lesio in eo quod male vendidit quia veniebat expediebat sibi vendere, sed debuisset vendere cariori pretio tunc restituit in integrum ut pretium suppleat, non ut venditio rescindat, et ista restitutio et eius emolumentum competit heredi universali de iure communi = Aut namque minor fuit deceptus in eo quod vendidit, quia non expediebat sibi vendere, tunc restitutio competit adversus venditionem, ut habeat rem, ubi venditio facta non esset per textum C. si adversus vendi. et ista restitutio transit in heredem truncalem. Sucessores namque contractus defuncti restitui possunt scilicet minoris, ut in l. non solum ff de in integr. restit. mi. si sunt heredes sive heredum loco habeantur, ut in eo cui hereditas restituta est per fidei commissum et in patre et domino. habet namque sucessor truncalis heredis loco ut inferius in eo eo que nomine rei restitutionis littera enim appellat, et pro rata bonorum tenet hereditariis creditoribus ut in eadem est dicam. quapropter ei competit prefacta restitutio sui precessoris = in secundo vero casu quando maior est lesus ultra dimidiam iusti pretij considerandum est, quod contractus fuit per

fectus et dominium Rei fuit translatum in emptorem, et remedium compe-
tens in ea causa est disiunctiuum, ut suppleat pretium vel rescindatur
contractus, cuius actio est aduersarij Ut in l. 2a C. de Resc. Vendit. et
inde cum causam eod. et Resolutio fuit ex uoluntate non ex ne-
cessitate, cum possit Venditoris successor non agere, vel possit
emptor supplere iustum pretium, ut singulariter notat Bar. in l.
si res ff. quibus modis pig. vel hipo. solui. et licet illa determina-
tio Bar. reprobetur per Bal. in l. 2a C. de Resc. Vendi. quantum ad
ius pignoris ut dixit in tractatu vel decisione Bar. in pro-
posito huius est in dicta l. 2a et Paul. in l. in concedendo et l. in
diem ff. de aqua pluu. arcen. Propterea cessat in hoc et in proxime
precedenti articulo quod superius dixi de Reputatione pretij per
Uniuersalem heredem facienda, quo facit etiam quod no-
tat Bar. in l. apud Iulianum § fi. ff. de legatis 1o. in summa igitur
cum ista actio non sit pura ad consequendum Rem immobilem
nec disiunctiue actio competit Venditoris successori et dominium est
translatum in emptorem, minime dici pot. Res immobilis, ut habeat locum
constitutio hec vel statutum. si ergo ad heredem iuricalem non pertinet remanet
apud Uniuersalem heredem de iure communi Bar. et Iason in l. si sic § si
quis ita ff. de legatis 1o = Idem puto ex contrario veluti, si quis emit
fundum, et ultra dimidium deceptus persoluit pretium et decessit filijs vel
nepotibus relictis et ad unum eorum fundus peruenit ille, qui post morit
relicta matre et alijs coheredibus iuricalibus intra quadriennium, nam
actio competens contra Venditorem ad exceptionem precij fuit communis omnium
heredum emptoris pro hereditarijs portionibus ut C. de hereditarijs actio.
et in filij nunc defuncti parte succedit mater eius Universalis
heres de iure communi exclusis alijs heredibus iuricalibus. Ve-
rum tamen mater non poterit pro sua parte agere contra Venditorem
nisi re empta in totum oblata, ni Venditor malluerit Rem re-
cipere, et pretium reddere possit. inde eueniret quod si alij coheredes
ad quos dicta Res empta quo ad ipsos iuricalis effecta per-
uenit nollunt eam reddere, remanebit inutilis actio, quam dicte
matri competere putuisset nomine sui filij defuncti, l. si sic §
fi. ff. de legatis 1o. Unde erit inter eos ius Venale et solum tantum,
ut in l. cum filius in prin. de legatis 2o, facit l. filium ff. de bon.
poss. contra tabul. l. qui repudiantis l. postumus § si quis ex hijs ff. de in off. test.

In alia quidem specie quando appositum est pactum legis commissoriæ. Dis
tinguo, aut loquimur ex parte venditoris, et huius modi actio competit
heredi universali de iure communi, quia per tale pactum magis ut
resoluatur emptio, quam sub conditione contrahi videtur l. 1a ff. de
lege commissoria, et interea tenet venditio et transit res in em
ptoris dominium facta traditione et per consequens pure exivit
de dominio et familia venditoris. preterea ex dicto legis commisso
riæ pacto id fit, ut venditus fundus sit inemptus si venditor ine
mptum eum esse vellet ut in l. 2a et 3a ff. eo tit. sed declaratio eius vo
luntatis seu electio, quæ competit de fundo de iure transit in heredem
universalem, et non ad alios quibus ex iuris dispositione fit res
acquiri, ut domino per servum, et patri per filium l. si ita stipulatus fu
erim illud aut illud l. 83 ff. de verbor. obligat. licet istud pactum
habuerit originem ex defuncti facto habet tamen facti, et iuris exe
cutionem ex voluntate arbitrio et facto heredis. et sic non obstet
quod alias dixi de lege 2a § is quoque ff. de colla. bon. facit
quod textus in l. emilius ff. de minor. aut loquimur ex parte
emptoris, et cessant predicta, quia quo ad emptorem et eius heredes
emptio est perpetua, et resolutio pendet ex voluntate vendi
toris, tamen alias committeret usura. ideo ex parte emptoris
res empta est patrimonialis immobilis pertinens ad he
redem universalem a quo si exacta sit ei acquirit pretium. ar
guto textus in l. qui solidum § 1o ff. de legatis 2o

13 Demum de pacto de retro vendendo idem censeri videtur quod de lege commi
ssoria quando quidem ex eo acquirit actio heredi licet de eo
nulla mentio fiat tenet gl. in l. 2a C. de pac. inter emptorem
et vendi. quam communiter tenent DD. ibi, et in l. qui Romæ §. au
gerius, et in l. si decem cum petiero ff. de verbor. oblig. cui non obs
tat quod alias diximus cum heredem sentiri, quem statutum
vel consuetudo admittit per doctrinam Bar. in l. et ius iu
randi § liberti ff. de operis liber. quia istud ius est personale
ex partium contractu, sive pacto descendens, et quia non reale
nec quid immobile pertinet ergo ad heredem universalem,
l. quis ergo casus ff. de peculio et iura supra notata. sed istud fun
damentum parum concludit per notata supra in 1o est huius 2e partis
ideo tuto dicuntur nunc casum posse retrahere quidem fundum
oblato pretio ex propria sua tantum ut supra in casibus quibus
venditio est aliqua sed retrahitur modis supradictis = de hac quæstione
principali vide Gutierr. lib. 3. practicarum q. 85. per totum

14 Denique si fundus venditus sit redhibitus, est nam[que] res soli redhibitoria l. 1a infra ff de edili. edic. veluti fundus habens pestiferas herbas, ut in l. si praedium § eodem l. et l. 49 ff eodem tit. censet venditus q[uia] scho minus ff de usucapionibus, et ad heredem truncalem pertinebit de iure prelatio ab herede universali per conditionem sine causa, et reme dijs supra dictis.

15 Octavo quaero nunquid fundus dotalis extimatus redeat ad proximiores trunci? aut si pertinet ad heredes universales de iure communi. Videtur quod cum extimatio faciat emptionem, et vir teneatur ad pretium, ut in l. inter virum et in l. quotiens C. de iure dot. et pretium sit in obligatione, et ubi res mobilis pertinet ad heredes de iure communi, ut in superioribus dixi, pro maiori tamen expeditione rerum attendendum est omnino distinctionem Bal. in dicta l. quotiens, qui distinguit, aut extimatio sit talis que faciat emptionem vel non eo adiecto, utrum sit actum de redenda re ipsa dotali soluto matrimonio, et precise debet redi. Quo casu certum est talem fundum ad heredes ab stirpite proveniente pertinere aut de redenda re vel pretium fuit dictum (nam si de extimatione redenda fuit actum simpliciter, procul dubio ad heredes de iure communi pertineret.) Sed in primo casu distinctivo de redenda re vel pretio, porro electio est viri. Quapropter subdistinguo, quia aut fundus erat iam restitutus uxori, vel eius heredibus, quando successio defertur in tali fundo, et tunc censetur eius conditionis qualis erat antequam daretur in dotem, ut sicut erat truncalis pertineat ad propinquiores trunci, alias non, aut non fuerat restitutus. Tunc cum extimatio faciat emptionem. Sed stipulatio alternativa detinet incertum quando electio est debitoris, ut in l. utrum, non apparet ff de rebus obligatis, qui illud aut illud, itaque certa res immobilis patrimonialis non veniat precisse restituenda pro hanc actionem. Immo sic in electione creditoris utrum vellit solvere pretium non habebit locum huius legis municipalis dispositio. Sed superest huius actio ad heredem de iure communi, nec tamen omittam quod si in instrumento dotali non cabeat de re vel extimatione redenda, sed eius tenor sit ita conceptus, quando tempore misset redere &c. = Bal. dicit quod precise debet pretium, et quod plurius de eo

Siguenza de Claus. lib. 2 Cap. 11. n° 282

Osultus sic Respondit et ideo pertinet ad heredes de iure communi et sepius Obtingit quod dato fundo extimato in dotem uxor decedat relicto filio qui morit intestatus, et succedit pater, quamvis Consanguinei matris fundus petant, quia in hoc casu succedit in pretio, non in fundo = et Communis opinio Munoz de maioratu 4a parte c 19 n 75, 99, 101, 103, Abendaño in l, 6a Tauri gla 15 n 27, Gutierres lib 3o, practicarum q 77 per totam Cervantes in dicta l, 6a Tauri, et alijs laudatis a Hermosilla en l 22 tit 5o parta 5a gla, 5, n 18 =

26 Nono quærit si aliquis accepit dotem cum uxore in rebus mobilibus vel, in immobilibus non, patrimonialibus vel truncalibus eo pacto et conditione vt pro truncalibus immobilibus habeant, et soluto matrimonio observetur in eis forus de radice, ad radicem an pre facta dos si mulier vel, eius filius sine decendentibus moriant ab intestato deueniat ad truncales heredes? in rei veritate naturaliter nec formaliter vna substantia in aliam efficere potest l, cum falsa C, de iuris et facti ignorantia Araguell de retractu lig. § 32 gla unica n 34 lib 2 l. n epistolis C, de probat l. si forte ff castren. pecul nihilo magis secundum

27 — fictiones fieri potest, quia ius potest inducere fictiones, sed non homo vt per Bar, in l, si qui pro emptore ff de vsucapionibus in definitione fictionis per l, si forte ff de peculio castrum, quamobrem cum Communis consuetudo procedat in certis rebus stabilibus truncalibus particulare, seu priuatorum pactum non, potest mutare consuetudinis vt statuti formam. Vt ad eius modi specialem casum consuetudo extendat. nec non sicut in condendo statuto vel, consuetudine requiritur autoritas et consensus populi sic in interpretando vel, extendendo vt in, § omnino vatione C, de sacro santis ecclesiae. ideo quod cum Communis consuetudo procedat in rebus certis scilicet immobilibus, particulare pactum non, potest mutare vel, alterare consuetudinis vel, statuti formam, ut ad tales speciales casum consuetudo extendat in vim consuetudinis. superest tamen vtrum in vim pacti sortiat effectum dictum pactum vel, conditio. videtur quod sic vt in l, 1a ff de pactis, et in cap 1o eodem et notat Abbas in cap e eclesia, ut lite pendente, quocirca sic distinguo. aut dat dos ab extraneo et valet eius pactum vt in l, legem, C de pactis, et in l, in traditionibus ff eo, et in l, 1a §, accedit C, de rei vxori, actione. et per glam, et DD, ibi et in l, altra, C, de iure, do, et idem dico in quolibet donatione alia vel, concesione per Bal, in cap 1o, de, alie, fundis pa, angusto, l, quecumque de factis, C de omni agro decerto

Alexandro

18 Alexandro in Consil. 2° volumine 5° n° 15. aut data est dos a parentibus vel,
ascendentibus, in quorum bonis debetur legitima filiabus, nulla facta diffe
rentia. Sint in potestate vel non, quia eiusmodi consideratio speris sollet ob
natiuitatem actionis et eius consolidationem vt in §, accedit vbi extra
neum C. de rei vxo. ac. et in l. 2a § quod si in patris ff solut. matrimo
nio, et in l. post dotem cod. tit°, sed sola aduersione si debeat de iure
legitima, vt grauamen ei positum possit valere vel non vt in au
tem, nouissima et l. quoniam in prioribus C. de inoffi. tit°. quo casu,
aut filia tamen habet de substantia patris quantum sufficit ad
legitimam vltra dotem, et tunc vere grauari pt in dotem, vt in l.
si, § filie ff de legat. 2°. aut non, tamen habet quod sufficiat ad legitimam,
et grauem non tenet vt tenent Dyno et cetera in l. 1a, C. de rei vxori,
ac § videamus in fine Bar. in l. Lutius § maritus ff ad Trebell,
et in dicta l. fi. § filie delegat 2° huic proposito accedit quod qle in
dicta l. 1a § videamus C. de rei vxo. ac. videlicet si pater expresse
stipulat sibi et heredibus suis dotem rei, vtrum sollatur ius con
solidationis in filiam? et si eius actio competat heredibus patris, aut
mulieri, et eius heredibus. de qua est per DD in dicto §, videamus
et in l. post dotem ff dissoluto matrimonio, et in l. fi. C. comu
nia vtriusque iur. et in eo multi scribentes variarunt. demum
Bar. dicit antiquorum communem, op. esse contra glam. sed contra, ea tran
seunt idem Bar. et Sali. dicentes, quod filia moriens post patrem
transmittit actionem ad eius proprios heredes. ideo quod patris pactum
minime nocere filie, nec ipsius heredibus asserunt quod quidem verum
existimo, nisi quatenus dos excedit legitimam, quia in excedenti
illo valet grauamen vt per prefatos DD in dicta l. fi. delegatis 2°.
Proinde sicut dos quatenus concurrit legitimam, non pt in ea
grauamen imponi per testatorem, sic nec per pactum vt in l. si
quando § illud C. de inoff. tit°, et sicut stipulatio patris non no
cet heredibus filie ab intestato, sic huiusmodi pactum non valet preiu
dicium ferre vxoris heredibus ab intestato. Preterea aut dictum pactum
19 positum est a parentibus filie consensu et talis consensus non ~~valet~~ necdat
pacto vigorem l. si quando C. de inoff. tit°, l. pactum C. de collat. bon.
l. stipulatio hoc modo concepta ff de verbor. oblig. nisi iura
mentum filie interuenisset cap. quamuis pactum de pactis in 6°.
Sin autem ipsum pactum esset appositum per ipsam mortem vxorem fortasis
matrem, fam. vel cum de propriis bonis se ipsam dotasset, valet
tale pactum, l. in traditionibus ff de pactis, deni quod
quaeri sollet an si istud pactum valeat in ita preiminum dictum habebit

ne effectus ultra pascientes, sed de consuetudine posse etiam alios as tringere uti in feudo ut cap. 1. de natur. ad morgan. con. et ingi. si de feudo fuerit controversia § filijs. ideo cum consuetudo in hoc non disponat iuris communis diffinitioni adiudicat = in summa pro pleniori declaratione facio epilogum, aut pactum istud, quod mobilia pro immobilibus truncalibus habeantur et revertantur ad radicem appositum est ab extraneo dante dotem, et potest praeiudicare pascicentibus et heredibus. ut in iuribus supra allegatis, et in l. quotiens C. de donationibus sub modo. At vero sit dos data ab ascendentibus in quorum bonis legitima debetur iure. in quantum dos attinet legitimam, deciditur ipso iure, et non nocet filiae ut in l. quoniam in prioribus et in l. quoniam in prioribus, et in l. scimus C. de inoff. testam. nec eius filijs et descendentibus. si tamen nocere posset eorum parentibus ex alijs latere, dicam inferius, dum de fidei commissaria substitutione agam. si de eo quod est extra legitimam dico, idem quod in extraneo. quo casu scilicet extraneo dotante vel muliere se ipsam dotante, vel parentibus extra legitimam, hoc generale pactum, quod mobilia pro immobilibus habeantur et non afficit res, sed solum pascicentes, et eorum heredes universales legat, ut in ceteris contractibus et pactis nisi in pacti appositione observaretur forma et cautela quam ponit Bar. et Bal. in l. ea lege C. de condit. ob causam, datorum, in 3a col. = vide Tiraquell. et quos citat § 32. glo. 1. n. 31 = in tractatu de retract. ligneal. = vide Gutierr. lib. 3o practicar. q. 79 per tot. et DD. quos laudat. circa quaestionem principalem post Gutierr. dicto lib. 3o q. 84 per totum = hermosill. in l. 22. tit. 5 p. 5. glo. 5 n. 18 = Mier de maiorat. p. 2 q. 19 n. 75 = 99 = 103 = Cancer. lib. 1 cap. 9 n. 60

21 Decimo, quaeritur an res concessa in emphiteosim redeat ad stipitem heredis seu successoris? Respondeo ad stipitem redituram tam respectu domini, quam emphiteotae, quando quidem ambo retinent dominium unus directum, alter utile. idem dico in superficiario et in re immobili ad longum tempus conducta et in precaria in genere feminino, quae idem est quod emphiteosis, et in contractu libellario. de quibus omnibus singulariter notat Bal. in rub. C. de iure emphit. ad do. etiam tit. si ager vectigal. vel emphi. pe. et idem est in censuario ut notatur in c. si domus de religiosis domibus, quae omnia censentur immobilia et stabilia, et in eis nostrae consuetudinis dispositio locum habet dummodo tamen a stipite procedant, in feudis autem tamen

immobilia sint et ppria et spetialis natura feudorum, que sertan
da est ut in libris de usibus feudorum et in tit. 26 in quarta par. l. 6 et;
verum in hijs, que nec ex spetiali concessione vel ex natura feudi decidi
possint. observari deberet istud ius municipale ut in c. 1° § extre
mus de feudi, cogni. et notavi supra in c. 1) in prima parte =

22 Undecimo dubitat de servitutibus quid dicendum tractat Abb. in c.
nulli de rebus eclesie non alienandis, et Afflict. supra in 1a c. huius tertie
partis, et pro faciliori expeditione observabo distinctionem glo. in §
1° insti. de servitutibus rusticorum prediorum: quedam namque servitutes
sunt que debent a persona persone, ut in tit. de iure persona
insti. et ad hunc casum non extendit statutum. cum id genus servi
tutis non sit quid immobile, nec perpetuum. quedam vero debent a re
rei, et de hijs iudicat idem, quod de ipsis rebus, ut in l. Julianus
cum duabus sequentibus ff de fun. do. et l. lex, et ibi Bal. in c. 1°
§ econtrario de investitu. de re alien. fac. et quia competit inter
dictum possessorium, sicut pro re immobili, ut in c. querelam de electione,
et in l. 1a ff de cloacis. ideo in eis habet locum dicta disrectio.
ut quia prius transit cum ipsis rebus immobilibus truncatibus non
autem de per se, ut in l. si alliena, § hoc iure ff de usucap. alie
quidem debent a persona rei, et si sunt persone rebus sta
bilibus astricte, ut astrictitij, aut vasalli censetur idem quod de ipsis
rebus immobilibus quibus adherent ut in l. longe ff de diversis
et temporalibus prescriptionibus. quedam debent a re persone, ut
usufructus, et usus, que cum persona finiunt ut in § finitur
insti. de usufructu et in l. cum antiquitas C. eodem tit. ideo quia non
transeunt ad heredes nisi in heredum personis fiat repe
tito. his ergo distinctionibus hunc articulum satis enucleatum pu
to. sed pro pleniori interpretatione exemplo subiciam unam
que speciem in dicta Regia curia de facto inter quosdam Ubetanos
nobiles agi memini. quidam stipulatus est sibi, suisque heredibus
et successoribus a domino alicuius domus et appot hec foro
confinis usum in fenestris ad fastorum ludorum aspectum quotiens
cumque publice a populo fieri contingerit. stipulatore mor
tuo, morienteque eius de posteris eius, dum dubitatum
fuit, ad quem huiusmodi servitus pertineret. an ad heredem
universalem heredem abinstato de iure communi, aut ad successorem ducalem

R 5 2

Procedentes ex eius dominium stipulatus linea. Videbat l. ad heredes
de iure omnium pertinere, quia verbum heres vel successor intelligit
23 — de universali herede, l. Sciendum §. si, ff. de verbor. significa. Bar.
in l. pater, § mater ff. de legatis 3° in l. quaedam § is autem ff. de
edendo, et ibi per DD. Secundo facit l. Si tibi § si pactum ff. de
pactis, et ibi gl.a DD. qui dicunt, quod pater paciscens faciens men
tionem de filiis, in dubio videtur eis providere ut heredibus; ita
quod potius considerat hereditaria successio, quae filiationis
vinculum. Tertio quia stipulatio ista videtur ad instar,
super contractu locationis dicti viris. sed locatio etiam per
24 — petua non transit nisi in heredem universalem, l. Viam
Veritatis C. locati. Quarto adduco Bal. in l. liberti, C. de ope.
li. contra Bar. ibi, et Salice in 2a in 18 q. C. de iure emphi.
dicentis, quod in emphiteosi concessa pro se suis que here
dibus non admittatur filius institutus in re certa dicit Bar. etiam
in l. ius iurandi ff. de ope. libertorum. Sed successio truncalis
et successor in re certa. ergo non cometur appellatione heredis.
Pro contraria parte scilicet quod pertineat ad successorem
truncalem ex eadem linea procedentis, sicuti alia bona im
mobilia pertinere solent, faciunt quae notant Bar. et DD.
in l. ut ius iurandi § liberti ff. de ope. li. quod si aliquis re
cepit emphiteosim pro se suis et filiis masculis et feminis
ex vigore predictorum verborum veniunt pariter masculi
et feminae in emphiteosi, sicut pariter veniunt ad here
ditatem iure tali, maxime per Cyno C. de lib. vor. pre. et ex he.
sequitur et in hoc magis facit, nisi in tali civitate vel pa
tria consuetudo aliter se habere in succedendo. ut si esset sta
tutum, quod extantibus masculis filiis feminae non succedunt, tunc
nam licet predicta verba essent copulative prolata debent
intelligi in ordine successivo, ut primo masculi, deinde feminae,
ad mutant secundum formam statuti. idem tamen Cynus, in dicta l.
liberti, et Bal. licet in ea dictum teneat contra Bar. in alio proposito.
Ac igitur dictio ista intelligi debet de heredibus et successoribus
in ista patria consuetudine vel statuto ut stantibus dictis trun
25 calibus ad illos successio reservatur. 2° facit quod dicit Bal. in l. si
quis filius C. de inoff.o testam.to in 3a col. quod filia heres admissa per statutum
in certo casu est heres anormalis, quoniam servat regula iuris
civilis; sed simplex forma statuti per glam. instituta de
eo cui lib. causam bon. adi. licet alias ipse Bal. in
l. eam quam C. de fidei. Co. col. 5a dicit quod anomalus heres

sapit naturam æqualitatis omnis heredis et alegat eandem glossam
idem in l. 1ª C. si pendente apellat. mors intervenerit, idem Bar.
in auth. de heredibus et fal. § sed hoc quidem collat. 1ª concor
dia est quod sapit naturam omnium heredis in casibus a iure
expressis, ut sentit alegata glossa mihi, alias si omnis iuris
civilis regule in eo observarent regulari heres et non
minor mallis appellaret, applicando igitur ad hoc proposito,
cum successor truncalis creatur sit heres a statuto, seu consuetudine
ista citra normam seu iuris communis formam merito debet eo
casu observari simplex statuti forma non iuris communis, ut
dixit Bal. in dicta l. si quis filius. Videlicet quod cum hec servitus
sit quid immobile, et super rei immobili truncali imposita
debet redire ad stipitem non obstante quod deberet omnium
ad universalem heredem transire debuisset. Quibus parum obs
tare videntur que pro contraria parte adduxi nam licet ver
bum heres vel successor indubio intelligatur de universali
aliquando pro particulari sumitur, ut supra dictum est et
in hoc casu debet intelligi de successore secundum municipalem
consuetudinem. Precipue quia successor truncalis potest etiam uni
26 versalis censeri ut in sequentia dicam, cum de debitis personalibus agitur.
Nihilomagis l. stibi decem § si pactus ff. de pactis ubi tradit
per glossam et DD. quod indubio stipulatio intelligitur facta ut he
redi sui, ut filio, quia in primis atendende sunt in rectura
et qualitatis rei, que in stipulatione deducitur. Veluti si
decens nata sit transmissibilis ad heredem universalem
ut adeos videatur facta stipulatio. Si autem de rei natura
transmittitur ad filios et ut filios, ut in feudo et em
phiteosi ecclesiastica eis videatur stipulari ut filii ut
ubi communiter per DD. Sedaque bona immobilia de consuetudine
pertineant ad heredes, successores, vel truncales eis videtur facta
stipulatio. Subinde est, quod pre dicta iura potius pro ista
27 parte faciunt quam contra. Veruntamen si sic de predicta
stipulatione prima facie proponatur superest videre an
ista servitus sit quid personale, aut quid reale, qua
propter quid radicatum immobile censeri possit. quo circa
variarunt DD. antiqui in l. mela, § fi. ff. de alimentis et cibariis
legatis, et in l. pecoris ff. de servitutibus rusticorum prediorum et in l. ut po
mum ff. de servitutibus, Cyn. in rubrica C. de usufructu, sed Bar. et Bal. et

Imunitex moderni tenent quod illud personale, idq; non possit agi ex eo nisi actione personali. Ita concidit, et non actione reali, Confessoria ut in servitutibus, quæ debent a re rei. potest ut etiam agi actione hipotecaria, si specialis vel generalis hipoteca intervenit in stipulatione vel si relictum fuit illud ius iure legati in ttt.º Bar. in l. Gaius ff. de annuis legatis, idem si forte vendita fuit domus vel hipoteca dicto usu sibi reservato per l. cum fundo ff. de servit. rustic. prædi. Propterea cum non est ius proprietarius nec pars dominij, ut ex principijs patet, et ex Bal. in c. 1º in principio de investitura de re aliena facta, cui non obstat, quod supra dixi de annuis reditibus, qui iudicantur immobiles, ut supra in 4ª c. huius 2ª partis, et redeunt ad radicem, et videbatur quod annui reditus possunt consistere in faciendo sicut in dando. Tum quia illud est verum quando annui reditus debent ab ipsa re immobili glo. in l. hac edictali C. de secun. nup., et facit pulcer tex. in l. si ff. de contrahen. emp. ubi Bal. Tum quia in specie ista factum non erat annuum, nec certo modo et tempore definitum Alex. et Jason

28 in l. apud Julianum § si quis ff. de legatis 1º, sed erat hic prius indeterminatus. demum attentis omnibus et singulis premissis, insuper doctrina et theorica Bal. in l. reditus annuis C. de pactis, in 4 et 5 col., pro parte heredis universalis de iure communis fuit obtentum

29 Decimo secundo quero de iure patronatus capellæ vel ecclesiæ videtur pertinere ad heredes Juncalles, quia iura sanguinis in eos deriuant, ideo eis competit ius patronatus ut in c. filijs 16 q. 7, et in c. considerandum eadem q. et causa, ex quo dicit Joan. Andr. in c. fi. de iure patrona. in clementina in fi. glo. magne, bonum esse statutum, quod extantibus heredibus sanguinis ex aliquo patronorum descendentibus, ius patronatus non possit in extraneos transmitti. merito igitur ad illud, quod esset bonum et equum nostra usu ordinaria statuto extendi debet tanquam ad fauorabile, quod, licet sit res ecclesiastica per doctrinam Bar. et in l. cunctos populos C. de summa trini. et fidei catholica. Tamen communis doctorum conclusio est, quia ista demum ius patrona

tus competat

41
4

pertat filijs et propinquis, sicut heredes, ut notat in praedicto capitulo filijs, et c. desiderandy, et ib. et c. dilectus, et in clemen. 8. de iure pa. et per Inno. de iure pa. Ioan. Andrea in c. ex ui in Rnuahone, Abb. in c. cum Seaydy de iure pa. ubi dicunt quod si consuetudo est ut in anglia, quod solus primogenitus succedat, alij filij non succedunt in iure patronatus, et sic appalet de facto, quod soli primogeniti succedentes in maioratibus succedunt in iure patronatus. Et quamuis Ioan. Andrea dicat equum esse statuere quod ius pa. pertineat ad successores sanguinis tantum non habemus talle statutum. nec doctrina Bar. supra dicta tenet Immuniter, ut per Alex. in d. ch. ad Bar. in eadem l. Cunctos populos. quam obrem aliter dicendum puto, videlicet, quod aut ius pa. est annexum alicui villae vel castro, et tali villa vel castrum redit ad stipitis trunco ratione huius consuetudinis et tunc transit simul ius pa. ut in c. ex literis de iure pa. et dico transire cum villa, vel castro scilicet habente territorium vel iuris ditionem, seu quid universale, ut per Inno. notanter in dicto c. ex literis aliter pertinet ad universales heredes de iure communi. ex quo sequitur, quod si quis habet ius patronatus in eclesia inclusa fundo constructa, quamuis ipse fundus redeat ad propinquiorem trunci. unde fundus prouenit. non tamen in eos ius patronatus transit, sed in heredes universalem de iure communi ut per Abb. in c. cum secundum de iure pa. pro quo facit quod notat Bal. in l. a procuratore, C. mandati, cui non obstat ista constitutio. Primo, quia ius pa. non est quid inmobile, cum sit incorporeum, consistens in iure, ut Insti. de rebus corp. secundo ex defectu iuris ditionis statuentis, ut per dd. in c. que in eclesiarum de constitutionibus. tertio quia ius patronatus non potest in laicum transferri citra hereditariam successionem sine licentia episcopi, ut in c. 1. de iure pa. lib. 6. Abb. in dicto c. cum secundum. Quarto quia casu quo eclesia sit constructa in certo fundo ius patronatus non continet in ipso fundo, sed ad heredes personam edificantis, ut notat Inno. in dicto c. ex literis. et ergo est ius personale descendit in successorem personae, et non in successorem rei. Quinto quia truncalis successor, etiam constitutio ista, cum heredem appellet est heredes in re certa existente alio herede universali, ideo habet pro particulari successore, ut in l. quotiens C. de heredi. insti. et hijs non obstet consilium Federici de Senis consilio 219 ubi consuluit, quod filia instituta in re certa cum filiis

herede Vniuersali succedit in iure patronatus. Tum quia Contrarium tenet Ioan. Andreae et Abb. in dicto cap. cum secundum, et refert et sequitur Ancarranus in clem. fi. colla. tum quia immo in subiecto quem Federicus allegat pro fundamento, nec illud sentit, nec probat in quantum dicit, si sui instituant heredes vel alio modo succedant, quia illud intelligitur non de qualibet successione, sed de alia simili. Puta

30 de Vniuersali successione ab intestato, facit quia verbum successor in dubio intelligitur de Vniuersali vt notat in l. quidam § is autem ff. de edendo et in l. pater § mater ff. de legat. 3°. praesertim quia magna est differentia inter successorem ab intestato in certa re, et institutum ex testamento in certa re, qui habet locum heredis Vniuersalis quo ad euitandam querellam, vt in autem nouissima C. de inoff. testam. et habet ius accrescendi cum herede vniuersali, vt in l. 1a § re ex fundo ff. de heredi. insti. per Bar. in l. quotiens C. eo. ita quod quo ad effectus praedictos, qui sapiunt representationem personae defuncti, et eius testamenti validitatem institutus in re certa habet locum Vniuersalis heredis, et est dissimilis succedenti ab intestato in re certa vigore statuti vel consuetudinis, et eius patronatus adheret huiusmodi Vniuersitati vt in iuribus supradictis. quod quidem ius Vniuersale consistere potest in instituto in re certa, et non in succedente in particulari re certa ab intestato. nec obstat quod successor truncalis teneatur creditoribus hereditarijs pro rata bonorum in quibus succedit per l. hinc quaerit § potest, ff. de peculio vbi suo loco latius probatum quoniam non ideo dicitur Vniuersalis heres, nec representet personam defuncti. quod patet ex eo quod non simili modo potest debita exigere pro rata, et ille dicitur Vniuersalis heres in quem iura et actiones transeunt actiue et passiue, et non alias vt C. de heredi. ac. et in l. 1a C. si certum petatur = Vide Aymon in Rubrica 6a ff. de legatis 1° n° 84

32 Decimo sexto quaeritur, quid iuris sit in sepultura, vtrum ius et vsus sepeliendi pertineat ad stirpis truncos, aut ad alios heredes de iure communi. Respondeo de hoc specialiter est primum per ius Canonicum, cum standum est quod decedens in statu non electa sepultura sepeliendus est in sepulcro maiorum suorum in cap. 1° ebron eum se

quentibus

sequentibus 13, c. 2, et in cap. 1° de sepultura, et in cap. 1°, et cap. cum quis, et cap. licet eodem libro 6° et in cap. ii quicumque glossa eodem, ita quod procedentes ab stirpe possunt et debent sepeliri in sepulchro maiorum suorum, et ipse habet et canonica portione gaudent eodem iure quo hec nostra constitutio disponit. Vide Silvester in summa verbo sepultura circa istam materiam et Abb. Panormi. et alijs ab ipso Silvestro citatis =

32 Decimo quarto dixi, que sint bona immobilia, siue estaulia, que vulgo radicia appelamus. Sequens est que truncalia vel patrimonialia vel avita dicantur, dissseramus, ut nostre constitutionis litteras plena sit interpretatio, qua in re satis dictum est in 6a. et 3a. partis principalis, iam de colateralibus personis egimus, que brevitatis causa ibi, repetam. Sententia tamen est, quod bona truncalia avita, patrimonialia appellantur, que ab stirpe vel trunco, in quo persona succedens, et cui succeditur sunt conexe, res simul cum personis derivantur ab illis iusta doctrina Bal. in cap. 1° de feudi successione in § hoc quoque, eo quo iure utimur = ad de annotata supra fol. 57 et Avendaño in l. 6. taur. n.° 17 glosa 11 =

33 Decimo quinto ibi, omnia de nobilitate et fidalguia vulgari hispano nuncupata. porro nostre domus optima suppelectili, aliqua bona ad dicere. si forte descendat in stirpis trunkos successionis iure? aut in ceteros heredes, ad id primitus quod nobilitas et fidalguia diferunt inter se eo quo genus difert ab specie sicut de cognatione, et agnatione tractatur, in tit. de legi. agna. successio et de legi. agna. tute. vel de plebe, et populo in § plebiscitum C. de iure na. gen. et civile, nam fidalgo videtur, qui ex patre fidalgo licet plebeia matre natus est nobilis autem dicitur, qui ex patre et matre fidalgos simul procreatus est ut in l. 3a. tit. 21, in 2a partita, debet namque esse mater ex nobili progenie, ut filius nobilem capiat. Unde iuvenalis in 8a satira inquit

Plaudes tumes alto, drusorum sanguine tamquam:
feceris ipse aliquid propter quod nobilis esses,

Ut te conciperet, quae sanguine fulget
non quae ventoso conducto sub agere tegit

Sibi natus quis sit ex plebeio patre quamvis nobili matre non est no
bilis, ut C. de iure, l. exemplo, et in l. fi. num et in l. liberos ff.
de senat., nec fidalgo ut in pragma., provenit namque haec nobilitas
iure transmissionis naturalis quando quidem natalium splendor
sive nobilitas a genitoribus seminatur in posteros, ut C. de commerc.
et merca. l. nobiliores Bal. in l. cum an[te] quibus in 8a est C.
de iure delibe., scilicet in legitimis lineae descendentium, ut in l.
divo marco C. de q. et in l. 1a C. de digni. lib. 12, et ibi per glos.
et Bar. et in l. 2a tit. 21 in 2a partita, et in Recop. lib. 2o tit. 4
de los hijos dalgo, et in pragmaticis sanctis. ita quod nobilitas
et fidalgia non proveniunt iure hereditario sed ratione generis
et agnationis in descendentes. Bar. et Alex. post eum in l. qui ob hoc
§ personis ff. de iure immuni., et in l. pronuntiatio § familiae ff.
de verborum signif., ideo non gaudent eadem nobilitate filii bas
tardi, ut per Bar. et DD. in l. Tutellas ff. de capit. diminu., nisi
aliud observaret consuetudo, ut observatur Florentiae et Perusii, ut
dicit Angel. in consil. 30, quod in materia immunitatis filius conceptus
ex concubina unica, et in domo retenta gaudet privilegiis immunitatis,
et comprehendit sub statuto de filiis disponente, et deferunt arma et
insignia illius agnationis, de qua esse putantur. ac etiam in se suc
cipiunt omnes vindictas. quod dicit esse de mente Bar. in l. pronun
tiatio § familiae de verborum signi., et in l. filius de [illegible] ff. de his
qui sunt sui vel alieni iur., et idem Angel. dicit in concil. 191, et Juan.
de Pla. in l. 1a in 2a col. C. de impo. lucra. descri. lib. 10, per Bar. et Bal.
in l. fi. C. de verborum signi. nihilominus et in dignitatem, et fa
miliam ex transverso inter collaterales non succeditur, ut in dicta l.
pronunciatio § familiae, et in iuribus supra allegatis. nec regulariter
provenit dicta successio in ascendentes, ut in l. 1a ff. de sena. est namque
specialis successio in descendentes usque ad pronepotes de iure communi,
ut in dicta l. divo marco C. de quest., de consuetudine tantum succeditur
in perpetuum, Bar. in l. 1a C. de dignita. lib. 12 idem est de iure par
titarum in l. 2a tit. 21 in 2a parti., proinde Iuvenalis in octava sa
tira inquit =

Tunc licet a pico numeres genus altaque si te.

Persius

Per suis etq in 3ª Satira.

Stemmate quod Tusco ramum millesime ducis =
Quod quidem imperfecte progreditur donec in familia vel demeritis amittatur ut in Regulla in famibus de Regulis curis in 6º et in, classis ff de decuria, in, l, imperialis C, de nuptijs, l, si qua illustris, C, ad Sc Sician, et hic quidem quantum ad nobilitatem civilem seu politicam ff ut differt nobilis a plebeio ut Lucanus in 2º Pharsaliæ
nobilitas cum plebe perit late propagatur,
et de hac materia nobilitatis late tractant Ioan garcia de nobilitate, Otallora etiam de nobilitate, Tricobar de puritate sanguinis, et plures et varij casus = vide =

34 Decimo sexto queritur utrum substitutus vulgaris excludat coniunctos truncales venientes ab intestato nulli dubium est quod sic, quia substitutio est 2ª institutio ut in gloss Rubri, ff de vulgar, et pupil, et naris inciperet ita, et vires sumere a secundo gradu vulgaris substitutionis, ut in, l, 3ª, § 4, ff de libe, et post, et quatenus est locus successioni ex testamento cessat successio ab intestato, l, quandiu, ff de acqui, here, et per consequens huius statuti consuetudinis successio, que ab intestato tamen procedit, ut latius dixi supra in 2ª et prima parte principali, facit, l, si testamento facto, C, de inoffic, et alijs.

35 Decimo septimo, quid dicendum de substituto pupillari an excludat venientes ab intestato ex huius constitutionis dispositione.
Certum est quod sic quia substitutio pupillaris est testamentum filij ut insti, de pupi, substi, § 1º, et trahitur ad omnia bona pupilli undecunque quesita, in, l, sed et si plures § ad substitutos ff eo, cui non obstat, quod pater excluditur per coniunctos truncales in bonorum truncalium successione. ex quo videbatur non posse privare illos a successione, in qua maius ius habent, quam ipse pater, quia prelatio in successione non est causa substitutionis, sed patria potestas, alias sequeretur, quod pater non posset substituere filio nisi in dimidia hereditatis filij, cum in alia semisse mater admitatur.

79

Ut dicit Bar, in l, 1ª in 5 col, ff de vulga, et pup, et Bal, in l, precibus C, eo, in 7 col = Vide Paricij Consil, 22 volumine 2º et consil, 23 nº 41 et 42,

36 Decimo octauo quero utrum substitutio pupillaris tacita contenta sub vulgari expresa sicut non admitit contra matrem ut in l, si, C, de instit et substi, sub condi, fa, et in l, precibus C, de inp, et aliis. sic non admittitur contra coniuntos transuersales? videtur non admiti contra illos per ea que notat Bar, in l, moribus ff de vulga, et pup, in 6 col, ubi dicit quod sicut tacita pupillaris non admitit contra matrem, sic non admitatur contra patrem, puta si auus fecerit substitutionem vulgarem nepotem in potestate retento ex filio emancipato, nec etiam admitit contra auiam nec excludit fratrem pupilli, quia in his personis est par ratio, et eadem causa, et afectio. Sed coniunti transuersales sunt magis afecti et preferuntur huius personis in successione per nostram constitutionem vel statutum, ergo idem iuris debet esse in eis de met fortius, ut in l, equissimum ff ad tertull. tamen contrarium credo de iure verum quia matri et parentibus est debita legitima iure, et non venientibus abinstato. et quantum lex vel statutum diferat successionem aliqui coniunto in certis casibus preferendo eum parentibus tamen ei non prebet tale iuris vinculum in ea successione qualle parentes habent de iure comuni in casu quo admituntur, et quod dicitur tacitam pupillarem non admiti contra fratrem pupilli, intelligit Bar, in dicta l, moribus ubi dicit, quod tacita pupillaris excludat fratrem. nam sicut pater per dationem substituti priuat eius filium ab ipsius hereditate quatenus atinet pupilli partem, multo magis videtur exclusisse a sucesione pupilli. Cui non obstat ratio l, cum acutissimi, C, de fidei, Co, que aliquid referant in proposito, quia frater non est de sobole fratris nec tractat de hereditate patris, sed fratris in hac tacita substitutione pupillari. Quam solutionem Bar ibi ponit et sali,

Bal. in l. fi. C. de instit. et subst. sub condi. fac. Quitercia causaret in
Inconveniens in hoc casu videlicet, quod pro bonis immobilibus trunca
libus pupillus decederet intestatus, et pro reliquis bonis testatus vigore
tacitae pupillaris, quae admittitur contra venientes ab intestato de iure
37 communi, nec admittitur ob praelationem tacitae voluntatis testatoris
vel legis succedere licet ab intestato ut notat in l. siquis ita
instituat l. latius ff. de heredibus insti. notat etiam in dicta l.
cum acutissimi. Ideo teneo quod tacita pupillaris admittit contra
coniunctos truncales, et quod privilegium parentum quod de iure communi
eis competit se extendit ad eos, sed procedit hoc sub dispositione
iuris communis. notandum tamen est quod quando mater est in medio,
38 se exclusa sit morte vel repudiatione non, veniunt ad hereditatem
venientes ab intestato Bar. in l. centurio, col. 1a ff. de vulgar.
et pupillar. Bal. in l. fi. C. de instit. et subst. sub condi. fac. col. 2 eo
quod casu non succedunt coniuncti truncales in bonis immobilibus ab sti-
pite provenientibus. ex quo sequitur quod si forte in hereditate sunt
plura bona immobilia alia quae successoribus ab stipite debent
obvenire. alia mobilia, quae matri competere possunt ab intesta
to, sed minoris pretij quam bona truncalia habebit mater ius
venale cum substituto vel cum successoribus truncalibus, cum quo
sibi magis placuerit, ut acceptet ipsa vel repudiet hereditatem
filij, nam si acceptat excluditur substitutus ex testamento et devolu
ta successione ab intestato admittuntur coniuncti truncales in bonis
immobilibus patrimonialibus. Sin autem mater repudiat
39 admittitur substitutus ex testamento vigore tacitae pupillaris, et exclu
dunt omnino coniuncti truncales, facit l. filium ff. de bon. poss.
contra tabu. l. qui repudiantis et l. posthumus ff. de inoff. test. non
obstat Bal. in lei si infanti C. de iure delibe. versi sequitur,
quia ibi pater, mater, et frater, simul admittebant in
eodem gradu, et eadem ratione succedendi, ideo repudiatio
unius accrescit alijs coniunctis post apertam viam edicti
per patrem, hic autem unicuique est diversa via
et causa succedendi, et ideo habet locum proxime dictum.

40 Decimo nono. Quae cadit hoc in loco casus sequentis quod mater instituit filium suum infantem, adiciens si praedictus meus filius heres non fuerit, instituo petrum maritum meum eius patrem. mortua matre filius infans moritur, parentes truncales petierunt bona truncalia ex linea dicte textae tancis pater respondit non sunt heres filij, sed eius matris vigore dicte substitutionis vulgaris, et stante dispositione testamenti cessat successio truncalis. Cognati truncales replicant tu es heres infantis transmittentis hereditatem maternam, ut quesitam per l. si infanti C. de iure deliberandi, qui infans mortuus est ab intestato; ergo procedit consuetudo, cesabit namque substitutio vulgaris quia ius transmissionis de hereditate adita, et quesita haurita, et non ut adeunda l. post aditam, C. de nuptiis, et alijs. quia in infantis vita

41 patris aditio non requirit, notat gla, Bal, Paulo et DD in dicta, l. si infanti et in l. cum antiquioribus, ad effectus transmissionis nec cedit annus deliberandi, et tamen adit hereditatem infantis, ut in ea inveniat maternam ut dicit Bal, in 2a col, versu, 4o oppino et in l. cum antiquioribus, contra. Ille transmittebat pater ius transmittendi est fabor et privilegium patris, mihi ergo nocere non debet, l. quod favore ff. de legibus. nec non dicit dicta lex si infanti licebit patri petere &c= nollo uti ea licencia transmissionis, sed

42 iure substitutionis huius, volo enim unum ius repudiare, et aceptare alterum Bal, in l. quandiu ff. de acquiren, here, et in l. sum heredem C. de iure, deli, Alexan, in l. quia poterat ff. ad trebel, denique volo utrunque ius anplecti vel unire, l. qui patri ff. de acquirenda here, et utroque iure potiri, quod solet potiorem iuris effectus inducere § sed hodie, instit, de adop, autentica ita que C. communia de succe, l. filius qui se paterna ff. de acquirenda here, l. si filius, qui patri ff. de vulga, et pup, demum pr[illegible] parte patris fuit obtentum=

Aplicito dicho de plaza g. dicha Ma. de Villoria de Baeza por autos de vista y revista

Sed contra v. espino de testamentis glosa 23 no 10= gomez arias in l. 4 tauri. no 282= Roxas de sucesione ab intestato cap. 30 no 10 et segg.=

= Et in casu similis quis hoc anno 1668= decisum fuit in regia curia granatensi quod testamentum matris valeret in quinti quantitatem tantum in favorem patris substituti et alia bona: venerunt ad parentes infantis proximos= et quibus pater in suo testamento instituit aliquas opperes et memorias pias: minime valere deciserunt extra quintum et aliqua bona a patre renundata: in vita sua restitui iusserunt dictis parentibus; namque lis mota fuit: mater filius, et pater qui defuncti erant=

43 Vigesimo, quod substitutio exemplaris excludat Iunctos transversales nemini dubium est, cum exemplaris substitutio sit filij, l. humanitatis, C. de impub. et alijs substit. l. ex facto ff. de vulg. et pup. et ista substitutio fieri potest ab utroque parentum. Unde poterit teneri cautela ad excludendos Iunctos transversales. Vel uterque se ad invicem substituant, et valet substitutio, et excludit venientes ab intestato, dummodo non sint descendentes excepti in dicta l. humanitatis, ut per Bar. in l. ex facto 8ª col. versiculo 2º quaerit. dummodo ipsos non substituant Dd. ibi = Vide Gutierrez lib. 3º prac. q. 29 nº 30 = Vide notabiliter Cancerium prac. lib. 1º cap. 1º nº 11 et sequentibus =

44 Vigesimo primo, quaeritur de substitutione fidei commissaria si erit locus ad excludendos Iunctos transversales et videtur dicendum quod non, quod si pater vel mater instituant filium suum heredem dicens quod si sine liberis decesserit hereditas restituat

45 melius, hoc non potest fieri absolute, quia legitima non potest gravari filio l. 1ª quis ius naturale ff. de iust. et iur. cum iure naturale 1ª distinctione, l. iura sanguinis ff. de Reg. iuris,

ibi +Cancer Var. tom 1º cap. de 1º nº 13

authen. novissima C. de inoff. testo et Antonio Gomez in l.

46 40 Tauri nº 55. et substitutus fidei commissarius succedere debet in bonis testatoris tantum non in alijs bonis provenientibus ad filium gravatum ex alia linea vel alias, l. coheredi § cum filio ff. de vulg. et l. si res in principio ff. ad Trebel. quae bona testatoris tenent restituere legitimi heredes filij gravati substituto fidei commissario deducta Trebelianica ut notant Dd. in l. precibus C. de impuberibus et alijs substit. et est ratio, quia in restitutione fidei commissi non veniunt bona, quae ad heredem provenerunt aliunde, quam iure hereditario, et causa fidei commitentis dicta l. si res, et dicta l. coheredi § cum filio

83

et circa hoc vide Cancerium ubi supra cap. 1º nº 11 et sequentibus, ubi loquens de similii statuto ponit de hac materia substantionum varias etc.

47 Vigesimo secundo quaeritur si testator dicat instituo coniunctos, quibus de iure tangit successio an veniant coniuncti truncales iure municipali, ut admittant heredes de iure communi et dico, quod admitti debent coniuncti truncales in rebus truncalibus et immobilibus debent admitti heredes de iure communi nam constitutio trunci in loco quo urget e ius civile, l. omnes populi ff. de iustitia et iure, tenenent singulariter Iason in dicta l. col. 4 et 5 Cancerio ubi supra nº 49 et facit Petrus de Ancarano consilio 430, et quod tenet in l. sed si hac ff. de in ius voca. et Bar. in l. ut ius iurandi § si liberi ff. de operis liber. 2ª col. Imola incipit potuit de locato et in l. gallus ff. de liberis et posth. et quia statutum vel municipalis lex disponens aliquid contra ius commune non extendit ex id quod in dispositione exprimitur cap. e. de aqua ad audientiam de decimis, l. praecipimus in fine, C. de appe. lat. Cancerio cap. 7 nº 12 tomº 1º, ita tamen habet locum in bonis truncalibus radicibus non vero immobilibus, quia quod lex non dicit, nec nos dicere debemus

48 Vigesimo 3º quaeritur ad istam successionem truncalem admittuntur proximiores defuncti tantum, aut his repudiantibus vel aliis exclusis admittant sequentes in gradu per successorium edictum (introductum propter defuncti favorem ut sibi succedat et cito, l. et quia ff. de interroga. actionibus, interest namque defuncto ne iniuria efficiatur, et etiam interest creditoribus) et ita videtur quod non; quia cessat ratio edicti habens heredem universalem de iure communi cui possunt omnia bona acrescere, et a creditoribus veniri. 2º quia tunc

Veniens

Veniens ab intestato dicit venire ex tacita voluntate defuncti, quando obtinet ius loci successionis gla in l, n, iustam versiculo repetitur, C, ad Trebell. sic plurimo modo tacitam voluntatem statuti habere dicitur proximus defuncti, quia voluntas legis et statuti pari ficantur autem demum, § disponat, et aliis iuribus supra adductis. Tertio facit l, boves § hoc sermone ff de verbo, signif, ubi generaliter sermo intelligitur de 1.a vice vel actu 1.o l, licet l, si sponsalibus ff de iure dot. l, cum pater § pater certam de legatis 2.o Quarto facit cap. n, pot § illud de prebendis in 6.o quibus n obstantibus contrarium puto de iure verum per tex, in l, codicillis § 1.o ff de iure codici, que indistincte loquuntur de omnibus venientibus ab intestato, et generaliter intelligenda est. 2.o facit, l, generaliter § cum autem, C, de instit, et substit, sub cond, fac, versiculo filios nepotes, et pronepotes, l, cum acutissimi, C, de fidei, commi, versiculo filiis nepotibus, et pronepotibus. 3.o facit, l, si quis cum testamentis nullis ff de iure codicil, 4.o facit l, cum ita § de in fidei, commis, ff de legatis 2.o per quem tex dicit Angelo in l, fi, C, de verb, signif, quod si instituat heredem admittuntur omnes de domo hordine sucesibo. 5.o facit, l, quotiens et ibi Bal, C, de fidei, co, . 6.o facit, l, si emancipatis versiculo sint autem n, superstit, C, de legitime here, facit, l, codicillis versiculo idem quod sit ff de usu et usufructu legat, l, pronuntiatio § familie ff de verbor, signif, l, cum pater § libertis de legatis 2.o Ancarrano consilio 25 incipiens n, servato hordine dubiorum l, si ita fuerit ff de legatis 3.o n, obstat primum fundamentum contrarie partis, quia successorium edictum introductum est propter favorem agnatorum sequentium in gradum ut notat Bal, in rubric, C, de successorio edicto in quar, nec obstat gla in l, n, iustam C, ad Trebell, quia contra eam tenent aliquid ut salicet ibi qui dicit de glam contrarium in l, si fratrum § iulianus de legatis 2.o, vel aliter secundum Bar, Paulo, et Imola quia probant glam in dicta l, n, iustam et respondent ad l, si quis cum nullis, quod ubi defunctus generaliter grabavit omnes here

res ab intestato sed cum in isto casu lex omnes venientes ab intestato
generaliter admittit ad successionem, videtur eadem quindicta, l.
si quis cum testamento quia licet non videantur habere tacitam volun
tatem defuncti ad hoc quod ab eis sint repetita legata nihilominus
tamen succedunt in hereditate. Sic in isto casu Fiscales succe
ssores videntur habere voluntatem legis cum eos admittat ad
successionem, ut ibi per Bal., nec obstat dicta l. bones nam hic in
telligitur quod unica debet esse successio. Sed ideo non obstat quod si primus
non succedat, quod succedat sequens in gradu et nihilominus
una et in uno gradu erit successio, quia uno pro eamori acce
ptante reliqui excluduntur, nec obstat cap. non, pt. § illud de
prebendis, quia ibi vertit odium, et hic favor successorum
ab intestato, et casus ille specialis et odiosus, non trahitur ad con
sequentiam, l. ius singulare ff de legibus = vide Acebedo in l. 5a
tit. 5 lib. 8 compilat. nº 89 et Ant.º Gom. in l. 40 Taur. nº 41 et 42
Covarrub. cap. 38 practicar. quaest.

49 Vigessimo 4º, quaerit si heres institutus non acceptet, vel expresse
repudiet hereditatem ad quem pertineat successio, an heredibus
ab intestato de iure communi, vel iunctis Truncalibus? dubium
facit testamentum factum fuisse unde Bar. in l. 1a ff de suis et legiti.
heredibus ponit similem casum in suposito statuto, quod ecclesia suc
cedat decedentibus intestatis, et dicit quod non succedat eccle
sia secundum propriam significationem quia consuetudo re
quirit quod tempore mortis sit intestatus, l. intestatus § si ex
traneus ff de noxalibus, sed qui fecit testamentum, quod rumpitur non de
cedit intestatus in iure, de legitim. agnator. succe. § proximus.
dicit tamen quod ex communi usu loquendi admitteret ecclesia.
Contrarium tenet Bal. in cap. 1º in principio de succe. feudi et Imo-
la in l. centurio ff de vulg. et pup., ubi plures allegat
et supra in 3a capitulo 1a partis huius libri, et cum simpliciter
et indeterminate haec dictio loquatur sine verbo
testatus vel intestatus debet intelligi secundum ius commune l. 2a
§ de noxalibus sed repudiante instituto defertur hereditas ab intestato et habet

Locum

Locu nostra consuetudo, et hoc iure utimur

50 Vigesimo q°, quid dicendum si ruptum est testamentum agnatione pos
thumi utrum habebit locum dispositio huius consuetudinis ut
successio ab intestato pertineat ad heredes truncales? Respon
deo si posthumus est perfecte natus et non abortivus ut in l. uxo-
ri divortio, C. de posthum. hered. instit., vel ex iure, et venit
ad successionem paternam l. posthumo nato C. de bon. pos. contra
tabulas, et cum talis posthumus sit de liberis et descenden-
tibus cessat successio collateralium et ascendentium, l. fin. et au
thentica in successione C. de legit. heredib.; aut dictus pos
thumus natus non contradicit testamentum nec expresse approbabit
ut in l. filio praeterito ff. de iniusto rupto, et videtur quod ipso
iure agnatione posthumi rumpatur testamentum et succedant ve
nientes ab intestato, l. quod uxorem ff. de iniusto rupto,
§ 1a et 2a, C. de posthu. here. insti. l. 1a in fi. ff. si tabu. testam. nu.
tab., ubi DD, et aut filius praeteritus non venit contra testamentum et tunc
testamentum de iure consistit, et successio truncalis non habet locum, et truncales
non possunt allegare filii praeteritionem quia est ius tertii, l. loci
corpus § competit ff. si servit. vendic., l. cum servus C. de serv. fugi.,
aut filius intentat ius dicendi nullum vel contra tabulas, et stan
tibus filiis vel descendentibus et admissis cessat nostra consuetudo,
et idem dico in casu quo testamentum rumpitur ex causa exheredati
onis vel praeteritionis filii iam nati per supradicta
et non obstat iura in contrarium allegata quia procedunt
de iuris civilis subtilitate secus de equitate pretoria ut
notat Alex. in dicta l. posthumo nato col. 5 et 6. facit l. 20
tit. 1° part. 6a, et ibi Gregorio, et quod non rumpatur testamentum agnatione posthumi,
si ipse posthumus moriatur vivente testatore, sed tantum post mortem testa

87

Foris tenent in dicta, l, Vxoris abortu, Sinus, Bar, Bal, Angelo, Paulo, Alex, Iason, Corneus, et Albericus nemine discrepante contra gl., et ita fuit obtentum=

52 Vigesimo 6° quesiit quid si condidit statutum in quo pater et mater prete-terriunt, et extraneum instituit heredem debitus qui, si stante consuetudine truncalibus, et relictis a beo bonis truncalibus immobilibus, que penes totam hereditatem vel substantiam de functi absorberent vtrumque parentes habere possint. Recursum contra statutum, et contra heredem in eo institutum? Videt quod in bonis truncalibus ex adversa linea pater vel mater ex altero stipite, nihil petere possint, quia parentes excluduntur per coniunctos truncales, et ipsi per statutum vigore dicte consuetudinis, seu dispositionis; ergo institutus heres liberi statuti iure potiri est, enim vero in hac est videt expressa determinatio Bar, cum qua transeunt subtilentio Dd in, l, 1a § si pater ff de coniungendis cum eman, li, lius, in 2a col, in versiculo ex hoc concludo, vbi dicit quod sicauet statutum, quod mater non succe-dat filio habenti fratres carnales ex patre, et vnus filius decedat fratre preterito, et extraneo, non turpi persona instituto, num quid succedet mater? Respondet dicens, videt quod sic, quia frater non est nunc succedere, quoniam preteritus. sed contrarium dicendum allerit, nam iste frater privat successione ex facto defuncti, et actus privationis non precedit actum translationis in alterum, immo est vnus et idem. ideo sicut de facto aufferre illi, et alij tradere, et frater ille ita impedit matrem sicuti si haberet partem, vt in, l, 1a § si, ff de suis, li, et subtiliter probat per text. in, l, 1. § fi, ff de bo, li, et ideo ab intestato, non obstante de, l, si patronus ult. in prin. ff de bo, li, et finis sed nos tra versiculo. sed cum statutum inhibet, eo, plene dispositio hucedis se fecundis

ponit

ponit in proposito, quod statutis quae Bar. premittit scilicet quod pater vel
mater non succedunt habenti bona Truncalia, et iunctis ab
antiquo stipite descendentes, quibus per dictam consuetudinem
de sext. successio. Et in contrario premittit, quod parentes pariter
et coniuncti truncales sunt praeteriti in testamento filij et extraneus
habilis persona institutus, ita quod in tertio instanti facta est pro
ratio dominorum, et unico et eodem actu assignatio extraneo fit
[illegible]. Et concedit per doctrinam Bar. supra allegatam.
Sed oppositum affirmo. Primo quia exclusus taliter, qui non admittatur
ad partem nec admitti sperat, non facit alijs partem nec
impedit aliorum successionem, l. 1a § penult. ff. de bonorum
Fabiu, l. 1a § si pater ff. de coniun. cum emancipatis
liberis eius, l. pater filius ff. de inoff. testo., sed per testamentum
in quo instituitur extraneus coniuncti truncales taliter
excluduntur, quod non admittuntur, nec admitti sperant,
ideo non praestant impedimentum alijs qui possunt rumpere
testamentum dicta l. pater filius. Confirmatur hoc ex l. 2a Ubi
Bar., § si sunt [illegible] ad text. ubi dicit quod si statutum dis
ponit quod filia femina non succedat stantibus filijs intel
ligitur stantibus filijs qui succedant patri; eodem modo
statutum istud quod disponit ut pater vel mater non succedant
stantibus coniunctis truncalibus debet intelligi de stantibus
qui succedant, sed hij sunt exclusi per testamentum, ergo non obs
tant. Praeterea eo casu, quo extraneus a familia est
institutus cessat ratio statuti in favorem coniunctorum
procedentium ab stipite, qua cessante cessare debet legis
dispositio, l. quanvis § adigere ff. de iure patron. Praeterea
non est de mente istius consuetudinis excludere parentes a filio
rum successione legitima odio illorum, qui favore po
tius quam odio digni sunt, l. nam et si parentibus ff.
de inoff. testo., l. scripto ff. unde liberi, l. in testamento in fin. C. de
omnibus [illegible], l. si, C. de inst. et subst. sub cond. fac. nec di
cti statuti extendendi sunt, l. odia de regul. iur., l. non dubio C. de legi
quae mens legis dicitur sumit ex causa et ratione quae illi
similiter movere potest statuentes, l. si servus plurimus § fin. ff. de leg.

lo, Inducta nunq fuit Dluetudo hec cuiuidq publice Vtilitatis Rationem, Vt familiarij saluaset dignitas Vt ff de Ventre, inspi, l, 1a § publice cuius Vero hec Ratio cesset in extraneis ab stipite institutis, preteritos parentes de summa pietate debemus iuvare. quibq Ratione pia et equa Dlulit in obtinenda filiorq luctuosa successione Vt ex iuribq supra dictis. eodem Ratione ius in dubio pcis presumit et omnq presumtionq Dtrarijq, et quemlibet facty intellectij tollet, C de milli ttt, et de insit, et subsit, sub, condi fac, l, ff, et inl, prcibq, C denuq, et alijs. facit etiam quod iste sit casus omissus a Statuto, Remanet ergo in dispositione iuris Dmunis l, comodissime ff de liber, et posthu, in l, si cq dotem § trans grediamur ff solu ma (tri), namquod in notam dispositionq n, transfertur, prestino iure Reservat ff de vulg, l, si stipullatus in fin, et de adi mentis legatis, l, alumne § qui filio. Vltimo Dfirmat authoritate sali, in l, fratris in fin, C de inoff ttt, et Bal, in l, pater filium Col, penu, in Versiculo de nuo quero ff eo, qui Refert notata per Bar, in dicto §, si pater. sed forte Bal n, perlegit Bar, quia in eo § tenet Dtrarij. Dicit preterea Bal, hoc n, obVenire ex successorio edicto, sed a iure hordinario et principali, quia cessante Statuto pro pter exclusionem fratris Remanet sola mater, et princi palis in successione alterius filij idem Bal, in, l, fratres C, de inoff ttt, et hanc partq Verissimq puto. Videlicet q parentes preteriti in ttt filij in quo extranei a familia sunt instituti, habent sum Remedium hordinariq Dtra ttt et ad determinationq Bar supradictam Respondeo eam n, teneri per supra allegata et per notata per ipsq in dicto §, si pater et ad, l, 13 § si pater ff de assig, liber, quq, Bar, adducat pro immobili fundamento Stat singularis Responsio in l, egi secum ff de excep, Rei, iudic, scilicet q lex illa lo quit in casu, quo testator sit libere sui auferre et alij dare etq filio exheredato Vel preterito, Vt est in libera assignatione dicta l, 1a eodem et insti eo, secus est in hereditate, cuius successione parentes n, possunt priuari

per filios

per filios, l, nec et si parentibus, C, de inoffic. testo, l, scripto ff. Unde liberi, nisi lex vel consuetudo aliter disponeret = vide Acevedo in l. 1a tt. 8 lib. 5o per plures nos. et supra q. 27 in prima q. =

52 Vigesimo septimo quero. Consuevi Trunc. Cal. qui huius consuetudinis vigore ad munus tunc sint ingrati defuncto, cui succedunt, an ob eam ingratitudinem dicta successione priventur. istam questionem ponit gla. in auten. de nup. § ingratitudine colla 4a, et in auten. de n. eligen. 2o nubem. § hoc autem, et Bar. in dicto §, ingratitudine, et Bal. in l. frater, C, de inoffo testo dicunt quod non, sed Angel. in dicto §, ingratitudine tenet contrarium. Cuius doctrinam refert et sequitur Alexan. in add. ad Bal. in auten. non licet C, de lib. preter. vel exhe. et Iason in l. cum mota, C, de transac. et in dicto auten. non licet, et in autem ex ea, co. tto 3a col. cui oppitulat, quod dicit Paulo de castro in alleg. l. frater. quod pretexto fratris habet, per ex hereditatione et sufficit causam praeterire, licet non inferat. Bal. in l. frater disputat questionem istam et tenet quod frater, qui est ingratus alii fratri, non succedat ei ab intestato. Iason in l. in oren. C, de inoffo testo corrigit seipsum de eo quod dixit in l. cum mota, et Io. igneus late in Rep. aute ex causa in 22 col. inter ea ad duco ego. singularem legem, quam

53 scribentes non allegant in hac questione l. codicillis § = matris ff. de legat. 2o. Ubi sola ingratitudo non excludit fratrem a legitima hereditate fratris vel sororis. sed voluntas viri huiuscemodi testantis fidei commissum induxit. et determinationem Bal. in l. con ficiuntur in primo ff. de iure codi. Ubi colligit, quod licet testa

91

for veniens ab intestato reputetur indignus, tum ubi nullum est factum testamentum, tali succedit ab intestato. Unde quia igitur apparent auctoritates contrariae, quas concordando, ad huius ego opinionis glosarum, quibus leges partitarum non dissentiunt faciam

54 epilogum. aut namque loquimur de filiis et descendentibus, et debet causa exheredationis exprimi simul et probari, ut in authen. non, licet, et in auth. ex causa, C. de li. praet. et ex hoc, cognata determinatione Angel. supradicta, et sequaces, pro quo est lex, par. 6a tit. 7, l. 1a, aut dicimus de fratribus et tamen ex testamento turpi persona instituta, quam ab intestato excludit frater propter ingratitudinis causas tamen, quae ponunt in dicto §, ingratitudinem, secundum glossam ibi et communiter DD. quam interpretationem facit lex par. tit. 7, l. 12 in 6a par. in fi. aut sunt in remotiori gradu coniuncti, et siquidem ingratitudo intercessit ex eisdem causis, et dicemus idem, quod in fratribus argumento a fortiori, et probat dicta lex par. ta in fin. verbo, ibi por razon del parentesco, aut ob aliam minorem causam, et non, nocet ut in l. cognati ff. unde cognati, quae ad hoc notant DD. ubi supra et probat glossa in dicta, l. cognati in quantum allegat pro contraria, l. quicum maior supra de bonis libertorum

55 Vigesimo octavo quaeritur utrum successor ex huius consuetudinis dispositione transmittat ius succedendi in praedictis rebus truncalibus ad heredes sine aceptione? ad quem articulum differendum, videndum puto an hic successor in radicem suae cognationis habeat loco heredis aut legatarii

nam

neq. si heredis loco habet non, transmittit sine ad dictione, l. quo
56 niam sorori, C. de iure deli. Si autem habet locum legatarii, cedit
dies legati a morte Testatoris, quoad transmissionem, vt
in l. 1.a § cum igitur, et in § in nouissimo, C. de cad. tol. in
l. cum pater § Surdo ff. de legat. 2.o omitto nunc DD. dis
putationes ad textum Bar. et Bal. in l. quotiens, C. de here
inst. dicentibus quod institutus heres in re certa dato co
herede vniversali, quod ipse non est heres, nec legatarius, sed
est tertia species scilicet heres singularis institutus
in re certa, vt in l. ex facto ff. eo. qui institutio
in re certa partem habet de natura institutionis vni
versalis, partem de natura legati scilicet vt fiat
transmissio sine ad ditione. quod verum esse dicit
quantum ad ipsam rem certam, in qua heres est, sed
quantum ad ius accrescendi, si vniversalis heres insti-
tutus repudiat, dicunt quod non transmittat sine agni
tione. Sed cum inter heredes vniversales et successo-
res truncales non sit locus iuri accrescendi vt inferius
suo loco proponemus, nec possit successori truncali
tota hereditas accresci, sequitur successionem certarum
rerum truncalium transmitti posse absque additione
per heredem truncalem, stante alio herede vniuer-
sali de iure omnium vniuersae hereditatis. Stat ergo
in propriis terminis dicta doctrina. nam quoad istum effec-
tum transmittendi nihil refert quin sit successio
ex testamento vel ab intestato, vt notant DD. in l. 1.a C. de his
qui ante apertam, sed vt hec materia transmissionis
in hoc proposito clarius elucescat transeo ad aliam
quaestionem eiusdem et melioris Antt.o gomez variarum tomo
1. cap. 9. n.o 1. et seqq.

57 Vigessimo nono, dubitat si transmittens ille relinquit heredes extraneos a familia, vel, quod eos instituit in testamento, vel, quia ei contingunt abintestato ex alia linea proximiori vero gradu existentes, an fiet in eos transmissio? videtur pro parte affirmativa, quia huius modi bona iam sunt effecta sub eius dominio sicut de rei legate dominio dicimus a morte testatoris, l, cum pater § surdo ff de legatis 2º, l, a titio ff de furtis. precipue quoad transmissionem, l, 1ª § cum igitur C, de cadu, tollen, habet ergo locum transmissio, vt in precedenti questione dictum fuit. procul dubio namque est, prefatum taliter successorem immobilia bona, vti propria post aditionem posse vendere, vel donare, aut quovis alio titulo in extraneam transferre, vt ceteraque quae sua conferre potuisset. sed cum ad id habeatur pro agnita talis successio, sequitur quod ad eius quelibet heredem etiam extraneum a familia transmittatur. Probatur 2º ex dicte constitutionis verborum vi et natura, ibi, mas la raiz

58 torne a su raiz dictio namque mas que idem est, quod, sed, vel, autem; cum ponitur inter diversa genera, quorum vnum non fluit alteri. si interveniat diversa ratio, ponitur adversative ad factum et ad ius, secundum doctrinam, Bar in, l, hoc amplius § de hijs autem, ff de da, in fe. ait igitur dicta constitutio, el padre o la madre heredan la buena del hijo en el mueble, mas la raiz que a el hijo &c= stat ergo dicta adversativa mas inter res immobiles, et immobiles diversa ratione

intercedente

intercedente, ideo diuersificat ius et facti, vt in mobilia
Iuncalia ad Stipitem iure particulari, mobilia vero
et Reliqua ad Patrem iure vniuersali pertineant.
Item illa Dictio Raiz, est quid particulare, quia non est
apta accipere iuris incrementum, et diminutionem
in seipsa, vt per Bar et Dd in Rubri, ff solut. matri,
dixit latius Bar et Bal, in verbo dos, secus ab extra
per alluvionem, si particularis, ideo non Requirit
ad dictiones vt supra. Item verbum buelua, hoc est
52 — Redeat vel devoluat, sunt verba alliqua, vt notat
Bar in, l, Centurio ff de vulga, et pup, que inducunt
fideicommissum non indigens ad ditione quoad trans
missionem vt supra. Item in huius dispositionis dispo
sitione sub intelligitur dictio si sine liberis de
6 1o cesserit huius modi filius de cuius sucessione nunc
tractat dispositio, que dictio inducat fideicommi
ssum iuxta communes opiniones glosa et Dd in cap Rainutius
de testis et in cap 1o eod tit Lib 6o, et in, l, precibus, C, eo,
et in, l, Centurio, ff de vulgar, et pup, non obstat illud
verbum herede el Pariente mas propinco del tronco,
6 2o quia etiam verbum heredit iunctis Rei particula
ri inducit legatum vel fideicommissum, l, omne verbis C,
communia de legatis, Bar in dicta l, centurio et institutus
in Re certa, stante coherede vniuersali habet loco lega
tarij vt in l, quotiens C de here. instit, quam supra allegaui.
3o probatur hoc ex natura dispositionis hoc tuentis, que

Lex ē ut in l, de quibus ff de legibus, et ita appellat ut no
tat Abb, in c. pe. 1° de sponsalibus | de natura autem legis
61 Lucrū oferendis ē Regullariter, ut illud acquirat
etiam ignoranti et absq agnitione ff de iure fisci,
l, edicto § stat, et in, l, 1ª § cum bona eod. tit° per Bar,
ff de publi, l, Commissa. Pro contraria vero parte pri
mo facit quod licet verbum sic q dominium Rei
62 Legatæ transit in legatarium procedit secte a mor
te testatoris, et vere ab addita hereditate, ut per
DD in dicta, l, a titio et in, l, 1ª, C, Communia de
legatis. quia etiam cedit legatum a morte tes
tatoris. sed adhuc Repudiabile ut in, l, si tibi ho
mo § cum servus ff de legatis 1°, in comuniter
vero post eius aceptationem. Idem q ē in hereditate
etiam in suis et descendentibus, qui in vita parentis
sunt domini l, in suis ff de lib. et posthu, et in eos
63 transmissio fit sine aditione, l, apud hostes,
C, de suis et legi, here, cum vulgaribus autem
hereditas n, transmittitur tanquam addicta, sed
adeunda, ut in l, cum antiquioribus C, de iure
delibe, gla et DD in, l, 1ª C, de his, que ante aper,
tabu, et ius adeundi n, dicit eē in bonis, l, preter
Rerum, ff ad lege fal, ex quo sequit, q cum ta
lis transmissio n, sit iuris acquisita, sed acqui
rendi, q Requiritur actus et ministerium eius in quem
transmittitur. Igitur si illius ministerium Requirit
debet in eo Concurrere qualitas succeden
di. Sed heres extraneus n, ē de familia,

Cuius

Cuius contemplatione defert successio; ergo ei non competit
Truncalis successio, nec habet locum transmissio. 2º
64 facit, l. habitatio ff quando dies legati cedant.
Ubi dicit quod legatum relictum contemplatione
personae non transmittitur ante aditam hereditatem, l. qui
liberis § hec verba ff de vulgar. et pupillar. ubi dicit;
quod substitutio facta per verbum denotans qualitatem
affectionis substituti non egreditur personam extra
[illegible] testatoris succedentem. ex quo inferunt
DD. quod compromissum non transit in successorem digni
tatis licet sit factum sub nomine dignitatis Bar.
in dicto § hec verba Inno. et DD. in c. [illegible] de off. de
legat.; sic isto casu non debet per mediam personam
admitti extraneus in quo nomine cadit affectio
dispositionis statuti. 3º induco notata per Bar. in l.
2a § si sint sui ff ad tertul. ubi dicit quod si statutum
dicat quod filia femina non succedat stantibus filiis intel
ligitur de filiis, qui succedant patri per illud [illegible], sic
cum per hanc constitutionem parentes non succedant
in rebus truncalibus stantibus coniunctis ex illo trunco
debet intelligi si permanent et succedant alias
65 parentes non excludunt. 4º facit quod hereditas quae
transmittitur eo quod pervenit ab ascendentibus trans
mittitur in habentes eadem qualitatem, l. 1a C. de his
que ante aper. tabu., l. si quis filiis, C. de inoff. test. ubi
querella non preparata transmittitur in habentes eandem qua
litatem et non aliter. 5º transmissio est de iure speciali Bal. in l.
1a C. de cadu. tollen.; successio truncalis de iure speciali est

66 et dio spectralia circa eadem n. possunt concurrere, l. 1a, C. de dotis promissione. 6o facit, l. cum ita § in fideicommisso, l. peto § fratre ff. de legat. 2o ubi admittit proximior de fam. si nominatus a testatore vel aliter ex eadem dispositione succedens in re prohibita alienari extra familiam desunt admitti et n. facit transmissio. 7o probat ex verbis institutionis, ibi heredi la buena, sed
67 in herede requirit additio ut supra igitur. 8o addo quod nus facit in l. heres instituta, C. de inpub. et aliis substit. Bar. in l. quia poterat ff. ad Trebell. quod filius n. pt petere legitimam quae est quota bonorum nisi adeat. Nec enim ista successione licet n. sit hereditatis sed bonorum requirit additio. 9o iura concedentia seu privilegia
68 conferentia reducenda sunt in quantum possunt ad minorem lesionem iuris alterius et ut absurditas evitetur, l. 2a § marito et § si quis a principe ff. ne quid in loco publico, l. ex facto ff. de vulgar. et pupi. l. 2a et l. dotem de testamento milit. l. scire opportet § aliud ff. de excusa. tutor. sed si accipimus in usu quod talis concedendum acquirat coniuncto de familia eo iure quod principium admittat sine additione. laederent alii, quos tangit ius successionis et esset dadeem in nosum ceteris eius de linea coniuncti, qui forte sunt in eodem vel sequenti gradu contra l. quod fabore ff. de legib. decimo coniuncti his procedentes a stirpe admittuntur ex vi fideicommisso institutionis contradispositionem vivis coniunctis ex quibus privilegio

exclusis

exclusis parentibus et ceteris Iuntis et sic apparet ex data municipalis fori in Vim privilegij a Rege

69 Alfonso fuisse Iccessy rerum quod quis habet ex privilegio non transmittit in heredem extraneum, l. sordidorum de excusatione munerum lib. 10 DD in l. 2a. C. de epis et clericis = Undecimo heres in quem fit transmissio subrogat in locum primi transmittentis. Sed subrogatus debet esse eiusdem iuris et conditionis cuius erat ille in cuius locum subrogat, et talis quia principio potuerit esse, l. parabolani, C. de epis et clericis =

70 Ad fundamenta pro Maria parte aducta apparet ratio responsionis ex fundamentis huius Ill.me partis, quibus ad do Dr. Angel. 81, 82, et 83, quibus alie gregij DD se subscripserunt. denique ut ad ampliorem practicam rem deducam, distinguo aut transmittens ille mortuus est ab instato; et tunc expeditum est eadem bona stabilia ad stipitem reditura et ab extraneis herede ab instato de iure communi nulla tenus pertinere ex expressa huius consuetudinis dispositione. Aut transmittens decessit testatus. Tunc aut igno

rans eandem successionem sibi dellatam, et sibi habeatur loco heredis n, trans smitt ut, l, quoniq in prioribg, C, de inoff. testto. Nec particularis sit successor nihil ominus transmitit, quia eius heres in quem transmitere posset succederet de iure comuni extrahuius ohe reditis vinculum, sed successores de iure comuni excluduntur per parentes, l, nam et si parentibg, C, de inoff testo; ergo excludit extraneus agens de asserta transmissione. Et clarius apperiam, n, ne si primus heres licet truncalis institutus a filio inpugnat á parentibg (ut dixi supra in 1a et 8a partis) multo magis secundus heres in quem nunc desiderat fieri transmissio per autenticam multo magis, C, de sacrosa, eccle, l, equissimy ff ad textul, . n, obstat equitas cui ad hesi in supra dicta e 1a, quia hec cesat equitas, immo stat in contrarij si extraneus ex ta

72 cita transmissione excluderet parentes, aut testatrix scivit successionem truncalem sibi delatam, et de illis bonis in testo dis posuit, et videt tacite aceptare ad q transmitit, l, sin by filij § si quis item, l, si fundum 83 § sibi tus de legatis 1o, l, ratia, 16, C, de iure delibe, antto Gomez variar tom 1 cap. 9 n 1 aut eis nulla mentione fecit et mortt sine ad ditione ideo n, transmitit in preiudicium parenty de iure comuni, nec in preiudicity pro cedentium ab illo trunco proximorum 1o de fundo truncali, aquo desiderabat transmisio per predicta iura que exhibentextraney

admitti contra predilectos ad suctudine vel Statuto. Postremoquid si ille in quem transmissione petitur fieri est unus de truncalis ex illo stipite in pari gradu, in quo dico vincula concurrunt (?), iuris communis et municipalis: videtur preferri ceteris truncalis quantis sint eodem gradu, quia duplici iure fungitur autenti, cessante § de legitimis here, cum concordantibus, et quia videntur cessare fere omnia fundamenta huius ultime partis; nihil ominus teneo quod non habet locum in tali transmissio, sed equaliter cum alijs truncalis truncalibus admittatur, quia hec duo vincula habent se privative, et non acumulative; nam stantibus truncalis truncalibus ceteris penitus excludunt, ideo adhesio unius ad aliud non tribuit ius Bal. in l. 1a C. de legitimis here. et dixi supra in C... principali 1e partis = vide ad hoc notabiliter idem Gomez = Varrar. 8o tom. 1o cap. 9 = maxime n.o 43 et seqq. =

32 (?) 3o. querit si successor truncalis qui sine acceptatione decessit sit minor vtrum transmittat ad eius heredes remedium restitutionis in integrum ad acceptandum? pro parte affirmativa fuit Bar. in l. si infanti C. de iure deliber. et in l. pantonius ff. de acquir. heredi. et in l. 1a C. de restitut. milit. et in l. non solum ff. de in integrum restitut. et consil. incipient. quidam perusinus tenens quod si minor dilesexit hereditatem non additam propter mortem et hereditatem dicat ledi, quod transmittit ad heredem, ut heres ex minoris persona in integrum restitui possit adversus omissam hereditatis aditionem idem dicunt Paulo de castro, Alexan. et Iason contra Bal. et Sallicet. ibi in dicta l. si infanti, et referunt alios plures dd. sequentes eandem, op. et ipsum Bal.,

sibi contrarij in l. 1.ª § in nouissimo, C. de cadu. tollen. et in l.
2.ª C. ad or ficianum, et Alex. in additione ad Bal. ibi et In
mola in l. Venter ff de ac. here. quæ erit magna limita
tio ad conclusionem præcedentem, et sic in facto consuluit Angel. con.
sil. 83 = Ant.º gomez Varia. tom. 2.º cap.º 24 = n.º 6.º = Costa
in cap.º si pater part.e 1 V.bo habens n.º 26 cum ibi adductis =

33 Trigessimo primo sequens est deserere in ista consuetu
dinaria successione vtrum habeat locum ius accrescendi?
et primo videndum est quid iuris sit inter succedentes
in rebus immobilibus truncalibus, et alios heredes vniuer
sales de iure communi in reliquis bonis, vt si alij repudi
auerint vel alias defecerint, si alij accrescat. dico quod non,

34 quia inter personas diuersæ conditionis et rationis succedendi
non habet locum ius accrescendi in l. sed cum patrono ff
de bon. possesor. l. mulier l. filio ff de condi. et demo. sed
in his stat diuersitas in ratione succedendi et in conditione
et qualitate eorum, ideo cessat inter eos ius accrescendi,
ad quod facit quod dicit Bal. in l. 1.ª C. non petentium
partes in 5. col. vbi ait ponamus quod quidam habet bona
paduæ et perusij et commisit homicidium vel delictum, vnde
fuit lata sententia de bonis confiscandis, quam senten
tiam commune paduæ acceptauit commune perusij non acceptat,
an accrescat communi paduæ, dicit quod non, quia fiscus

35 non est proprie heres, l. quotiens ff de nouatio. in fi. et
in l. nouatio co. et aliud sunt bona vacantia;
et aliud hereditas vt ait Bar. in rubrica ff de
acqui. here. sed cum ista institutio disponat per
verbum bona scilicet quod vnus heredet immobilia alter
mobilia et sint successores bonorum et non hereditatis saltem
conuenti truncales, sequitur quod inter eos non est locus iuris accres
cendi, præterea facit quod decit Bar. in l. si a rogatis ff de adoptio.

quod si pater arrogator decessit et filio arrogato quartam Re
liquit et ei dedit substitutum in ea et pater 2° decessit natura
lis, qui dederat filio substitutus in omnibus bonis. Verum de
cessit postea filius arrogatus dicit quod substitutus ab Ro
gatore admittitur ad quartam et substitutus a patre natu
rali admittit ad omnia alia bona et aliquo eorum de
ficiente veniunt venientes ab instato. Et non accrescunt al
teri substituto, et ideo descendit quis cum duobus ttt, ut
pro parte testatus, et pro parte intestatus ex eo, quod lex ita faciat,
6 quod infert per DD ad aliam etc., quae plurimum facit in
proposito. In civitate Perusii est statutum quod in ttº inter
veniant septem testes, in civitate Florentiae est statutum quod in
ter veniant decem, modo ttum conditum est Perusii et in
civitate Florentiae obicitur sibi, quod ttum non valet, quia
non habet decem testes. Dicunt DD quod heres institutus
habet bona quae sunt Perusii, et venientes ab intesta
to, quae sunt Florentiae. Idem dicunt in l. 1 C. de
summa Trinitate et fi. cato, addunt rationem quia in
diversis hereditatibus separatis non procedit ius accres
cendi, sed in iunctis ut notat in l. pater ff de acq.
here. per Cyn. in l. pe. C. de adop. Sed cum iste diver
sae hereditates, sive successiones, et diversis Re
spectibus delatae merito cessat in eis ius accrescen
di. Nec obstat allego l. pe. ff de usufr. acc., ubi dicitur
quod quando legatum relinquitur a diversis non est locus
iuri accrescendi hic defert successio a diversis,
7 cum ex diversis legibus deferat, ergo idem ius,
Ulterius facit quia inter omnino disiunctos cessat
ius accrescendi ut per DD in l. Re coniuncti ff de legat. 3° ubi sunt

communio dispuncti, et verbis ideo sequit. n. omni tam q. inquit Bal, in, l, hac edictali in § omni in f. C. de secundis nuptis, q. si sunt plures filij, qui possunt revocare relictum uxori contra illius legis dispositionem, et unus eorum repudiat, alijs n. accrescit portio illius quia e. lucrum legale. addo etiam aliud dictum Bal, in, l, si unus in fi, C, qui tta facere
78 possunt. ubi dicit q. si filius fam, testat ad pias causas, q. admittit de iure canonico in tabulis relictis n. habeat locum ius accrescendi de n. pia causa ad piam causam, ut leget eclesie et titio fundum, et titius repudiat, ut n. accrescat eclesie, quia dispensatio ius accrescendi n. recipit. ne multi placet in quenienti quibus comprobat, et ita a firmo q. si heres ab instato repudiat, n. accrescit hereditas successori in rebus truncalibus vigore huius consuetudinis, sed habebit locum successorium edictum inter reliquos succedentes ab instato de iure comuni, ut, C, de suc, edicto= sed quid
79 e contra. si successor truncalis repudiat vel alias deficiat, si accrescunt bona illa venientibus ab instato de iure comuni. respondeo utique ad eos pertinere et hoc quidem iure n. decrescendi ut in, l, 1a § sin autem, C, de cadu, tollen, ad q. facit lex expressus in, l, de emanti patris, C, de legi, here, ibi
80 sin autem n. superstint, quia n. stantibus ab stirpite et eius linea truncis, cessat huius specialis consuetudinis dispositio, et succedit secundum ius comune. et tenet quasi eodem casu Bal, in, l, maximum vitium C, de li preti, vel ex he, inpe. col, versiculo= item quero. nunquid statim

quod

quod frater excludat sororem intelligatur de tali fratre qui succedit, puta quia renunciabit hereditati dicit q n allegat l, 2ª § si bonorum ff ad textul, et alia iura que probe faciunt et Alexan, in addi, illum et in consil, 141 in 8º volu, Bar in, l, 1º § qui habebat ff de dratis, versiculo 5º quero et in l, 2ª § q si sunt ff ad textul, Romanus in, l, apud Iulianu in 33 col, ff ad Trebel= Antº Gomez Varrarum tom 1º capº 10 asserit ee ista ma teria dita subtilis et de apicibus iuris. Villy quibis n a tingat circa statuty similem=

82 32, querit utrum inter eosdem successores ex hac dissuetudine habeat locum ius accrescendi? Ut si plures sint in eodem gradu, et unus repudiet, vl, alias deficiat, illius pars alijs iunctis frunciatibg accrescat, vl, remaneat apud venientes ab instato de iure comuni, videtur pparte negativa, q hij sunt iuncti iunctione legali, inter quos citra heredes, universales, n pcedat ius acres

83 cendi; ut in, l, sed et pculo ff de legat 2º. facit etiam q inter succedentes de iure particulari. ius accrescendi ce ssat, l, mulieri, et filio ff de condi, et demo, sed contra riaz partem veram existimo. primo pernotata per Bar, in, l, re iuncti ff de legat 3º, in 12 col, et per Bal in, l, 1ª, c, quando n, pe, par, in 8º col, ubi dicunt q ius comune, q loquitur de iure accrescendi trahit se ad statuty, q disponit de iure succedendi, et ideo si statuty preferent fratres sorori et unus ex fra tribg repudiat totum accrescit alteri fratri, et nihil sorori. ponit rationem, quia portio accrescit portioni, et accrescere e habilus, quia n pt fundare se super meram privationem

Vt notatur in l. ex facto § si, ff de vulgar. et pupi. et in l. 1a ff de ac. here. per Bar. et ideo sorori nihil habenti nil accrescat et tantum excluditur per unum fratrem sicut per plures. Ita quod ius accrescendi est eiusdem rationis, coniunctionis, et prorogationis, cuius est suum principale, vt ff de pactis dotal. in l. inter socerum § cum inter 2o facit quod dicit Bar. in l. si mihi et tibi ff de verb. ob. et in dicta l. re coniuncti quod liberi et descendentes sunt et fuerunt coniuncti in vno stipite id est in patre. et propterea habet locum ius accrescendi in emphiteosi pro se et filiis suis et descendentibus concessa. de quo per Bal. in dicta l. 1a quam non pe. empe. col. sic cum successores truncales fuerint iuncti in vno stipite tenebit inter eos locum ius accrescendi. 3o ius accrescendi habet locum
85 in mortis causa donatione, l. + Titius 41 § Stichus ff de fidei commissariis liberta. l. 1a in fine, sed iuncti truncales capiunt ob morte mihi iuncti precedit ergo inter eos accrescendi de hoc etiam per Bar. in alleg. l. si mihi et tibio. quarto nomen
86 parentela vel descendentes est vniuersale, l. pronunciatio § familie ff de verbor. signi. et per Bar. in l. tutelas ff de capitis diminutione, et ius vniuersitatis remanet in vno,
87 vnde totum genus saluat in vno, et in illud recidit, l. sicut in fi. ff quod cuiusque vniuersitatis nomine, et l. vl. quod ff de religiosis l. cum pater § si libertatis ff de legatis 2o, inducit etiam coniunctio per nomina collectiua vt si vocant sub nomine filiorum vel heredum vel libertorum vel cognatorum, vt in l. interdum in prin. ff de here. insti. l. si pater filio ff de vulgar. et pup. Bar. in l. re coniuncti in 5 col. sed coniunctus sub nomine collectiuo omni alii coniunctione prefertur Bar. in eadem l. in 10 col. hic vero sub nomine collectiuo vocantur

Scilicet

88 Scilicet, Los Parientes del tronco o Raiz. Quinto gerea que no
tant DD de iure acrescendi in feudis. Vt per Bal, in c. 10 §
et quia vidimus in 2.ª col, de his qui feudum dare possunt, quo
casu admittunt ius acrescendi inter dicti Succedentiarior Successores.
Sexto facit, l, de emancipatis in versiculo sin autem non super
89 sint § de leg, here, vbi dicat, quod si aliquis excludit per super
existentes alicuius qualitatis vel conditionis, Requirit quod
nullus superesset dicte qualitatis vel conditionis, Requirit quod
nullus superesset dicte qualitatis, nam si aliquis superest cum in
eo Remaneat Ratio dispositionis preferetur alijs facit
etiam, l, cum pater § libertis de legat, 2.º Septimo quando
90 aliqui admittuntur in Representationem alicuius stat
inter eos Talis Iunctio quod si aliqui deficiunt acrescat
alijs et ceteris preferunt, l, si duobus § si quis ex nepotibus
ff de iunctio. cum emanci, liberi eius § cum filius insti,
de iure, que admitat de fer. sed Successores Truncales ad
mitunt in Representationem sui stipitis, et in eo iungunt
et sunt vna et eadem Ratione et equitate ed omni merito
igitur alijs preferunt Bar, in dicta, l, Re iuncti col, 3.ª =
Ad fundamentum contrarij ex l, sed et proculo de legatis 2.º dat
solutio pulcra, que colliget ex ipso tex, versiculo non enim vbi
dicit quod quando aliquid legat servo plurium dominorum
91 non iunctim sed pro partibus dominorum Relictum videt, sed cum
in here ditatibus habeat locum ius accrescendi etiam absque
coniunctione quando sequeret in iuniens, vt quis decederet
pro parte testatus acrescit pars vnius domini Repudiantis
alteri aceptanti, l, si servus comunis ab extero ff de
acquirenda here, sed in legato proprietatis,
cum partes videant legate divisim

103

Ut, l, sed et proculo cessat ius accrescendi, cum nulla sit coniunctio nec inveniat premissum in conventus sicut in here ditatibus. inde est quod in dicto tex, sed et proculo, coniunctionis defectus cessare facit ius accrescendi. sed cum inter hos successores truncales adsit naturalis coniunctio et eiusdem stirpis eiusdem rationis et equitatis succedendi procedit inter eos ius accrescendi non obstante dicta, l, sed et procul, quia solutio ponit Bar in, l, si ex duobus eo titulo, etiam Bal, ibi, et dicit, quod licet textus representet diversos dominos nulla videtur esse inter eos coniunctio, ac per consequens non est inter eos ius accrescendi, ponit natura simile ut in arbore et lapide nascentibus in medio fundorum duorum dominorum, nec dicit communis quia in diviso habita relatione ad dominos qui predia possident. sic in dicta, l, sed et proculo, sicut domini sunt diversi quia tantum textus dicit esse communis iuris intellectu diversus sicut lapis et arbor, l, si arbor, ff comm, divi, l, pro regione ff de acqui, rerum, domi,. Ad fundamentum ex l, mulieri, et ibi ff de cond, et demon. respondeo quod dispositio illius tex, procedit inter personas diverse conditionis ut in, ibi est eadem met ratio succedendi in utroque ut hic, ita tenent ibi dd, Item succedens de iure speciali iure permitente secus de iure vel propter voluntatem testatoris vel, de functi contrariam habet ius accrescendi non, si contra ut in, l, contraria et in successione per contra tabulas circa legatarios, l, 3a § sed si coniuncti, l, fictum § si legata ff de lega, presta, quam differentiam ponit Bar, in repetitione, l, re coniuncti col, 4, sed successores truncales veniunt, l, permitente et secundum voluntatem legis, l, si quis cum testamentum nullum de iure codicillorum. Ideo non, obstant contraria

Secundu Jasonem in dicta l. Reconuenti n.º 172 Pu de Platea in l. 1.º C. de liberalitate impe. 1. 10. Sine here lib. 10 = Ant.º Gomes ubi supra n.º 31 et segg.

33. quero utrum ius acrescendi in ista successione transmitatur ad heredes? exemplo sicut duo successores in quibus dam rebus immobilibus truncalibus in primo gradu, unus aceptauit suam partem, et mortuus est, alter repudiauit vel decessit sine sue partis aceptatione, nunquid ista pars acrescat heredi primo aceptantis? Regula est quod ius acrescendi transmititur ad

92 heredes, ut in l. si ex pluribus ff. de suis et legiti. here. et C. de caducis tollen. § pro secundo in fine in here dita tibus, et idem est in legatis in l. hec scriptura § fi. ff. de ~~usu~~ ~~et~~ ~~demo~~ Bar in dicta l. Reconuenti in 6.ª col. unde sequitur quod sive hec successio assimilet' hereditarie successioni, sive particulari, ius acrescendi transmitit' ad heredes. cum hoc tam temperamento, ut successor in quem sit facienda transmissio dicti ius acrescendi, quod veniat ex eadem linea truncali ut dixi supra in q.e 30 huius 2.e partis, quod aliter fieri non posset ut habeat locum ius acrescendi, sed in hac opinione quandiu moratus, post mutavi propositum, ex eo quod qui semel aceptavit pro parte, videt' in totum aceptare, etiam pro parte accrescenti. l. cum hereditate ff. de acqui. here. et ibi. quam obrem cum pars acrescens veniat eodem iure, quo pars aceptata, et hereditas aceptata transmitat in quemcunque successorem, cum sit efecta unum et idem patrimonium, sequit' quod ius acrescendi transmitat' ad quem cunque pars aceptata pertineat, ius nanque acrescendi non mutat gradum, nec acquisitionis

naturam. sed fratri Petro, et utrum primo competat cui cum [illegible]
heredi ut pars totius hereditatis ut elegantter dicit Bal, in,
l, ult., C, de impub, et alij=

34, queritur Pater tres filios reliquit, et duobus fundum prelegauit, ambo aceptauerunt legatum, et unus abintestato decessit, V
93 trum pars dicti fundi ad fratrem coniunctum tantum pertineat
aut ad utrumque. Respondeo quod per aceptacionem legati cessat
ius a crescendi, l, si tibi homo § cum sextus ff de legat, 1º, l,
1ª, C, de cadu, tollen, et admitit utrumque tanquam parentes coniun
ti procedentes ab eodem trunco licet unus primo loco fuerit
nominatus, et vocatus ad fundum per Rationes tex, in, l, is
qui complures ff de legat, 3º, conuenit namque in familia ctis,
qui in prelegato non fuerunt per testatorem nominati=

94 35, queritur filia renunciauit bonis et hereditati patris, alij
vero fratres adierunt quorum unus moritur postea intestatus,
utrum soror possit succedere fratri in bonis truncalibus ab
eodem patri provenientibus. Videbatur quod non obstante repudiatione
per filiam facta generaliter ut, in, l, qui Rome,
§ duo fratres ff de verbor, obligat, contrarium tamen est verum,
quia bona paterna in fratris hereditate reperta
amplius non dicunt de hereditate patris, l, si plures
§ filio ff de vulga, et pupi, l, si, C, de inoff. test.
Ita tenet Bal, in, l, 1ª, C, de legati, here, et in, l,
mater, C, de iure, do, et in, l, 1ª ff de rerum, diuis, Al
lexan, in, l, 1ª, § veteres ff de acqui, pos, 5 et 6 col, An
gel, consil, 126 Ludovic, Rome in lectura et in consil
160, et est comunis opinio non, obstat, quod istius
constitutionis litera dicit, La Heredad de

Patrimonio, et Renuntiando bonis paternis videt Renuntiare iuri patrimoniali Truncali, quia aliud est dicere bona paterna sub voce nominis possessivi, quod est bona patris ut Bar. et moderni in Rubrica ff. novi. oper. nun. dum agitur de genitivo, et denomine possessivo, et post additionem filij iam non sunt bona paterna sed de patrimonio filij, l. fi. C. de inoff. test.; et aliud est dicere bona patrimonialia vel de patrimonio, quod est nomen verbale, et significat qualitatem ut diximus supra in q.e 6.a prime partis, ideo dicit litera la buena que el hijo de su patrimonio alcanzo, similiter distinguimus bonorum possessionem aut possessionem bonorum, l. bona ff. bonorum possessionibus =

96 36 propono alicui fore delatam successionem bonorum cuiusdam sibi iuncti tam de iure communi quam municipali, qui quidem generaliter repudiant successionem, queritur si est visus renunciare successioni de iure communi, et municipali simul, aut unicarum successionum tantum, videtur quod tantum censeatur renunciare iuri communi, et successioni ex eo delatae et non beneficio huius consuetudinis, et municipalis institutionis, per ea que dicit Bal. in l. sed et si quis § quesitum ff. si quis caucio. col. fi. ubi dicit, quod renuncians omni iuris beneficio, non videtur renunciare beneficio statuti, sed iuris communis tantum, et e contra ille qui renunciat privilegio non perdit privilegium aliis beneficijs iuris communis. Contrarium tamen existimo de iure verum per notata per Bar. et dd. in l. nec is § heres instituti ff. de acqui. here. et in l. cum heredem, C. de iure delib. ubi tradit quod si simpliciter

E facta Renunciatio, indubio videlicet quis Repudiare omne ius q habet, cui n̄ obstat supra allegata Ratio Bal, quia in hoc Casu Renunciatio n̄ presumitur facta sub appellatione iuris, precipue q statuti in suo populo dicitur ius comune, vt in, l, ius ciuile, et in, l, omnes populi, ff de iust. et iure, et idem in consuetudine, l, de quibus ff de legibus =

97 3) Sequentem propono de spolii superioribus n̄ absimili, dellata E alicui successio hereditatis sibi iunctis ab intestato sanguis proximiori tande iuri comuni quam ex truncali Consuetudine. quero poterit ne hic successor aceptare successionem truncalem et Repudiare comunem fortasis similiorum immobilibus affectus vt in l, lex que tutores, C, de administratione tuto, stabilia truncalia habere quis optaret et Repudiare Reliqua debitorum onus pertinens vt in l, si, C, de iure delibe, in prio et in §, sed et quia. Respondeo Repudiare q parte n̄ posse per, l, 13 ff de acqui. here, per Abb, in co Raimundus de test in si col, quem Refert et sequitur Alex in l, quia poterat ff ad trebel, in penultima col licet nocet illum de lege quam allegat scilicet, l, 13 si ex fundo ff de here, insti, que loquitur ex test et certe melius allegasset dictam l, prima ff de acquire, here, que indistincte loquitur, ait nanque qui totam hereditatem acquirere pt q parte eam scindendo adire n̄ pt.

Porro vt hunc articulum plenius atinga specatiorem figuram subiciam = vt Gutierr lib. 3° practicar q 80 =

98 3 Q, quero vtrum successor truncalis posit diuidere successionem aceptando vnum fundum tantum cum duo vel plures fundi

sint illi eodem iure delati ex dicta successione truncali. Vel si partem unius fundi petere possit et partem relinquere. Respondeo prehabito quod hec successio non est universalis, ut pre dixi, quia non succeditur active et passive in iura et actiones, distinguendo puto, aut namque plures fundi deferuntur ab intestato cum aliquo gravamine et non potest unus sine alio repudiari vel aceptari, l. si duobus ff de legat. 2°. Aut sine gravamine et potest unus repudiari et alter aceptari ut ibi. aut est unus et idem fundus, et non potest peti pro parte, l. neminem cod. nisi partem repudiatam pro derelicto relinquit ut in l. cum pars, iuncta glossa ff pro derelicto vel successio pertinerit ad dicti truncalis successoris heredes per l. legatarius ff de legat. 1°, que omnia colliguntur ex doctrina Alexan. Tiraquel. in l. 1a ff de acqui. here. hoc ad dicto precedentis quod supplemento, quod in re dittorum preiuditium particularis aceptatio vel repudiatio nullatenus procedere potest generaliter nec specialiter = non obstat quod agnatus potest repudiare hereditatem et aceptare feudum, quia hereditas ex successione, feudum vero ex dessione procedunt, sed bona truncalia procedunt ex successione sicut hereditas, et ideo distinguit lex inter filios et agnatos in tit. an agnatus vel filius defuncti repud. heredi, potest et feu. retinere et ibi Bal. =

99 39 Sepenumero tractatum est adhuc de bonis truncalibus in stirpis cognatione permanentibus, inter eos de iuntos redituris. que quidem si semel exierint de stirpis cognatione et descendentia, ad quem iterum in eadem genus et parentela

Reuersa fuerint. nunc querit Utrum primevam naturam et qualitatem Retineant? Videt 1º q̄ si fundus semel exi vit de familia, desinit ēē patrimonialis mutatione persone, l, et servorum in §, ff de his qui sunt sui vel alieni, Iur, C de inoff. test.º, l, si, et l, patre filium § quindecim ff de legat. 3º, l, licitatio ff de publicanis et in, l, 1ª de impo. lucra. di., lib, 10 facit etiam, l, si, C, de Remi, pignorum, et in tt.º quod iuris sit, sicut alienationem vasal, feu, Recu, et per Bal, in tt.º de feu, non ha, propriam na, feu, § 1º, et etiam si Redeat ex consolidatione, ut ē notabile dictum Io, fab, in § sicui insti, de legatis, quia censetur q̄ bo num et de per se. Puta si fundus Dessus in emphiteosim amaioribus cedat in commissum, quapter ego Redditus pri fundi cum miliorationibus, nam illud commissum et me liorationes censent q̄ novum. preterea dominium ex una causa tantū acquiritur, l, 3ª § ex pluribus ff de ac qui, pos, et per secundam causam primadesunt ēē, ideo si fundus patrimonialis alienat. in ex traneum in quem sit plene dominium translatum. Si iterum acqui rat, ē nova acquisitio et vetus intercisa, l, siquis antea, ff eo facit tex, et que ibi notat Bal, incip. an agnati vel, filij de feu, Proinde sic q̄ n. ē patrimonialis fundus, vel, cuius tempore successionis cesat qualitas, l, in delictis § hex extraneus ff de noxali, et per consequens Ratio succedendi. nisi talis fundus sic alienatus Rediret ad eundem dominum et venditorem in continenti vel, ex causa antecedenti vel ex appenditijs primi contractus ex conditione vel, pacto vel, alia causa anteriori l, ab emptione ff de pactis

Paulo et Alexan, in dicto § ex pluribus et Bar, et Paulo in, l,
in diem ff de aqua plub, arcen, et in, l, si Ius ff quibus modis
[illegible] vel, hypo, solui, quapropter in hoc casu dicem [illegible]
ego ad determinationem Joan, fabro, supra allegata, et in
premissa questione teneo, quod quantum ad procedentes ab antiquo
trunco iam semel eius modi fundus exiuit de eorum fa
100 milia per iura supra dicta. Sed recuperabit primam na
turam, quo ad procedentes, a quo no viter emptus est, l, pro
nuntiatio § familie ff de verborum significa, cui non obstat
l, cum filius § heres ff de legatis 2° ubi dicit, quod iubat pri
mordio veritatis licet per per eundem disponentem sit fa
cta nostratio, et quod infert ibi Bal, ad feudum a proge
nitore incipiens, quia illud non procedit quando
prima causa fuit penitus extincta ut esset in hoc casu
per primam puram venditionem et traditionem, ita tenet
ibi gla et Bar minus obstat, l, quesitum § illud for
tasis de legatis 3° ibi quippe, ea que talis nature sunt,
ut sequi in sua possit redigi in [illegible], ea materie potentia
iuncta numquam vires eius effugiant. quia illud proce
dexit si ex agro efficeret vinea, vel, de vinea hortus vel,
edra. sicuti si de argento vas vel, de vase massa argentea,
Idem dico ad, l, quod ita sanatus ff de l edit, edic, ubi sanitas
que recuperatur una et eadem esse videt, quia in his pri
mordia penitus non extincta durant demumque non sufficit
primam acquisitionem patrimonialem fuisse ab initio
in si durat fructus, l, si pro parte § verum ff de [illegible]
verso, saltem usque ad tempus acquisitionis, l, pater, § fratre
de legatis 2°. Idem respondeo ad consilia Alexan, 30 in 1°
volumini, et [illegible] 2° in 5° vol, et dixi in 1a
parte supra C 14 = vide, l, si a tria vestra

115

, C, de dona homb bus, Munez 4 q. de maiorat c. 19 n. 60 = Antto
Gomez in l. 40 tauri n. 34 et l. 30 n. 24 = matienzo l. 7.
tt. 7 g.a 8. lib. 5. Parladoro differ. 109 n. 6. § 2 Gutierr. lib. 3 pra
cticar. q. 77 n. 6 =

101 40 querit quid si unus de familia Truncali alij de eadem
familia vendidit fundum ut ius remaneat in eo primeva
natura et eo decedente fundus redeat ad stipitem ordi
nores? videl. q. hic l. 1a C, de imponenda lucrativa
102 descriptione lib. 10. ybi ng. q. persone dicto n. mutat nec
rei quidem status veniat immutari. ex quo infert
per dd, q. si filia, mater, vel altera, vasali nubat al
teri vasallo eiusdem domini q. ipsa succedat in feudo.
ex quo dicto persone vasali n. mutat ut in l. 2a § de
filiorum et in l. 3a, C, quando et quibus quar. pa. debe.
lib. 10, aliter nanque femine n. succedunt in feudum,
ut in tt. qui feu. dar. po. § hoc quoque notat dd. similiter
si sunt duo fratres emphiteote eiusdem rei ab eclesia
unus poterit vendere alteri fratri partem suam in re
quisita eclesia, cum persona emptoris n. variat. Ita dt
pline per Bar. in l. simili et filio ff de verborum obligat.
et in l. cum his § si unus ff de transac. Prelatus autem curat
103 bona eclesie n. alienare tamen pt suo capitulo donare, ex
quo n. transeunt extra personas illius eclesie ut in cle. si.
de rebus eclesie n. alie. namen habentibus simbolum
e facilis transitus ut in l. 1a C, non lice. ha. metra
lib. 11 et in l. si unus § pactus ff de pactis, facit gla que
pro singulari et unica notat Abb. in c. 1o ex in sinu
atione de iure pat. ex quo notat q. licet sit Theorica dd.
104 in c. 1o illud e. tt. q. ius pa. n. ponit principaliter in alium
transferre sine licentia episcopi ut procedat, nisi duo fratres essent patroni

Et unus alteri renunciavit ius suum sine licentia episcopi, quod valeat renunciatio. In contrarium tamen facit lex in l. pater filium § quindecim ff de legatis 3°, ubi prohibitus alienare extra familiam, potest vendere partem quam redemit a consorte. qui lex videtur bene facere ad istum casum quia qualitas prohibitionis de non alienando extra familiam non remanet in parte adsortro redempta de eadem familia. Probatur etiam ex litera nostre institutionis que dicit La heredad del Sr. que de su patrimonio alcanzo, nam secundum significa-
105 tionem vocabuli et iuris dispositionem idem quod hereditas patris ut in l. in quantitate patrimonii ff ad l. fal. et in l. sive generalis ff de iure dotium, per glossam debet namque intelligi, La heredad que de patrimonio alcanço, id est, que ab hereditate paterna acquisivit in dubio namque non est credendum appellatione propria et iuridica significatione, l. non aliter ff de legatis 3°, sed cum aliquis emit fundum ab alio eiusdem familie non dicitur eum acquisivisse vel ad eum pervenire a patrimonio suo, sed a se emptum vel
106 quesitum esse dicimus, cum illum suis nummis comparaverit, l. si heres ff ad l. falci. et l. si debitor ff ad Trebel. l. cum quis, C. arbitrium tutele etiam si si hereditaria pecunia comparaverit facit l. cum pater § dulcissimis ff de legatis 2°. non obstat contraria supradicta, que diversitate rationis manifestam habent, nam quamvis persona non mutetur, mutat tamen in hoc casu ratio succedendi et ideo cessat statuti ratio seu constitutionis, deinde concludo quod si quis emit fundum maiorum suorum talis fundus desinit esse truncalis respectu personarum procedentium a venditore, et habet trun-

117

calis, Respectu procedentis de cetero ab ipso emptore per l, renunciatio. § familie ff de verbor. signif. quibus ad dona tata per Bal, et Jasonem in, l, voluntas C, de fidei, co, et hoc iure utimur =

107 41, quero quid si in vita eius, de cuius successione tratatur fundus tunc catus permutatus et alio, an secundus succedat loco et qualitate primi, videtur quod sic esse dicendum 1.º per cons. ecclesie Sancte marie ut lite pendente, ubi res permutata et subrogata loco rei litigiose succedit in eius qualitatem, et in alienationis vinculum lite pendente. 2.º facit tex, in l, imperator § si cum, l, seg, ff de legatis 2.º ubi dicit quod res permutata loco alterius dicit esse hereditaria, et assumit eamdem qualitatem, ut veniat in fidei comisso, quo quis rogat res restituere, quod super erit post mortem suam. 3.º facit tex in l, si rem et pretium ff de petit. here, iuncta gl.a in l, sed et si lege § consuluit gl.a permutationis eott.º ubi sicut pretium rei hereditaria venit in petitione hereditatis, sic res permutata in eius locum. 4.º facit, l, ita constante et, l, sequenti ff de iure dotium, l, si mulier, l, cum maritus § 1.º, ff de pac, dotal, ubi si res dotalis permutat, que loco eius accipitur efficitur dotalis, nec poterit alienari sicut l.a Paulo de castro cons. 16 mantiquis dicit quod si aliquis prohibet possessiones suas alienare, ut ex eis pauperes alimententur et contingat, quod ocurrente necessitate hospitalis alienent seu permutent, quod que in priorum loco accepte fuerint non poterunt alienari. 5.º facit, l, si donate § 1.º, ff de iure do, alias si donat, inter vir et uxor, que dicit quod si sponsus

alterius anulus sponsae muneri misit et post nuptias pro suo dederit, quod erat mulieris, quia 2us anulus sub rogat loco prioris, ad id probat, l, si praedia eo tito 6o facit, l, si heredes § Titia delegatus 1o cum concordantibus de quibus glosa ibi et, l, 15 tito 2 par 6a et ibi glosa, ubi si testator legatam rem permutavit res permutata debetur legatario. ad id etiam quod dicit Fabro in § item si de dote, institutione de actio.

108 Pro contraria vero de quo est, l, Labeo § Sabinus # de verborum signific, ubi communiter doctores l, si rem et pretium # de petitione heredi; l, mater, C, de rei vendic, ubi in rebus particularibus pretium non succedit loco rei, nec una res loco alterius permutatae glosa sedet si lega # de petitione here, quod autem tunc talis successio sit quid particulare. probatur hoc illud dicit quia universale quod est aptum comprehendere dominium, vel, aumentum ex propia virtute Bar in rubri, # soluto, matri, et in, l, 1a # de edendo, sed haec successio non est huius modi cum in rebus certis et specialis qualitatis deferat et est limitatum ad quid particulare certae quantitatis vel, naturae, igitur est quid particulare Bal, in l, mater col, 3a, C, de rei vendica, sed huius modi successio est limitata in certis rebus certae qualitatis, ergo est quid particulare ibi quella haver buelva alla haver, facit, l, peculium § 1o # de pecul, l, pecunia § fi, # de verbor, signifi, =

109 Ulterius probat haec pars quia quod una res succedat loco alterius est improprium per quamdam fictionem Bal, in l, cogi, col, fin, C, de petiti, hered, Alexan, in dicta, l, si rem et pretium # de peti, heredi, Iason in § omnium actio de actio, sed ista dictudo

disponens in casu vero n, debet extendi ad casum fictu, l
fin, C de his qui ven, etat impe, precipue cesante
afectione et qualitate Rerum maiorg, l, lex que tutores,
C de administra tut, ac per consequens cessat Ratio statuti.
110 3° facit, l, si fidei iussor §, lutius ff de pignor, Vbi licet ma
Res succedat loco alterius n, succedit in hipoteca et obli
gatione n, obstante, l, cum taberna in princ eod, quia
ibi solvit contrarietas per dd. 4°, facit, l, e stipulatus
E opus et ibi Bal, in cap 1° de feudo n, ha, propi, nature,
feu, 5° facit § si vasallus de suo beneficio versiculo nec
q accepit ad° si de feudo fuerit controver, 6° facit Cn
Vechus in cap eclesiam sante marie de constitu, alias
Vt lite pendente, Vbi allegat, l, filius suus ff de condi et de
mos, § fi, l, fidei comissa ff de legatis 3°, § si item, l, n
omnis ff si certu petat l, cum in fundo § si fundus comu
nis ff de usure, do dd in, l, cum pater § hereditatem ff de
legatis 2° Bal, in, l, si quis, col, 4a C de condi, incer, Bar,
in, l, damni § si quis edes ff de damno infec, l, quibus
111 § aream ff de solutio, Vbi gla et comuniter dd = Ideo
teneo q res permutata loco alterius maiorg permu
tantis, et ita n, sedet ad cuntos de stirpe. n obstat
cap eclesiam Vt lite pendenti, quia ibi ex causa sub
Rogatio fuit autoritate Pape, et tunc subrogatus
sapit naturg eius in cuius locum subrogat,
Ita dd ibi in 2a col, maxime a ob, ad 3 textus et
4 fundamentus dico q illud e in vniversalibus
in quibus vna res succedit loco alterius vt ibi satis e
dictum ad l, ita stante vltra id, q dos e quia vniversale

Requirit q. interveniat voluntas et utilitas mu
lieris ad l. si donat. § si sponsus, dico q. ibi inter
venit partis voluntas, ita inquit Bar. in l. si ita ff.
de auro, argen. legat. ad l. partite ultra q. dico,
q. e materia penitus separata de qua tractat. et n. dicit
q. res permutata succedat loco primae, ad § item
si de dote et fabro dico, quod illa subrogatio fit circa
dotem, que e quid universale Bar. in l. 1a § hec actio
ff. si quis t.o li. esse eis fuer. Premissam conclusionem limitat
in predio minoris cum decreto vendito et alio ex eius
pretio comparato, quia ex pacto et iussu pretoris vendito
et subrogat. facit q. supra dictum e de fundo dotali,
et de l. 1a ff. de pactis c. 1o eo t.o ubi Abb. = Idem dico
de pretio licet non dum exeo sit emptum alterum predium,
112 sed stat paratum emptioni, l. 2a t.o 26, 4a parti, l. a divo
pio in fin. ff. de re iudicata l. cum pater cum filia
mea de legatis 2o, et facit, q. ista constitutio e fa
vorabilis et ius commune in suo populo, et conservatio
pecuniae retinet affectionem, ut ex supra dictis colligitur,
et l. 49 t.o 5o parti, 5a, et ita teneo quantis Bar. in d.
l. imperator § fin. de legatis 2o. Videatur dicere contra
rium, quia loquitur in diverso casu, et in tali pe
cunia cessat ratio, l. munus ff. de in litem iuram. =
Vide Guterr. lib. 3o practicar. c. 77 no 10 et sequentibus =
et c. 86, eodem libro per totam =

113 42 querit si fun dus truncalis e augmentatus vel diruptus
vel q. ad aeram vel in forma sua mutatus ab eo, de quo ante
fuerat utrum desinat esse truncalis, et ammittat primogenituram

Vl, n.º Videtur primo q̄ sic, per, l, Rep. ff quib9, mo, vsu fru, am, vbi dicit littera, si aerez vsus fructus sit legatus, et in ea edificium sit positum rem mutari, et vsum fructū extingui cōstat, similis ē, l, qui vsu fructū in prēto eott.º 2º facit tex in, l, domū in prēo ff de contrahen, emp, vbi, dicit q̄ si enī domū, quam et ego et venditor ignoraremus exhustam, n̄, tenet venditio licet area maneat. nisi am plior pars domus perma neat. pbat iste tex, q̄ per mutationem maioris par tis rei, mittit primū formā et qualitatem. et q̄ n̄

114 dicit stare res, cuius maior pars ē destructa vel con busta, q̄ probat iunta glā 1ª eiusdem, l,. 3º facit tex, in, l, iulianus § sed si quis ff ad exhiben, vbi tex, dicit nā mutata forme pp̄ie interemi substantiā rei mar cellus scribit, ad idem facit, l, seia ff de auro et argento, lega. 4º adduco tex, in, l, inter stipulantem § sacram ff de verbor obliga in versiculo sed si vtrū ad aream deposita sint, licet eadem materia restituat alia erit, cui admiculant fundamenta precedentiū ē, quib9 probat, q̄ vna res per mutata n̄, succedit loco alterius quo ad effectū huius cōsuetudinis. pro cōtraria tamen

115 parte facit, l, inter socerum § cum inter ff de pactis, do vbi dicit q̄ augmentū sapit naturā augmentati. Idem pbat tex, in, l, etiam, in fi, C, de iure, do, et in, l, si pprietati ff eo et tam p diminutione, quam augmento, ē etiam bonus tex in, l, si ex toto ff de lega tis 1º, et in, l, cum aurū in fine ff de auro et argento, lega, et in, l, cum fundus de legatis 2º et in, l, q̄ in rerum § si quis post de legatis 1º et in, l, seiā § titiane ff de fundo inst, cum aliis cōcordantibus, ex quo

in fert Bar. in l. si convenerit § si nuda ff de pignorat. actio. quod si Regnu augmentat, illud augmentu debet Regi Institutionibus Regni. de qua & et alii similibus ponit ibi Alexan, in addi, ad Bar Remissive, facit etiā l, an eadem § item corpus ff de excep Rei iudi, ubi dicit quod per identitatē corporis dicit res eadem licet aliqua adie ctio vel diminutio facta sit. probat vlterius tex in, l, servitutes, § si sublatu ff de servi, urba, predi, et, l, proponebat ff de iudiciis, ubi in fine tex, dicit, cuius Rei species eadem desistit. Rem quoque eadem esse existimari oportet, facit etiam pro diminutione tex, in, l, si grege de legat, 1° et pro augmento, l, seru filii § sua cott° et in, l, suaz de legat, 2°. ulterius facit, l, qui Res, § areā ff de sol, l, inter stipulantē § sacram de verbor, obligat. pro solutione tamen sic distinguo, aut fundus est des fructus, vel obustus etiā si vlterius ad aream, quę nō desinit esse in Rerum natura, ut dicit, l, qui Res § aream ff de solutio, et na turaliter patet, et illa area permanens Redit ad successo res fiumcales arg, l, si grege in fin, ff de legat 1°. nec obs tat, l, Repeti, ff quibus modis usus fru, ammitat, quia ibi agit de acquisitione usus fructus, secus in casu propietatis ut notat gla in, l, qui usu fructu ff de usu fru, per, l, si chorus § pe, ff de legatis 3°. nec obstat, l, si domu ff de contrahen, empti, et, l, iulianus § sed et si quis ff ad ex hi. et, l seia de auro et arg lega, et, l, inter stipulantem § sacram, verb, sed si usquam quę iura pro contraria parte adduxi, et huic definitioni obstare vident, quia in his iuribus Requirebat certa forma pro sustantia actus, quia defi

riente, desinit ee Res, nq destructa forma domus, et quamvis Iterum Reficiat, n, esset eadem domus, Vt in l, si ita § si domus ff de legat 1°, et in dicta, l, inter stipulantes, et tn, l, quotiens § fi, ff de Vsufruc, sed in isto casu huius Institutionis n, requirit certa forma fundi. sed quicumque

111) fundus sit, et quid quid Redditus stabile quod sit, ad Recipitem Redire dicendus Vel Radicem. sed area e quid Redditus stabile, ergo idem ius, facit Lex, expressus in, l, Rego § fi, ff de publiciana. Vbi dicit competere actionem Realem n, obstante augmento, Vl, diminutione Vsq ad aream, et in, l, solum, ff de Rei Vendi, sim autem statuto Vl, consuetudo disposuisset sub nomine Vl, contemplatione certe forme, Vt si dicerent, q domus Vl, alia certa Res Rediret ad Radicem. porro Re illa destructa, Vl eius forma mutata cessaret consuetudinis effectus, Vt in iuribus contrariis. Aut fundus e augmentatus, et tunc aut augmentatus pot per se subsistere, et censeri, et n, cedit Iuncato fundo, nec ad eius successorem pertinet de iure communi per tex et ibi Bal, in cap 1 § et traxio de investi de Re alie facta, ex quo infert Bal, quod si vassallus aliunde acquireret iurisdictionem in castro, quod habebat in feudum ab alio, q n, vnit iurisdictio acquisita cum feudo. quia menia castri possunt ee vnius, et iurisdictio pot ee alterius, et sunt ad invicem n, soly separabilia sed etiam separata, Vt sent Inno, in cap e dilectus de apella, et in cap ex literis de iure pa, Aut augentum n pot per se censeri et tunc tu dicat idem fundus. ex quo sequitur

118 q servitus fundo acquisita, cum eo transire debet Vt dicit ibi tex, et notat

Bald. et ista distinctione, et eius decisione facit l, si finita §, ex hoc edicto ff de damno inf., et facit in simili Ioan Andrea, quam refert et dicit Alexan, in addi, ad Bar, in, l, si convenerit § nuda, ff de pig noxa, actio, q si dicat statutum, q vendens predium tributarium non tributarium compellatur vendere vicino habenti magnum predium, quod si aliquis emit fundum tributarium vicinum suo parvo predio si postea possit compelli ad vendendum unum predium cum alio vigore dicti statuti? et tenet q non, cum unum possit ab alio separari. que quidem distinctio procedit quando augmentum contingit facto hominis, nam si per alluvionem vel a natura contingeret pertineret indistincte ad truncales successores,
120 l, fin, C, de alluvionibus § insula, et § preterea per alluvionem instit, de rerum divi, nec in hoc casu distinguo,
121 utrum incrementum sit latens vel patens, ut in, l, item si fundi § huic ff de usu fruc, quia illud procedit in usu fruc, secus est in proprietate ut ibi notat, et quia quando ipso facto provenit incrementum videtur ipsummet predium acquirere, et acquirit domino per predium, et commensura eius, ideo sapit eius naturam de incremento autem rei feudalis vel censualis, et emphiteote aliter distinguntur ut per tex, et dd in c 1° § si quis de manso de controversia investi, nec etiam oblivioni tradendum est illud, q sepe taliter statutum est in prediis militibus assignatis ut in, l, in agris ff de acqui, re do, et pro faciliori expeditione addo, que

supra dixi in c. 40, huius parti. Denique si huncalis fundus
sit accessorie adiunctus alij fundo, et non principaliter vel e
contra, nunquid admittet suis primis naturis? Res
122 pondeo iam decisum, si eius modi augmentum tale sit,
quod per se censeri possit communiter vel dicussim, attento,
quod etiam unius digiti potest esse fundus, ut notat in l,
quod in rerum et in l, si domus de legat 1o pro quo
facit bonus tex, in l, qui fundum § 1o ff de usu
cap, pro emp, quaratione in consonantia deducam tex,
in l, predijs § qui domus ff de legat 3o et l, sere,
§ tixane ff de fundo instruc et l, predia § sin
eod, et notata per Bal, in c. 1o de in vest, de re
alie, fa, § e contrario =

123 43, quero si aliquis campo possideret prędium vel domus
huncalis denuciauit vicino de damno infecto,
et missus est in possessione medium vicinus vel stipu
latus est et cautione ab ipsa suscepta moritur
ab intestato utrum ad successores huncales talis fundus
pertineat dictus cautionis vel missionis in possessionem ius,
quod de fundus habebat in edibus vicini vel ad universales
heredem de iure communi? hec est satis decidi potuisset, ex
hiis que dixi circa iura et actiones in prima et sequenti
c. huius 2e parti. sed magis in specie sic distinguo.
aut precessor iam missus fuerat in possessionem et iure
dominij vicinas edes possidebat, dum per se veraretur
ei non caueri et tunc est propia et nova acquisitio, ut in l, usu
fructu legato, ff de usu fruc, iuncta gla, et pertinet ad heredes

Vniversalem, contra quem particularis truncalis successor eodem imminente periculo, nova denuntiatione sang: pt ex persona sua, sin autem vel, nondum ipse in possessione, vel saltem ex decreto tamen vel, si sola denuntiatio vel, stipulatio precesserat, totum hoc ius est reale, vel, rei truncali adherens minime per se informatum. immo truncali predio accedere, et ideo ad successorem truncalem attinet vt in, l, vtrum cum, l, at vbi, et ibi gla et dd ff de leg, here, et tunc vniversalis heres tenetur cedere quascumque ius ex stipulatu competerent vt in, l, damni § emptor ff de damno, in fer, et in, l, cum emptor eod, et vbi que Paulo de castro et dd =

124 Guillelmus cerbantes in l. 4 tauri nº 164 — hermosilla gla 2 l. 28 tit. 5. nº. 10 tom. 2º =

44 querit si fundus truncalis est fructibus plenus aut omnino vacuus, vel, in parte quando successoribus truncalibus defertur sucessio, quid de illis censendum sit ? videtur quod debeat fieri distinctio, que fit in casu hic similiter lex de, fede, deinde in cap, con, seg, in § hiis consequenter, veluti si defunctus decedat ante martium vel, augustum, quia hec successio defertur vigore consuetudinis, sicut successio illa feudalis. verum illic est cassus particularis in feudo et sine generali ratione, vt ibi dicit Bal, ergo nec tenenda est illa distinctio in hoc cassu, nunc querit tum videtur fructus pro rata anni inter successorem truncalem vt vniversalem heredem defuncti iuxta formam, in, l, divortio ff solut matrimonio, qui tex, et eius deffinitio magis convenit iuri et rationi vt inquit, ibi Bal, videtur contrarium, quia vir, lucratur ibi fructus

125 pro rata parte anni, qua matrimonij onera sustinuit, quod onus hic abest, ergo diversus cassus, vt ibi distinguit Bar, et dd dicentes quod qui percipit fructus ratione iuris quod habet

n, Respectu alicuius oneris, eo ipso q percipit eos facit fructus
suos in Regno castellae. Vt in l. de fundo ff de usufructu et
126 incidenter dicit de fructibus prebende, idem in l. 1a de an
nona civi. lib. 11 per canonistas in c. presenti de off. iordi.
et in c. 2o de supplen. sua de Rescrip. lib 6o. nec eadem Ratione
curandum est de distinctione l. fori lib. 3o tt. de las labores
y particiones, l. 10, que distinguit inter fructus parescidos
o no parescidos. quia illic tratat de divisione iugalis
sotietatis, sed inter defunctum, et eius heredes de iure
communi et Successorem Truncalem de hoc iure speciali
127 nunquam sotietas fuit. Vlterius videtur facienda dis
tinctio de qua per tex. et dd in l. iulianus § si fructibus ff
de acquire. emp. per bar. in l. si ff de iure fisci. Vbi
128 dicit q si fructibus iam maturis ager distractus sit fru
ctus pertinent ad emptorem, si tamen ager sit locatus
pensiones pertinent ad venditorem. sed tenetur par
tem cedere emptori, vel ei dare pro rata earum, que currunt
post venditionem. Sic videtur dicendum in hoc casu. cum
successor truncalis nihilominus sit particularis
successor, sicut est emptor. Vt dixi supra per l. quo
tiens, C de here. insti. quibus quidem contrarie videtur,
meo q dicit, quando locatus est ager ad pensionem,
talis Ratio. nunquid dominus rei truncalis
sicut potuit vendere totum fundum vel eius par
tem, vel servitutem imponere vel alio quolibet
modo alienare in totum vel parte. Vel etiam eius
usumfructum vendere seu concedere in preiuditium successoris trun
calis, et eius modi alienationis pretium pertinet ad heredes vniuer
salem de iure communi. Sic locando agrum alienavit fructus

Cancer. lib. 1 cap. 13 n 52 et seq.

pro pecunia, qui fructus licet sint pars rei, dum sunt stantes, tum eorum alienatio preiudicare potuit successori truncali sicut si aliqua pars fundi alienata preiudicaret successori truncali, et eius pretium cederet heredi universali, et per consequens actio ad dictum pretium consequendum. 2º circa

pro solutione est sic distinguo aut fructus stant in agro pendentes etiam maturi, et pertinent ad successorem truncalem, quia quando solo coherent pars fundi sunt ut ff de rei

129 vendi, l, fructus pendentes. tenet ita, et quasi ita expresse spe cie, in tit.º de fructibus et interre § 1º versiculo sed pone prelatus, confirmat per, l, si pendentes ff de usu fruc et per, l, iulianus § si fructibus ff de ac empt et per, l, si, § pe ff que in frau de cre ditorum et in, l, in lege falcidia placuit ff ad, l, fal, et ibi per alexan, dicit, si sint adeo maturi ut sint proximi re collectioni, cui ne ille feram. aut fructus sunt iam collecti, et a solo separati, et tunc res mobiles sunt et ad heredem universalem pertinent ut spes ubi supra. aut debet pensio

130 pro fructibus, et sub distinguo, quia aut decessit dominus post collectos fructus a colono nondum tamen pensione soluta, et pensio pertinet ad heredem universalem, tum quia in tali casu fructus pertinent ratione iuris et domini, ut in, l, defuncta ff de usufruc, tum quia fructus separati, et pensio pro eis debita sunt res mobiles. aut tempore mortis sunt fructus pendentes vel, nondum nati, vel non ma turi. sed pensio soluta erat domino ante eius mortem, quia ex conventione soluta est in prima parte anni, et tunc fructus conversi sunt in pecuniam, et per consequens effecti res mobilis, per conventionem, ut dixi su pra, aut pensio non erat soluta, quia debebat in fine anni

81-29

Ut notat in dicta l. defuncta, et debet successori fiumcali pro fata, quia non est particularis successor omnino, sed est talis in quem transit ius coloni ut dixi supra per l. quoties, § debere, instit. et dicam infra in quantum successor fiumcalis teneat stare colono vel e contra. ideo ad eum pertinent pensiones iuxta doctrinam Bar. in l. si, ff. de iure fisci in fin. quam refert et sequitur Bal. in l. 1ª, C. de usuris et fructi lega. in 3ª col. non obstat contrarium, quod superius adduxi, ut videatur facta alienatio fructuum per pensione, et pretium pensionis est quid mobile, quia in contractu locationis dominus principaliter tenetur ad patentiam, et ex consequentia, colonus facit fructus suos, ut in l. qui merces

131 § qui fundum, et l. si in lege § colonus ff. locati: ita quod in locatione non deducitur principaliter alienatio fructuum sed incidenter, si sunt a colono percepti: et etiam si facta sit venditio fructuum futurorum ut in l. si, § si, ff.

de contrahenda emptione, quando autem dicatur venditio fructuum vel locatio ponit singulariter Bar. in l. item ferro in § quum maximos ff. de publi. et in quantum in agrum publicanus quidam. secundum dictam quam distinctionem Bar. et DDd. non videtur facta alienatio fructuum donec nascantur et colligantur a colono, nam fructibus quibus venditis venditio sortitur effectum donec nascantur fructus

132 et si nascantur, l. nec emptio ff. de contrahen. emp. semper igitur remanent et sunt pars fundi donec colligantur et pertinent ad heredem fiumcalem scilicet pro rata temporis, a quo fundus ad illum pervenit et reliquum remanet apud heredem universalem et hoc equum videtur et magis consonum rationi et concordat cum dicta l. divortio ff. soluto matri. quae similia

maxima equitate fundati, Vt dicit Bal, Vbi supra, et concor
dat cum l, Julianus ff de actio, empti, hoc ad dicto q. successor
Truncalis sit sine cessione suam partem exigere, q. n. ita
E in emptore = Vt Acevedo in l, 1 tt° 8 lib. 5 n° 20. cu Avendaño
Responso 5° n° 5 versic° ibi E dicendum de intermini, cu multis.
hermosilla: in l. 28 tt° 5° p 5ª n° 10 =

133 45, quaerit Vtrum successor in Re Truncali teneat stare colo
no Vel contra? Videtur q. n., quia successio ista E de Re par
ticulari, et particularis successor n. tenet stare colono Vel
contra, Vt in l, emptorem C locati et in l, arbores ff de Vsufruc,
et in l, Si merces § qui fundum ff locati, et in l, in hil propo
nit ff de legatis 1°. Sed contrarium Verum puto, quia Regula
illa fallit in successione ex legis dispositione, lex n. q.
nemini Vult facere iniuriam Vt DD notant et Bal, in l, filio
134 fa § si Vni quinquennium ff soluto matrimo, et in l, emptorem,
C, locati, sed successor Truncalis succedit ex dispositione consue
tudinis, quae Vim legis habent, ideo tenet observare di
cta equitate stando colono. hinc E q. cum contractus principis
135 habeat pro lege l, Cesar ff de publican, q. princeps tenet stare
colono, l, fin ff de iure fisci, infert etiam q. cum eclesia sit
Vl mixtum titulo equitatis tenet stare colono Ludovico
136 Roma in, l, si filio fam ff soluto, ma Alexan, in addi,
ad Bar in l, Cognovimus de mancipijs et colo. patrimo,
lib, 11, et quia verus particularis successor n. E hic Vt dixi
in praecedenti E quibus addo, l, Scutarij ff de militta,
tt° et notata per Cyny in, l, 2ª C, ad, l, Juliam de vi =

137 46 querit, qui teneant soluere debita creditoribus heredi
tarijs: vel, qua parte teneant successores truncales et
alij successores in ceteris rebus de iure comuni. videtur hoc esse
decisum in 1ª questione huius partis cum de actionibus activis sunt tra
138 ctatus iuncta l. cum filius § solutio ff. de legatis 2º versiculo
sicut vice mutua. verum in hac specie qualitas patri
monialis diuersi fecit factum ut ibi dixi. ideo videtur
quod solum modo teneant ad debita heredes rerum in mo
139 bilium exemplo ordinis executive, l. a divo pio § in venditio
ne ff. de re iudicata et quia sunt heredes universales
de iure comuni in quos transeunt iura et actiones activae
et passiue, l. 1ª, C. si certum petatur et per totum titulum de heredi,
etc. et qui succedunt in rebus truncalibus sunt rerum
particulariis successores, qui pro legatarijs habentur, l. quo
tiens, C. de heredi, inst. porro esalheny in respicit
139 certa bona sed universas facultates, l. fidei commissum §
tractatus ff. de iudiciis. pro contraria parte facit quod su
ccessor truncalis non est successor in re certa sicut in
tali domo vel certo fundo sub certis confinibus, sed
140 est successor rerum stabilium patrimonialium, que suc
cessio delata est sub nomine generis saltim sub al
terni, cum sub eo contineant innumeratio individuorum,
que individua pro speciebus sumunt ut legitur in §
plebiscitum inst. de iure nat. et in dicta, l. quotiens,
dicit, quod institutio facta fuit in re certa in specie assignata,
l. 1ª § si fundo ff. eodem, et sic de iure casus et hoc extito illud
obviat. preterea heres in re certa habet loco legatarij quod cohere
s est simpliciter in universo. sed si rerum sub appellatione rerum insti
tuit vel, relinquit heres ambo equaliter instituti et in universa
141 hereditate contint. et habent res assignatas iure prelegati, l. ex facto

ff. de heredi. institu. = Demum videtur quod deueta diuidatur et unusquisque heredum mobilibus vel immobilibus teneat pro rata emolumenti quod ex successione sequitur, l. hinc queritur § fin. ult. si nautem maritus
142 ff. de peculio tract. Alexan. consil. 31 q. 1ª etiam in propriis terminis nostris est, l. si certarum ff. de test. militis, l. hinc queritur ff. de peculio, l. si peculium ff. de peculio legato, l. si controversia ff. de transactionibus et iure utimur = Idem tenet Nolar. in epitome successio. c. q. 30 n. 25 post Alberico, Alexan. et Tiraquello = vel Gutierr. practicar. lib. 3º q. 92 per totum = vel Zaballos in uer. 2ª Com. q. 192 tom. 1º = quorum oppiniones non refero ob breuitatem et multitudinem questionum illorum quas videre poterit =

4) queritur, quod si bona truncalia sunt obligata vel hipotecata pro aliquo
143 debito, seu pignori tradita, quod tamen teneat heres uniuersalis lucre vel successor truncalis ad solutionem debiti teneatur generaliter faciunt per ea que superius dixi, verum huic rei videtur materies, l. si res obligata de legatis 1º que tamen sex tt.º loquitur ac id satis perpendens et verbum mente quod testatoris ibi per fidei commissum et in verbo testator et in verbo heredi queritur, nec non testatoris voluntatem sepius cognitiens vel ex distinctione persone scientia, aut ignorantia debiti, de omnibus uteremur hiis in quibus non est absimilis causa ex test.º quam ab intestato. Repetam igitur, que superioribus dicta sunt precipue est 2ª 1ª partis, et est 45 proxime, scilicet omnia cui quod fas fit alienare rem immobilem inter viuos cuiuscumque calitatis sit, = aduertendum ergo si pignoratio hipoteca siue alia impositio talis sit, que sapiat alienationem vel non. Ex quo infero, quod si res pignorata est pro equali vel maiori pretio videtur alienata sine spe luitionis, et censetur ex tra. patrimonium, cum non sit verisimile post talem pignorationem de fun. dus voluisse eam redimere, l. qui habebat cum gl. a fin. ff. de

133

ff de legat 3°, et l, legata § fin, et ibi Bar ff de supelle lega.. Pretxea super eius modi pignorationum Revocatis expresum legatis Vt dicit Bar in dicta, l, legata, multo magis tacita permisio succedendi ab initato, que ex, l, confirmat ff de iure codi, in arg.s tradi solet seu ex, l, si quis ita instituat si legitimus ff de here institue. nec n, successio hec here im mobilus patrimonialium n e omnino particularis vt in e supra proxima desinui, et vniuersalia, Vl, que simi lem habent naturam transeunt cum onere suo, Vt in, l, licet ff de dote prelegata, ex quo in fert Iason in dicta, l, si res obligata in 5a col, quod si sit patrie consuetudo, q mor tuo parochiano sacerdos parochie habere debeat illius ves tes si aliqua ex illis vestibus essent pignorate heredes de functi n tenent eas luere, hinc e q huius modi debitum pi gnoratitium Vl, spetialiter et exprese hipotecarius ad suc cesiorem truncalem atinet, pro quo facit, l, si fideicomissum § tractatum ff de iudiciis, et que ibi notat Paulo de castro, vt si debitum sit alimentorum Vl, alterius oneris, Vl tributi dictis bonis stabilibus inpositum, Vl, ex ta berna Vl, apotecha, per, l, si procuratoris § si plures ff de tribu, sin autem generalis sit hipoteca Vl, obligatio a d Vtrosq herede Vl, succesores stringit onus pro rata emo lumenti vt predixi et facit, l, cum posesor cum gla ff de censibus = Vl Gutierr vbi supra q 92 n° 12 et segq. et q in q e 177 n° 4 et 5° lib 2° practicarum.

144 48 = queritur pro qua parte atingat onus legatorum dictos sucessores truncales si forte aliquis in codicillis Vl testto sine heredis institutione iusta dispositionem legis legata re liquit, ex iis tentibus heredibus ab initato succeso ribus truncalibus, et in ceteris rebus vniuersalibus ab initato de iure communi

Distinguo aut legat certa spetiis, que ppie erat defuncti et eius rer
145 dominium transit in legatarium, l, a tertio ff de furtis, aut legat quan
titas vel, que sit alia res in genere, tunc llegatarius habet loco
creditoris, l, hereditariarum ff de actio, et obliga, l, fundum sub conditione
§ si pater de legat, 1°, l, in ratione § quod vulgo ff ad legem falci et
vbi aere alieno sic tenent ad llegata pro rata emolumenti vtrorumque
successorum nisi ab aliquo eorum spetialiter sint relicta, l, 1ª in fin,
C, omnia de legat, quia solus ille tenet ad llegata quatenus
sentit commodum ex dispositione defuncti tacita vel expressa
pro quo facit l, fin, ff de distrahend, emp, et lex et ibi Bar in, l,
2ª ff de ali, et ciba, lega, et, l, fi, de fidei comissum, § 1° ff de iudiciis,
que quidem legata si excedunt dodrantem sui hereditatis poterunt
146 defalcari, et diuidet quarta inter dictos successores pro rata.
pro quo facit equitas, que notat in, l, penales ff ad, l, fal, § fi, et
in, l, 1ª § si heres cum sequentibus ff ad Trebel et, l, quinqua
gingenta cum, l, marcellus ff ad Trebel, vbi llegata parti
cularia et fidei comissum vniuersale contribuit in ineunda
da falcidia, quibus addo doctrinam Bar in l, cum pater § cum
ex timare ff de legat, 2°, l, si filius fam, et l, 1ª § fin, ff
de legem fal = Idem videtur dicendum de funeris impensa
1. impensa funeris = per supradicta in questione antecedenti et per, l, cum ff de re
ligios, et sumpti funer. = et que dicunt: funeris impensa
vel et vendanus ad ll. Tauri in l. 30 glosa unica

Tertia pars

Quoniam posteriori loco de actionibus de hac re competentibus et eorum
147 pratica iudiciaria agere pollicitus sum et quia Gaius iureconsul
tus in, l, 1ª ff de origi, iuris ait, id perfectum esse quod ex omnibus suis partibus constet

Vlpianus etiam in l. 1ª ff de pollicitationibus suadet quod si pollicitus quis fuerit Rei publicae opus se facturum, ne moram faciat, vt vsurarum penam effictet, in quam ex diuorum imperatorum Rescripto incurrerum decitat. nec non Vulpianus idem in l. 1ª ff de pactis, nihil tam congruum fidei humanae asserit, quam ea, que placuerunt custodire, ideo diuino lumine implorato hoc mihi munus impositi per soluam =

148 Primo querit vtrum hec sucessio truncalis sit de iure ciuili aut pretorio. videtur quod sit de iure pretorio autoritate Bal. in l. fin. C. vnde legi, in 3ª col. vbi ait quod consuetudo fori est ius pretorio. ad veritatem tamen puto, quod Bal. intellexit fori consuetudinem pro stilo fori. secundum stilum quod vt definit Agnus in l. 2ª C. que sit longa consue. in 3ª col. ex quo infert Bal. in dicta l. fin. quod potestas non tenet sequi stilum episcopalis curie, quia stilus non vult generaliter, sed tantum in curia in qua viget, sed eumdem nostro iure his pano forus sumitur in latiori significato quam stilus vt dicit in 1ª partita tt° 20, l. 7, quod forus est quid diuersum ab vsu et consuetudine continens sub se vtrumque scilicet vsum et consuetudinem cum vniuersitate Rerum et causarum, et cum qualitate notorij. patet quod consuetudo fori non idem est quod stilus fori. propterea non concludit quod Bal. dicit vt sit ius pretorium ex eo quod stilus fori sit ius pretorium. immo si vniuersaliter ab omnibus euditibus et quibuscunque Rebus, personisve, in suo populo forus est serbandus erit ius ciuile sicut consuetudo est ius ciuile vt ibi dicit Bal. per l. omnes populli ff de iusti. et iure et in § constat, instit. de iure na. et in § ex non scripto. ita quod sucessio hec truncalis est de iure ciuili, et in ea competunt Remedia ciuilia, nihil ominus etiam pretoria ius namque pretorium adiubat ciuile. et successores de iure ciuili etiam ad bonorum posesiorum vocat vt in § 1° instit. de bonorum pose. et competit in hoc cassu bonorum

illa posessio, quæ ex novis legibus ut ff eo, et inst. eo § septima. inde sequitur quod Remedium Civile erit perpetuum et pretorium annale vel centum dierum a die scientiæ, ut inst. de perpet. et tempor. actio; et ff quibus hordo in bo, po, servus l, 2ª et si ius civile esset Repudiatum, superesset ius pretorium, ut in l, suum heredem, C, de iure del. Sumpta quidem Repudiatione ut notat Bar, in l, necis ff de acquir, here, et Bal, in Rub, C, qui admitti in 4ª col. ubi ponit aliam utilitatem ut lapso tempore succedendi de iure civili posset peti bonorum posessio de iure pretorio in(tra) annum vel centum dies, si fuisset ignorans successionem sibi delatam. quæ quidem ut clarius expediam subijcio sequentia =

149 Secundo quærit, quæ actio competat tunc alii successori? præmitto tria esse in iure, quæ inter se differunt, hereditatem, et ius acquirendi hereditatis, et ius petendi in iuditio, ut singulari tex distinguit Bar, in l, 2ª §1º ff. de bon, po, de 1º satis dictum est in prima et secunda q. de 2º ultra ea, quæ superioribus dicta sunt, proprius et proxime dixi in q. præcedenti. de 3º superest explicari ius agendi, et agnus in l, 2ª, C, quæ sit longa consuetudo et Bar in

150 l, de quibus ff de legi in q. qualiter consuetudo proponat in iuditio distinguendo dicit, aut consuetudo est de novo inducens, et tunc non, agetur ex consuetudine si quid aliquid formiter disponat, sed agetur ex illo iure formato a consuetudine vel statuto. unde est, quod si consuetudo inducit contractum agetur ex illo contractu, si inducit ius succedendi, agetur petitione hereditatis. si inducit dominium agetur Rei vendicatione. Aut dispo(nit) diformiter ita quod non cadit in alio quo ius formatum, a quo possit oriri actio de iure communi, et tunc agam ex lege, seu consuetudine, ut ff

dedit ex lege, l. 1a. Sed cum ista nostra consuetudo inducat ius succedendi formatum ab instato, sequitur quod competunt remedia et actiones, quae successoribus ab instato ex coniunctionis seu cognationis capite competere solent de iure communi. Scilicet interdictum quorum bonorum, quod est remedium possessorium, ut in glossa sub, eod. tit. C. et ff. et petitio hereditatis, quod est petitorium, et etiam rei vendicatio contra tertio possidentes particulare, ut in l. 2a, C. de petitio. here. et in l. bone fidei, et in l. si bone fidei § fin. ff. eo. attento quod successor truncalis non succedit in fundis truncalibus, ut in singulis vel individuis scilicet in certa domo vel certo fundo. Sed succedit universaliter in omnibus bonis stabilibus patrimonialibus vel avitis, quo casu, quia venit ut heres, et legalis successor, etiam in una re licet minima competit quorum bonorum, et petitio hereditatis contra possidentem tertio pro herede vel possessore ut in l. 1a iuncta glossa ff. quorum bonorum, et in l. regulariter, et in l. licet, ff. de pe. here. facit lex, et quod ibi notat Paulo de Castro in l. 1a C. de petitio. here. contra tamen possidentes tertio particulari competit rei vendicatio ut predixi=

151 Tertio quero an remedium possessorium l. fin. C. de edicto divi Adriani tol. aliquotiens possit successorii truncali competere? Sequitur vetus est querella inter scribentes, an remedium dictae legis finalis competere possit venientibus ab instato, et stat communis conclusio quod non, ut per Alexan. et Iasonem in dicta l. fin. aqualibet ipse non audet discedere, quia nulla lex dicit licet in se esset equissimum ut ipse ait in dicta l. fin. in 10 col. sed in tertio an agnatus vel filius defuncti in 5 col. ubi, quero, nunquid dicit, quod mores conditione, et rerum possessio que

n̄, potuerunt in tt° describi possunt ꝑ vari per teste, et in scrip
ꝑturam redigi, et eius rei missionem in possessionem peti posse,
cui accedit quod idem Bal. inquit in, l, ea lege, C, de condi. ob
causam, da, in 4ª col, vsi, ego addo aliam rationem, quia sicut
missus per pretorem pt petere se tueri in possessionem ex isto
edicto vt ff. ne vis fiat ei, et l, si quis missus ita similiter per,
l, municipalem id petierit quod dicit ee notabile. nec n̄ idem
Bal, in tt° de controversia inter mascu, et femi de bonis fi dicit
in simili casu off° iudicis posse mitti in possessionem eius modi
successorem. n̄ omittam quod notat Bar, in, l, vbi cumque § interdum
ff. de ventre inspo, mittendo, et in l, cum sine ff. de carbo, edi, quod
possum petere me ꝑnuntiari fratrem. et quod ē dare quasi possessio
fraternitatis et per consequens ꝯpetere posse possessorium et pretorium,
hic igit° poterit quis petere ꝑnunciari se consuntum truncalem, ac in
eo casu petitum ee possessorium. et petitorium. demum vt predicta
ad praticam deducant°. advertendum puto ad preludia, Bal, in
dicta, l, fin, in 2ª col, dis tinguentes, aut nemo alius tenet nec
contradicit, et quis distincto in ille presenti sic poterit applicari,
videlicet cuncto truncali defuncto, aut nemo alius tenet bo
na truncalia nec contradicit truncalli successori, et ē in optione
sua accipere et possidere illa. quia nullus interest, et ipse ex lege
municipalli factum ius sibi ficat. preterea pt petere a iudice se tueri
in possessione, quam asumpsit ex edicto ne vis fiat ei, l, si quis
missus, vt dixit Bal, in dicta, l, ea lege, C, de condi, ob, causam.
si vero vrbanus agere vellit iudicis autoritatem exigens inplorare
pt offitium iudicis, vt notat Bal, in allegato tt° de contro, inter,
mas, et femi, dando sumariam ꝑbationem de stirpitis
descendentia personarum et rerum et moribus ci
vitatis vt supra Bal, in tt° an agnatus, vel filius defuncti aut alius

87

139

tenet, et tunc agendum est interdicto quorum bonorum iudicio scilicet
possessorio, seu petitorio, petitione hereditatis, vel rei vendicatione
ut in predicti consilio dixi. Aut nemo tenet, sed municipalis successor et
iuris communis heres ab intestato concurrunt, et uterque properat ad occu
pandum de facto, et standum est his, que dicit Bal. ibi in ultimo quar
tus casus scilicet de sequestratione possessionis et fructuum, si timor
sit posse venire ad arma. et de mora fructuum sequestratione secunda
si iudici videtur ut in l. facultas de iure fisci lib. 10. Aut
ambo perveniunt ad iudicium, tunc si per alterius concessionem
potest stare de iure alterius mittetur ille in possessionem ut ibi Bal.
et communiter dd. Aut uterque negat ius alterius se se ad invicem
152 oppositores et contraditores offerentes, tunc quia ius municipale
in sua civitate est idem quod ius commune, ut in l. omnes populi
ff. de iust. et iur. et notavi supra in 2a parte in q. 24. ambo
sunt equales, et habebit inter eos tam in possessorio, quam in pe
titorio, quod de iure communi inter successores ab intestato scriptum est,
et hoc iure utimur. addo quod qui intentat simpliciter hanc
consuetudinem videtur intentare petitorium et possessorium
per et ibi notat Bal. in c. cum ecclesia de causa, po. et pro
p. Iason in l. de duobus ff. de legi. in 2a col. =

153 4o Consequenter videbatur querendum, quas exceptiones seu contraditio
nes reus vel oppositor opponere possit contra eum, qui su
cessorem truncalem se dicit? porro ex huius tractatus serie
facile opperare potuisset, per singulas questiones dis
currenti; puta si opponat contra personas, contra bona et causas,
et actiones. scilicet de ratione vel ratione consuetudinis
cessante, de quo in preludiis satis dictum. cum de
huius consuetudinis, ~~[illegible]~~ restitutionis ve causis egimus, vel quod statutum cause

ex ttt.o e, et non ab intestato, vel, quod fundus non sit paternus, nec avitus sed novus, vel, quod non procedat ab illo trunco, nec sit proximior defuncto licet alias procedat ab stirpe, nec iungant ei ex utroque latere nec sit legitimus, nec vere legitimatus, quod non civis, nec cautionem prestiterit, quod deportatus vel alias damnatus, ut iura civitatis amisserit, et sic de reliquis omnibus, que superioribus dicta sunt, extra vero republicabit acta, prout in unaquaque specie, et ultra satis disputatis est, quebrevitatis causa non repetam =

154 5.o preterea superest prescriptionis exceptio, que frequenter opponi solet, eamque dupliciter considerari in expedito est inter scribentes unam generalem, hoc est ultraniam consuetudinem vel, scilicet desuetudinem appellemus, de qua inferius, cum de probatione audire venit dicam, alteram specialem, que regularis prescriptio est, que tam ad versus possessorium, quam petitorium regullariter et legitime obstat, aiure omnium non, dissentiens, ut in, l, si, C, de edicto Divi Adriani, ti, et in ttis generalibus. his addo, que supra dixi in 1.o c.o huius ultime partis =

155 6, de articulis dicamus exitautem 1.us articulus, quod ficius est defunctus ng vivente nulla est hereditas, l, qui hereditatis, l, neminem, l, qui super statis ttt de acquirenda here. 2.us quod decessit pupillus vel mente captus, furiosus ve, aut quod sit falsum, quod exibet ttt.s, vel, alias defecerit, ita ut intestatum decessise concludat, ut insht, de here, que abintestato decessit. 3.us designabit fundi domus, seu quodlibet fadi stabile, quod defuncti relinquerit, l, si in rem ttt de rei vendi, 4.us quod bona illa immobilia addicta

141

Filij nunc defunctj a patre et avo, vel, p[at]re ex linea materna vel pa
terna aut supra pervenerunt tt hereditario vel quavis alio lucrativo.

150 = Sed Cancerius Variarum cap. 1° litt. 1° n° 21 et segg. in casu huius et similis
statuti asserit est attendendam personam cui immediate succedit pu
pillus vel alias mortuus intestatus. Vt ibi asserit, quia statutum
vocare censet proximiores ex illa parte unde bona immediate
descendunt, et tradit Paul. de castro consil. 29 et 409, et 408
Anchar. consil. 50 Alciato consil. 609 Corneo omnino videndum
consil. 309: 5um quod Reus nunc actor procedit ab eodem trunco
et stipite, a quo defunctus et bona simul processerunt, et quod stat proxi
mior defuncto solus vel cum aliis ex utroque latere numerando gra
datim superiorum personas usque ad truncum ut in l. 1ª et fin.
ff. de gradibus. 6um quod est civis eiusdem presentis civitatis et
comitatus. 7um quod in eadem civitate viget hec consuetudo, et q.
ita fuit iudicatum et observatum pluries per viginti annos et ultra,
et ita communiter practicatur et observatur et est publicum et notorium quod
et dictum ius ex non scripto inolevit, de iure nat. et in dicta l. de quibus
Perez in proemio ordinamenti ... Gutierr. 3° practicar. in
... supracitatis cum multis laudatis Cancerio in dicto cap.
1° = 8um quod Reus possidet res petitas, aut stant vacantes
post filij obitum, l. 1ª C. de alienatione iudicii mutandi
causa facta, l. 2ª C. quorum bonorum, l. fin. C. de edicto divi
Adriani tol. quando possessio vacat, ut dixi supra in 3ª c.
huius partis = 9um erit articulus de rerum valore. po
tremo fiant articuli specialiter vel generaliter lo
quentes de ceteris attinentibus seu pertinentibus ad causam, ut
res exegerit ad Rei exceptiones excludendas. ex parte
vero Rei articulabitur in tenorem actoris enervando, ut supra
in est ostensum est. nec non ab utraque parte ut iure communi in posse
ssorio et petitorio proponi solet fundando intentionem vel
exceptionem seu oppositionem iusta facti contingentiam =

157 7°, proxime dictum est deberi articulari et de iunctis, et successoris per-
sonas ab uno primo stipite simul et successive. Deinde quaerit si
testes deponunt a pluribus eiusdem civitatis praesertim vetiris
audivisse eorum parentes vel, alios consanguineos fuisse. nunquid
erit sufficiens probatio: videtur quod non, debet namque testis dis-
tinguere consanguinitatis gradus et personas ab stipite vel,
germanis, ut in articulis praedixi per cap. tua de consangui. et
affi., et in cap. de parentela 35 q. 5. Dico quod si testes sunt gra-
ves personae et bonae famae, et deponunt se ab antiquioribus et fi-
dei dignis, et omni exceptione maioribus audivisse quod tales
fuissent in tali gradu consanguinitatis coniuncti, et vidisse
eos pro talibus se habere distinguendo personas et gradus ut
tius et lateris iuxta formam cap. licet de testibus valeret eorum
testimonio et probatio. Alias dicti cap. forma omissa non probarent.
Advertis dicta famae quod in tali casu requiritur articulari et
probari, testes esse optimae opinionis ut notat Bar. in l. 1° § si
quis negat ff. quemadmodum test. aper. necessarium est etiam quod audi-
verint ipsi testes ab eisdem personis. Secus si unus audiverit
a quibusdam, alius ab aliis personis, quia viderent singulares,
nec probant,+ cap. cum dilectis de electi. et cap. licet causam de proba. l,
158 ubi carnus ff. de testibus Ioan. Andre. anto. et Dd. in dicto cap. licet, ex
quadam de testi. verum Abb. ibi sequitur Inno. fatetur hoc esse tutius,
dicit tamen sufficere quod unus testis audiverit a pluribus et alius
ab aliis pluribus a cuius dictis in hoc et in aliis notabilibus et
requisitis in hoc articulo non discedo, non immemor Bal. in l.
de quibus ff. de legi. in 14 col. vers. sed an per testes usque ad fin. ubi tra-
ctat de singularitate testium per decem praedicamenta in probando
consuetudine, quae brevitatis causa non refero. Sed ad do Alexan. in consil.
82, 1° volumine, et haec sufficiant de probatione coniunctionis perso-
narum, si qua hic desunt colligi possunt ex inferioribus, quae de
rebus antiquo stipite procedentibus statim dicam =

+ Circa hoc V. Raimon consil. 263 n° 3 et seqq. consil. 28 n° 9 et consil. 151 n° 15 = Olas. dec. 99 n° 28 = Salon de pace consil. 14 n° 51 =
159

8.º Praeterea dictum est deberi probari res truncales ab uno primo stipite
processisse simul cum personis. quero quid si fundus est ab an
tiquo et est veteri prosapia, quorum nemo quit in nec hij mos trahere
parentes. Respondeo videtur actorem in probatione defecisse, quia
sue intentionis fundamentum est probare hanc qualitatem truncalem.
quandoquidem ipsa qualitas illud est, quod facit aliquem ad
160 mitti ad id, ad quod alias non admitteretur. Ut notat Bal. in l. 1a,
C. de condi. indebiti, in 6a q. qualitas namque, que alterat sub
iectum adeo, ut transeat in aliam speciem facit diversas sub
stantias per Bar. in l. que uxori, § si tamen ff. ad l. Iuliam de
adult. et in l. unum ff. ad l. pom. de parri. nihilominus dico
quod si probatur fundum in eadem parentela ab antiquo perman
sisse presumitur truncalis, per quam presumptionem cum fama
induceretur integra probatio, ut notat Bal. in tit. de iure, in
ve. § cum autem in fin. col. quod intelligo de antiquitate,
que excedit legitimum tempus vite hominis, hoc est centum
annorum, ut per Alexan. in consil. 94 in 7º volumine, et
prout intelligit et declarat Abb. in cap. veniens el 1º de testibus,
ubi ait quod aliter esset impossibilis probatio nisi per
famam et communem opinionem facit l. si arbiter ff. de probat.
et cap. licet ex quadam de testibus et que dixi in precedenti q.
ad verum dico est pro usu et discussiones varias ad q. ex doctrina
Canarii ut supra primo q. 6a satis esse probari bona provenire
ad intestatum ex persona primo gradu coniuncta hoc est patris
vel matris et non esse necessarium esse avi et avi sicut in iure retra
ctus ex gg. Regulis. in ista successione utitur que doctrina tenet
A Vendan. i. l. 6 tau. gla 11. nº 17:
161 9.º dixi probationem requiri quod in eadem civitate hec truncalis consuetudo
vigeat ut notat Bar. in l. labeo ff. de supellecti. allega. et in l. hor
namentorum de auro et argento legat. et in l. non solet ff. de confessis.
nec namque sufficit allegare consuetudinem sive communem usum, nisi probet,
quia facti sunt ut dicit Bal. in l. 2a § sed quia veremur, C. de
iure me. callum, et in l. 1a C. de confes., et in l. de quibus in 14 col.
Requirit etiam probatio temporis decem annorum secundum communem
opinionem legistarum in l. de quibus ff. de legibus, et in § ex non scripto

in ſht de iure, na, et in, l, 1°, § que ſit longa conſuetudo per Abbatem, qui tenet comunem opinionem contra in cap. fin, de preſcriptio, molina de primo genis his pan lib, 2° cap. 6, n° 24. Aduertendum etiam puto, quod glo. comunitex dicunt tempus decem vel viginti annorum, sed Bar. in dicta, l, de quibus inquit ad rectionem illam viginti annorum super fluam fuisse, cum populus semper ſit preſens, licet aliquae personae ſint abſentes, cum quo omnes scribentes tranſeunt, ſed lex partite 2ª tit. 2° lib, 5°. adherens glo. ſicut Castro, requirit etiam decem vel viginti annos a qua dis sentire n°, licet, et non obstat obiectum Bar, quia procul dubio glo. et lex partite intelexunt quod ad viginti annos vel absentia domini populli conſuetudinem intro ducentis cuius scientia de iure comuni, et eadem lege partite requirit vel potest intelligi de conſuetudine, que partim est preſcriptio, cum respiciat ius unius partim conſuetudo, cum eadem ad omnem populum pertineat, ut exempli ficat Abb, in cap. fin, de conſuetudine, et Bar, in repe, dicte, l, de quibus, ut in hijs casibus viginti annis, sed comunitex in alijs decem sufficiant. Requi
rit etiam probatio frequentes actuum arbitrio iudicis ut sunt tales actus, qui potuerunt prouenire ad comunem notitiam vel ma
162 ioris partis Bar in, l, 1ª, § eo, in 7 col. Dum tamen ſint duo actus adminus ut idem Bar in repe, eiusdem, l, in 5ª col, et in, l, par, 2ª tit. 2° lib, 5°. et ſufficit quod ſint actus extra iudiciales Bar, in 40 col, et in repe, in vs, 1° videamus, et ideo arbitrorum sententiae conſuetudinem inducunt, licet aliqui tenuerunt contrarium de quo per rasonem ibi. Ve rum tamen cum noster hic forus et conſuetudo redacta ſit in scri ptis, et omnibus palam ſit et notoria necesse non requirit articulari et probari. Ita tenet Ioan fabro, in dicto § ex non scripto et Bar in allegata, l, de quibus sali, in, l, 1°, § que ſit longa conſuetudo Bal, in rubri, incipi, con, fen in tantum quod nec talis conſuetudo ſit necesse allegand a in libello, quia notoria est, ut puta quod primoge

nihil succedat in anglia et refert Bar idem tenentem idem Iason in l. de quibus in penult. col. notissima est igitur ubi leges loci ea fungunt succurrendo fori de Raiz a Raiz tal Tronco ut
163 vulgo dicit et hoc verum puto sed in facto ex abundanti cautela non noceat in l. [illegible] C. de testib. nunquam huius commodi articulos et probationem omnis terrae solitus sum, et obserbat communis ad vocatorum usus, et idem dicit montalbus de legibus fori Regij, quae quamvis per alias ordinamentorum leges sint approbatae tamen ex stillo cancellariae articulant et probant in causis ut ipse refert in l. fin. tit.° 6° lib. 1° fori. Si vero
164 omitteret a partibus iudex in iudicando sit hoc casu dicere plene iusta lex, ut quae de adno. tenet sic Bar in l. damni quae est 4a § hoc autem ff. de dam. infec. et in l. 3a in fin. ff. de testib. et ibi Alexan. et in consil. 39 in 3° volu. Denique poterit etiam probari per exibitionem legis municipalis, seu constitutionis, exacta copia ex dicti fori codice de archivo publico, cum autoritate concilij civitatis Bar in l. de quibus in 6° col. intitulatam consuetudinem appellant. ut per Iason in l. de quibus 44 col. non omitam, quod unus bonus doctor probat consuetudinem Bar et modernis in dicta l. de quibus = in suma aliquotiens necessaria erit probatio et vincet caussam, qui melius de consuetudine probaverit. Si in aliqua de praemissis, seu alijs, quae contingere posset in quibus ex utraque parte starent iuridica fundamenta, et ex altera parte
165 in eadem vel consimili causa probaret, ius decisium et iudicatum, neque is obtinebit per Bar in dicta l. de quibus in 6° col. ubi quando que reperitur, l. minime ff. de legibus praecipue ibi quae negotijs, ubi apparent Regiae executoriales litterae, l. fin. C. de legibus = de vertar ad id quod tetigi in huius est capitulo initio sufficiat probatio generalis usus et consuetudo in provintia vel requirat probatio particularis eiusdem loci, villae vel castri, ubi agitur. Abb. post Inno. in cap. fin. de off. archi. ait quod ad consuetudinarium dico ad concludendum consuetudinem, vel ius aliquod consuetudinarium in loco sufficere videt probatio universalis consuetudinis in totus loco

vl, locis similibus. nec non Iason in l, de quibus in 20 col, ait sufficere allegare generalem consuetudinem in Regno vl, in qua contra, cui locus ille subiectus est, sed iura, quae allegant, loquuntur de diuinis offitiis celebrandis et matrimoniis contrahendis, vl prerogatiuis dignitatibus exhibendis, quae dissimilia videntur huic casui. Vbi namque de computatione iuris vl, quasi agitur particularis consuetudo requirit, vt in cap. cum ecclesia Sutrina de causa poses, et proprietate. Propterea an vna pars ciuitatis vl, vna gens possit inducere consuetudinem varii varia

166 dixerunt, quos refert Alexan, in l, sin speciali, C, de testi, Rodericus Suarez in l, quoniam in prioribus C, de inoffi. testa. Bar in dicta l, de quibus consuetudinem induci posset ab his, quos ipse dixit in l, omnes populli ff de iustitia et iure. posse statuta condere, hoc est ab habente iuris dictionem cuius dictum satis impugnat per Bal, vt refert ibi

÷ Iason, et eorum contraditionem disputauerunt Bar et Bal, in suo statutum, cuius definitio est, et communis doctorum conclusio, quod quilibet populus potest statuta condere et consuetudinem in

167 troducere, dummodo non excedant suae iuris dictionis, et sit sine extranei preiuditio fabro in § ex non scripto instit, de iure, natu, Ioan Andrea in additio ad specul, in § compendiose tit de instrue, edit.

168 10, queritur super actus contrarios decem vl, viginti annorum sit iudicatum diuersum vl contrarium vt in § ec instit de iure, natu, l, nemo alieno § temporali ff de regulis iur, l, de quibus § fin, ff de legi, et notat in l, 2a C, quae sit longa consue, an requirat superioris scientia, et consensus in reuocatione veteris consuetudinis de quo variatum fuit inter Bar et Bal, et doctores in l, omnium, C, de testis, et Bar dicit, quod non requirat superioris autoritas in reuocatione, et videt doctrina vera esse quando contrarium fuerit permissa et non formalis, vt in hoc casu, vl, quando regres...

sit adius comune vt notat Abb, in c. cum accessissent de constitu, col. 2ª precipue in consuetudine foranea, que notoria ee solet vt supra presumitur nam vtroque casu principis scientia Bal, in, l, 2ª, C, que sit longa consue, in fin,

11 quero actor, qui primum locum in truncali successionis tenebat. iuramentum detulit reo, reus vero actoris positionem negabit, numquid iuramentum obstabit sequenti in gradu ex persona sua petenti? videt quod non quia n. habet causam ab eodem deferente, nec ex illius facto ius descendit in eum, sed ex ipsius rei natura, vt patet ex constitutionis littera ibi
159 mas la raiz buelva a la raiz y herede el pariente mas propinco, facit in simili quod notat Bar et DD in, l, eum qui § si liberatus ff de iure iurando. item facit paria ee n. ee aliquem, aut exclusum ee a successione, vt sit locus sequenti etiam ob sententiam, vt in, l, pater filium ff de inoffo. testo. notat. nec n. adduco, l, recusari ff de acqui, here vbi dicit quod etiam re, vl, alio quouis in ditio repudiat hereditas, si ergo delatione predicta repudiatio inducit habebit locum successorium edictum vt in parte 2ª c. 24 dixi preterea videt lex expressus in l, eum qui § si petenti ff de publiciana. pro contraria
160 parte videtur, quia postquam existens in priori gradu petendo rem truncalem acceptavit successionem, cessat de incipi successorium edictum vt in, l, fin, ff de successorio edicto, facit 2º, l, si a patre, C, de successorio edicto, vbi inter frans veriales petita a primo bonorum possessione. secundus n. admitti ex iure suo, nisi ex successione vl, frans millo ne primi, quo casu obstat iuramentum etiam successori vt in, l, ng et postea § fi, ff de iure iurando. nihilominus senior successor est

libere alienare inter vivos, et ultima voluntate fundum Emphyteu
calem quem ex successione Emphyteuticali acquisivit, ut dixi su
pra in 2a Conclusione primae partis principalis, ideo poterit tran
sigere, iuramentum deferre, et sententiam contra se ferre prae
iudicans sibi et ceteris, ut in l. 2a ff de iure iurando, item
iuramentum habet vim solutionis, ut in l. ius iurandum etiam
ff eo, et hanc partem veram existimo, dum tamen iuratum
sit super re vel causa, non autem quando super personam
sanctam, ut si iurat fundum, de quo agitur, non esse patrimonialem
vel Emphyteuticalem. quia tale iuramentum delatum a primo suc
161 cessore obstat sequentibus eiusdem Emphyteusis, sin autem iurat
actoris personae non esse dicti Emphyteotae tunc non obstet sequenti,
qui probavit ab illo stipite descendentiam, ut in l. duobus
reis §2° ff de iure iurando, ad quod facit quod notatur
in l. sed et si possessori et in l. si duo patroni in principio et
in § si quis iuraverit eodem titulo, de iuramento fortiter vel in
fortiter facto. facit etiam quod notatur in l. si inter
me et te, et l. ex sextante § latinus ff de excep. rei
iudi. non obstant quae dicunt DD in allegata l. eum qui
§ si libertus ff de iure iurando, quia loquitur in assignatione
liberti vel in feudo, in quibus primus successor non potest alienare
in praeiudicium sequentium, quod secus est hic ut praedixi; nec
obstat tex. in l. eum qui, § si petenti ff de publiciana,
nam in materia publicianae actionis praesumitur actorem non
esse verum dominum, ideo non nocet domino. ad cetera contraria
responsio patet ex praedictis =

162 12 quaerit numquid instantia iudicij pendentis super fundo inter
defunctum, et possessorem fundi Emphyteuticalis, vel e contra transeat active
et passive in successorem Emphyteuticum. videtur quod non, sed in heredes universales.
qui teneat cedere successori Emphyteuticali, ut in autentica nunc si heres

C, de litigiosis. Contrarium teneo, quia successor hic est legalis successor ex dispositione dictae consuetudinis, et inter successorem legalem, et particularem successorem est statu differentia, vt notat in l, si filio § si iure ff soluto matrimonio, per Bal, in, l, 1a § cum stipulatus ff de Rei, vxo, ac et in, l, 1a, § si pendente app, in q interv, maxime quia truncalis successor non est omnino particularis, cum in eo transeant iura et actiones passiue, facit quia instantia transit ad eum, qui est

163 quasi heres non habens iudicem specialem, l, si constante § fin, ff soluto matrimonio, nec non transit etiam instantiam in eum, cui adicitur bona, qui est heres anormalis, et in filius succedens per autentica bona damnatorum, similiter in successorem singularem ex necessitate, Bar in, l, in iudicio ff fami, hercis. Postremo quia instantia super re non transmissibili ad heredem vniuersalem non transit in eum sed in successorem eiusdem rei. Alexan in ad di, ad Bar in, l, si eius ff de fidei iu per l, singularem, in, l, si operarum ff de ope lib. Sed bona truncalia non sunt transmissibilia in heredem vniuersalem ab intestato, igitur nec instantia facit tex, et quae notant ibi DD praecipue Paulo decastro in, l, iam ex contractibus ff de iudiciis et Alexa, Remissiue in, l, 1a ff ad trebell

164 13 an in successorem truncalem exequi possit vltra vires hereditarias per creditores et legatarios, quatenus premissi in vltima penultima et antepenultima est pars supra, nec ipse truncalis nec vniuersalis successor confecerunt inventarium etc. Teneo quod non, per notata per Bar in Rubri, ff de acqui, here dicentis quod successor bonorum non teneatur facere inventarium

idem Bal, in, l, si in fan ti, C, de iure delibe, et qui a presumptione
iuris et de iure cessat suspitio de ocultatione bonorum Trun
caliu, quæ de se patet ut remissiue et ex proposito dicit Alexan,
et moderni in, l, fin § et si præfatam, C, de iure delibe, adeo
q successor truncalis si libet edendo bonis truncalibus liberat

165= Ita quod iudex arbiter teneat iudicare secundum hanc con
suetudinem statutum legem vel municipalem et est presens tractatus
Bal, in, l, illa institutio in fin, ff de heredibus instituendis.
Alexan, in, l, post dotem ff soluto matrimonio nº 27 et ibi
Iason nº 101 et in, l, iustitia ff de iustitia et iure Menochio
de arbitrarijs lib, 1º que 97 vbi dicit deberi obseruare statutum
a iudice habenti arbitrio et in tractatu de recuperanda pose
sione remedio, nº 358 et seqq Iuº garcia de nobilitate gla 1ª
§ 1º nº 63, cum, l, 6 tº 3º partª 1ª vbi Gregorio lopez allegat
late circa consuetudinem vsitatam vide Parladoro diffe
rencia 43 nº 15 et Cancerium cap 21 tom, 1º variar et in
expreso Acebedo in, l, 4, tº 21, lib, 4, nº 27 et 28 vbi lau
dat Bernar, Diaz regula 102, Burgos de paz in, l, 1ª
Tauri nº 436 cum seqq

B

Bannitus an succedat in bonis truncalib = 46 = 91 = segg

Bona truncalia patrimonialia. Vt abita que dicantur = 76 = 32 =

Bona radicta que sint = 57 = 1 = 2 =

Bona data in dotem tali stimatione que faciat emptionem amittunt qualitatem truncalem = 67 = 16 = et segg vbi distinguit =

Bona paterna in fratris hereditate inventa = amplius non dicuntur de hereditate patris = 109 = 95 =

Bonorum stimatio non est locus in successione truncali = 30 = 65 = 66 =

Bona exeuns de familia: rediens que ad eam - an sint de trunco = 113 = 99 = 100 =

C

Captibus succedit in bonis truncal. = 49 = 96 =

Cassus omissus a decisione remanet sub dispositione iuris = 3 = 9 =

Caucio facta in faborem fundi truncali: heredi pertinet = 125 = 123. Vbi distinguit =

Clausula in fine posita refertur ad omnia precedentia = 21 = 56 =

Cessante causa cessat effectus vl. dispositio = 28 = 64 =

Clerici comprehenduntur in statutis laicorum inquantum non sunt contra canones vl. ius canonicum = 32 = 70 = lim fa = 71 = et 72 =

Census g set truncalis ex bonis fol 61 nº 9 –

Conditio si sine liberis decesserit. inducit fidei commissum = 94 = 60 =

Con

In Dexrerum et Sententiarum huius opperis = prior numerus pagina dat secundus demonstrat (numerisse): locus, Centus = circa materiam successionis truncalis bonorum et traditum = instante et foro Beatiz locorumque suorum de bonis = secundum quod intelligere potest =

- aceptare videtur qui disponit de bonis intestatum = 99 = 71 =
- aceptatio que requiratur ad transmitendam hereditatem? 91 = 55 =
- quid si minor moriatur sine aceptatione = 100 = 72 = restituitur minori iui =
- acrecendi ius non est locus inter personas diversae conditionis = 101 = 74 = et segg =
- quid in pia causa = n° 78 iui =
- quid si successor truncalis repudiat = n° 79 =
- quid si non supersunt conuinctos truncales = n° 80 =
- quid inter successores eiudem gradus = n° 82 =
- quid de iure speciali = n° 83 = 84 =
- acrecendi ius in quibus casibus habeat locum = n° 82 et segg
- actione qua succedatur in trunco = 136 = 149 =
- actionem habens ad rem rem ipsam habere videtur 58 = 3 =
- actio personalis sequitur personam = realem, rem = 59 = 4
- actio per pactum de retro vendendo competens rei immouili ad quem pertinet = 62 = 12 = 13 =
- actio ad distractionem rei immouili ad quem pertinet iui videbis exemplo =
- actio alternatiba ad fundum vel equum quid sit et radicitus 60 = 6 =
- actio in faborem fundi: ad fundum pertinet 125 = 123 =
- additio requiritur in herede ad transmitendum = 97 = 67 =
- non requirit a patre filio in fanti viuenti de cuius hereditate tractatur = 81 = 41 =
- adoptiui filij, et arrogati non succedunt in trunco 46 = 89
- admissus ad successionem ob prelationem tacite boluntatis testatoris vel legis, succedere dicitur: ab intestato = vel = 80 = 37 =
- alienatio rei prohibita stenditur in infinitum = 19 = 50 =
- alimentandi onus comprehendit bona truncalia = 45 = 88 =
- anima intellectiba in quo tempore corpori unatur = 12 = 35 =
- anima est pars formalis hominis, sine qua non viuit = iui =
- arbiter iudex tenetur iudicare secundum legem municipalem in materia truncali = 150 = 165 =
- articuli necessarij ad materiam truncalem = 140 = 155 =
- augmentatio vel diminutio rei truncalis pertinet ad heredem truncalem = 120 = 113 = et segg ad = 22 =
- argumentum a contrario sensu valet tam in lege quam in statuto = 54 = 108 = non semper valet = 15 = 41 = a simili in materia consuetudinis procedit in simili materia = 43 = 85 =

B.

Bannitus an succedat in bonis truncalib = 46 = 92 = segg =

Bona truncallia patrimonialia vl. abita que dicantur = 76 = 32 =

Bona radicia que sint = 57 = 1 = 2 =

Bona data in dotem tali stimatione que faciat emptionem an sint qualitatem truncalem = 67 = 16 = et segg ubi distinguit =

Bona paterna in fratris hereditate inventa an plus non dicatur de hereditate patris = 109 = 95 =

Bonorum stimatio non è locus in success.e truncali = 30 = 65 = 66 =

Bona exiens de familia redeus que ad eam an sint de trunco = 113 = 99 = 100 =

C

Captibus succedit in bonis truncalli = 49 = 96 =

Casus omissus a decisi remanet sub dispositione iuris = 3 = 9 =

Caucio facta in faborem fundi truncali: heredi pertinet = 125 = 123 = ubi distinguit

clausula in fine posita refertur ad omnia precedentia = 21 = 56 =

cessante causa cessat effectus vl. dispositio = 28 = 64 =

clerici comprehendunt. in statutis laicorum inquantum non sunt contra canones vl. ius canonicum = 32 = 70 = limita = 71 = et 72 =

Census q.sit truncallis ex bonis fol. 61 n° 9.

Conditio si sine liberis decesserit. inducit fidei commissum 94 = 60 =

conviancti truncales sint interse ad imbicem substituti = 55 = 109 =

Coniux inops superstes habet 4a etiam truncallis bonorum = 56 = 111 =

Collonus facit fructus suos = 129 = 135 =

consuetudo maiorum vim habet quam statuti = 8 = 17 = = 47 = stricti iuris. è et non debet stendi ad casum similem = = 18 = 49 = 90 = qualiter proponat. in iuditio = 136 = 15 pro bari debet = 143 = 161 = quid actibus probet. 144 = 162 = q una pars civitatis. vl. una familia potest inducere consuetudinem = 146 = 166 = quomodo rebo cet. = ivdem 168 =

Contractus principis pro lege habet = 130 = 135 =

BIBLIOTECA NACIONAL

Decisio curie et authoritas rei iudicate: exempli gratia e = 145 = 165 =

Devita defuncti solvunt. omnium bonorum = 131 = 131 = et 138 = 139 = 142 = vbi prowtaque e inter heredes trunci et bonorum comunium heres =

Devoluto acquisitorum in primo monio ad liberos eiusdem monij: inteligit ab intestato = 9 = 28 =

Dispensatio generalis n. stenditur ad casus provenientes iure spetiali = 42 = 81 =

Dispositum in uno correlatiborum cencet. dispositum in alliis = 6 = 20 =

Dispositio: circa res afecit clericos vl. personas privilegiatas = 32 = 70 in medio = legalis n. comprehendit bastardos filios = 39 = 78 = potius considerat. personalis quam realis = 50 = 99 =

Donare pot Epus: capitulo Bona qua n. pot allienare = 115 = 103 =

Dos data filio q pot a patre grabari = 68 = 18 = et 199 vbi distinguit. =

Duo spetialiter n. posunt concurrere circa idem = 42 = 81 et fol = 97 = 66 =

Eclesia e ultrix iniuriis = 130 = 136 =

electio transit ad heredes in actionibus alternatibus = 60 = 7 =

Semel transmissa in heredem = transmissa videtur in eius successores = n.º 8 =

emphiteuotica res q, vt truncalis. teneat. = 69 = 21 =

emptum a se dicit quod ex proprijs numeris comparat. = 116 = = 106 =

es allienum n. respicit Bona particularia; sed universas facultates = 131 = 139 =

exeredatio hominis: n. stendit. ad preteritis de quo n. es facta mentio = 2 = 5 =

exeredare e excludere ab hereditate = ivi = 6 =

exeredatio n. dat. nisi nominatim fat. = ivi =

ab uno gradu facta n. stendit ad allios gradus = ibi = 7 =

exceptiones quas vti pot contra successores truncalles = 139 = 153 = 154 =

exequi n. potest heres trunci vltra vires hereditaris = 149 = 164 = nec tenet facere inventarium =

F

G

frater n̄ dicit. de familia fratris: nam quilibet frater constituit propriā lineā = 13 = 37 =

frater succedit in feudo et ceteri agnati usque ad septimū gradum = 13 = 38 =

fratres ex uno latere coniuncti n̄ admittunt. cum fratribus ex utroque latere in success. trunci = 58 = 59 = 88 = in success. bonorum n̄ vel ivi =

fillius testando q̄ pot. disponere de bonis truncal. contra voluntatem patris = 20 = 51 = fil. fratris q̄ admittat. cū patruo vel avunculo in success. trunci = 25 = 61 ex damnabili coitu excludit. ab omni beneficio = 39 = 77 = legitimatus per subsequens matrim. quasi legitimus ē = 41 = 80 = 83 = 84 = naturales succedit n̄ stantibus legitimis = 40 = 79 = naturales sunt de domo et casato = ivi = sunt de sanguine et familia ivi =

filius ē persona immediata patris = ivi =

filia renuncians hereditatē patris pot. succedere fratrem = 109 = 94 = et 95 =

funeris impensa solvunt. de omnibus bonis = 134 = 146

fundus paternus; avitus vel de novo acquisitus. quis dicat. 13 = 38 et segq = vedi hi vitus: ad truncum pertinet = 66 = 14 =

fructus rei truncali ad quē pertinet ē = 126 = 124 =

fructus rei inter coniuges = ivi = 125 = fructus prebende ivi n.° 126 = et segq = fructus rei vendite = n.° 128 =

fructus pendentes pars rei sunt = 128 = 129 =

H

I

83

- hereditas, vbi: 116 = 109 =
- heres vbi = de vniversali intelligit = 71 = 23 = et fol. 75 = 30 =
- heres anor malis quid = 71 = 25 =
- heres in recerta pro legatario habet. = 131 = 140 = 141
- heres vniversalis teneat. iure grabamina rei truncalli = 132 = 143 =
- homo non dicit. qui est in utero = 12 = 35 = maxime in statutis = 36 =
- hordo scripturae atendi debet = 16 = 43 = 46 =

- incrementum fundi latens vel patens cui acquirat. 124 = 121 =
- illatio non fit asequarata = 1 = 3 =
- indefinita equipollent vniversali = 4 = 13 =
- ingratitudo pribat a here de tate = 90 = 52 = limita = 53 = inter fratres = distinguit = 54 =
- instantia cepta cum defuncto circa res truncales transeat ad heredes et vl. = 148 = 162 = et segg =
- transit ad quasi heredem non habens iudicem speciale = 149 = 163 =
- ius pot inducere fictionem. homo, non = 67 = 17 = canonicum in defectum canonis recurrit ad ius civile = 32 = 70 in medio = ius unius regulare et alterius uti pot 81 = 42 = patronatus fit de trunco = 74 = 29 = et pot in alium transferri sine licencia epi = 115 = 104 = ius particulare restringit ad minorem lesionem = 97 = 68 = universitatis remanet in uno ex ius universitatis = 105 = 87 = municipale in civitate qua viget ibi est ius commune = 139 = 152 =
- ius acrecendi in quibus casibus habeat locum = 100 = 72 et segg = cessat per aceptationem legati = 109 = 93 =
- transmittit ad heredem = 108 = 92 =
- iura sanguinis non transeunt in monasterium = 35 = 74 = 75 =
- iuramentum primi successori non preiudicat segg = 147 = 159 = et segg =
- iudex suplet quod non alegat a partibus = 145 = 164 =
- arbiter vel arbiter =

L

Legatarius habet ꝑ creditore = 134 = 145 =

Legatu transit in legatariu a morte testatoris = 93 = 57 = 62 = negat = 64 = de re immobili facta fecundi prohibito acquirere ex forma statuti; valet ratione ꝑ culpa acquirentis prohibitio fiat = 29 = 65 =

Legata solvunt ꝑ rata bonorum = 134 = 146 = distingue 145 = vl 144 =

Lex nemini vult facere iniuriā = 130 = 134 = debet ee communis = 32 = 70 = confert lucrum etiam ignoranti = 95 = 61 = dicit ꝗ ex mente ipsius colligit = 5 = 17 =

Legitima n̄ potest gravari filio = 82 = nº 45 =

Legitimatio ē privilegium = 42 = 82 = in = nº =

Loquendi usus communis ins(pici)t: 16 = 43 =

Locatio perpetua transit in heredem univ(er)salē = 71 = 24 =

M

Mater, si in medio ē exclusa, morte vl repudiatione n̄ admittunt venientes ab intestato: quia instat tacita pupillaris substitutio = 70 = 38 = vl =

Monasteriū ꝗ succedat in bonis, tunc ca lib 9 = 39 = = 73 = 75 = succedit loco filij: vn =

Minor moriens sine acceptatione ꝗ transmittat ad heredes per restitutionē = 100 = 72 =

Mulier dicit domina domus = 37 = 76 =

Mutatione personæ res mutatur = 115 = 102 =

Natus intra decz menses admitt. ad legitimam hereditatem = 12 = 35 =

Naturali filius = habet duas uncias in patris bonis = 45 = 88 =

Nobili quis dicat vl fidalgo = 76 = 33 =

Nobilitas q transeat cu truncalib9 = 76 = 33 =

— 0 —

Pater dabus sunt diversi = Vbum patris n extenditur ad avum = 1 = 1 = 2 = Contra = 6 = 19 =

Pater n pot impugnare test filij disponentis de truncalib9 etiq si legitima integra n relinquat = 22 = 57 =

Pater prefert in bonis ab ipso provenientib9 = 10 = 33 =

Succedit in bonis quib9 filius n acceptat hereditas = 50 = 97 = et 105 = n dat querella test a filia omissa = 31 = 100 = et seqq

Pater n pot exheredari in testam filij etiq si disponat in favorem coniunctoris truncallis = et habet querellam contra test vl utraque = 87 = 51 = excludit substitutis contemplatione patris = 52 = 103 =

Pars rei truncalis empta a coherede n e truncalis = 116 = 101 = et seqq ad 106 =

Patrimoniu idem e qd hereditas = 59 = 5 =

Pactu de n succedendo iuramento confirmatu intelligit ab intestato = 9 = 31 =

Pecunia de re inmobili retracta intra novem dies a lege prescriptos ad quos heredes pertineat = 61 = 10 =

Pecunia preparata ad emptione prediorum res mobilis efficit 62 = 11 =

Pensiones q sint im mobilia = 61 = 9 =

Perseverantia requirit in factis 28 = 64 =

Perfectio rei e constare de omnib9 suis partib9 = = 134 = 147 =

Pretiu n succedit loco rei = 118 = 108 = et fol = 120 = 112 =

Preteritio militis n habet pro exheredatione = 4 = 15 =

Potentia hordinata, et pxima actui, presumitur inesse in actu = 12 = 36 =

P

Proximitas in success.e truncati quomodo intelligat.= 16= 43= et fol.= 141= 156=

provationes ad consequendam successionem truncalem vide 142= 152=

Primogenitura e dignitas acquiritur in vita patris= 44= 86=

Privilegium n. pot. ee. cum alterius preiudicio= 42= 81= debet rite tingi= 5a= 98=

Q

qualitas quae alterat subiectum ut transeat in= alteram speciem= facit diversam substantiam= 143= =160=

quod abundat n. nocet= 145= 163=

R

S

85

Redditus annuus inter immobilia computantur si ad longum tempus impositi fuerint = 61 = 9 =

Relegatus 3 succedat in trunco = 42 = 95 = et si facta fuit pax cum accusatore = dis tinguit. ut ivi =

Relatibum: Semper intelligit. de possibilibus supra proximo = 16 = 43 =

Remedium § 2a C de edicto divi Adrian; Fol: 3 pot uti possessor truncalis = 132 = 151 =

Renunciatio facta 3 intelligat. de iure communi vel particulari = 110 = 96 =

Repudiari hereditas pro parte et pro parte n. 3 pot = 111 = 97 = et 98 =

Representatio admitt. in successione truncali = 51 = 100 = et seqq.

Res dei tructa in maiori parte; n. dicit stare = 121 = 114 =

Restitutio fieri debet sine alterius preiudicio = 42 = 83 =

Sententia principis vim legis habet = 13 = 40 =

Servitus fundo acquisita cum fundo transire debet = 123 = 118 = 3 pro immobile computat. et de trunco = = 70 = 22 = 27 = 28 resolutive negative vl =

Sepulcrum 3 sit de bonis trunci = 75 = 31 = et si dicatur maiorum quad collaterales = fol. 14 n.o 38 =

Statutum pot condi a quolibet populo = 146 = 167 =
Lex particularis vocatur = 15 = 43 = et lex civilis in loco ubi viget = 83 = 47 = Corrigens ius commune
Corrigi debet = 3 = 10 = in n. expressis stat. ad ius commu nem = 26 = 62 = stricte debet intelligi = 4 = 13 =
observari debet = 30 = 66 = stenditur ad villas et oppida castra q. civitatis principalis unde viget = 30 = 67 = stendit ad principes com mites et marchiones in quo potest dici = 31 = 68 = stendit ad fiscum = vit lim.da n.o 69 = stendit. ad clericos = = 32 = 70 = prohibens successionem feminarum stantibus masculis = stendit ad fillias feminarum 5 = 16 = in favorem fratris si soror renunciat hereditatem vl = 104 = 81 =

Stipulatio in dubio presumit. facta ut heres n. ut filius = 72 = 26 =

Significatio propria debet dari = 116 = 105 =

Successio = truncalis vel truncalis successio =
Cum qualitate con morandi non vetat. sin ad impleat conditio = 28 = 64 = in fine = ab intestato reciprocari debet = 36 = 35 = ex consuetudine n succedit. ex privilegio = 44 = 87 = unius rei, in locum alterius, e quidq. fictiong iuris = 118 = 109 = sex bonum et eorum filliorum in bonis truncalibg contra patronum quomodo intelligat = 55 = 110 =

Substantia pro toto patrimonio sumit. = 45 = 88 =
Substantia una in allia esse n pot. 67 = 16 =

Subrogatus sapit naturam illiq, in cuius locq subrogat. = 51 = 100 = fol = 96 = 69 = fol 117 = = 107 = vel plures casus et limitat = n. = 108 = et contrang 113 = in hipotheca v3l primg = 119 = n.o 110 et 111 =

Substitutio = substitutus = admitt. contra venientes abintestato = matre repudiante = 80 = 39 =
pupillaris tacita contenta sub bulgari expressa n admitt. contra matrg = 76 = 38 et 36 =
q admitat. contra conjunctos truncalis ? = vi n.o 38
pupillaris admitt. contra venientes abintestato = 78 = 35 =
pupillaris e successio ex testam.o et pater pot substituire fillio impuberi extraneq = 25 = 60 =
bulgaris scludit conjunctos truncales = 78 = 34 =
exemplaris scludit conjunctos truncales = 82 = 43 = vel cautela ad hoc =
exemplaris e tt.q filij = cui =
fidei commissaria q scludat conjunctos truncales vel = 82 = 44 =
fidei commiss.o intelligit. de bonis testatoris et n de alliis = 82 = 46 =

transmissio sine aceptatione q pot fieri = 91 = 55 =
negat n° = 56 = 57 = 63 = 65 = é de iure speciali =
n transmittit in heredes extraneum q acquirit
ex privilegio = 98 = 69 = distingue = 50 =

transitus factus é in habentibus simbolum 27 =
63 = et fol = 115 = 103 =

testator n habet maiorem potest quam lex = 52 = 104

testamentum rumpi pot ab eo qui pot succedere ab
intestato = 20 = 53 = contra non pot dicere qui
n habet legitimam = 21 = 54 = quo modo
rumpatur primum per secundum = 141 = 55 =

testes singulares n probant = 142 = 158 =
2da lim = 159 =

Truncalis successio aut successor =
ab intestato procedit = et contra = 8 = 27 =
q rumpatur testamentum agnatione posthumi = 86 = 50 =
q si pupillus moriatur possessor vl alias intestabili =
10 = 32 = q herede n aceptante vl alias aut expre-
sse repudiante = 85 = 49 = de quo iure sit = 135 =
148 = quae remedia consequatur = 137 = 151 =
q successor debeat ee natus vl saltem conceptus
tempore mortis vltimi possessoris = 11 = 34 =
q sit pariter inter masculos et feminas = 15 = 42 =
ad proximores defuncti competit = 17 = 45 = quo
hordine sit = 83 = 48 = vsque ad quem gradum colla-
terales vocentur = 18 = 48 =
q habeat locum in rebus allibi sitis = intra pro-
vintiam vl extra con morantes = 30 = 67 =
comprehendit clericos = 32 = 70 = q habeat
locum in filiis spuriis = 39 = 77 = q in natura-
libus = 40 = 79 = q in monasteriis = 35 = 73 =
q in legitimatis = 41 = 80 = et legg ad = 88 =
q in arrogatis = vl adoptivis = 46 = 80 =
q in bannitis = n° 91 = 141 =
q teneat stare collono = 130 = 133 =
q transmittatur successio sine aceptatione =
= 91 = 55 =

Tutella bonorum truncallium ad quem pertineat
= 56 = 112 =

Vannitus 3 succedat vl, illi succedatur = in bonis truncalib9 = 46 = 91 = lim^{da} 92 = & 94 =

Verba intelligi debent secundum propriam significationem = 46 = 90 =

Verbum raiz & parentella idem sunt = 16 = 44 = successor intelligit de vniuersali hereditate = 75 = 30 = & fol 71 = 23 = mys.ez aut-ꝗ parificant = 93 = 58 = redead = debolvad = sunt obliqui = 94 = 59 =

parentella, & dicendentia. & vniuersale = 105 = 86 = heredad iunctum rei particularis induct legatū vl, fidei commissu = 94 = = 60 =

Vniuersitis nulla ē hereditas = 140 = 155 =

Vtiles fructus truncalius ad patrum pertinent = 53 = 106 = lim^{da} = 107